

Uradni list

Evropske unije

L 300

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 52

14. november 2009

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

- ★ Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) 1
- ★ Uredba (ES) št. 1070/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o spremembi uredb (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 z namenom izboljšanja delovanja in trajnosti evropskega letalskega sistema ⁽¹⁾ 34
- ★ Uredba (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES ⁽¹⁾ 51
- ★ Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga ⁽¹⁾ 72
- ★ Uredba (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 ⁽¹⁾ 88

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

Cena: 7 EUR

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje. Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA (ES) št. 1069/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. oktobra 2009

o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 152(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Živalski stranski proizvodi, ki niso namenjeni prehrani ljudi, so možen vir tveganj za javno zdravje in zdravje živali. Pretekle krize v zvezi z izbruhi slinavke in parkljevke, širjenje transmisivnih spongiformnih encefalopatij, kot je goveja spongiformna encefalopatija (BSE), in pojav dioksina v krmu, so pokazali, kakšne so posledice neustrezne uporabe nekaterih živalskih stranskih proizvodov za javno zdravje in zdravje živali, varnost prehranske in krmne verige ter zaupanje potrošnikov. Poleg tega imajo takšne krize lahko širši škodljiv vpliv na celotno družbo s svojim vplivom na socialno-ekonomski položaj kmetov in zadevnih industrijskih sektorjev ter na zaupanje potrošnikov v varnost proizvodov živalskega izvora. Izbruhi bolezni bi lahko imeli tudi negativne posledice za okolje, ne samo zaradi problemov z odstranjevanjem, temveč tudi glede biotske raznovrstnosti.

(2) Živalski stranski proizvodi nastanejo v glavnem med klanjem živali za prehrano ljudi, pri proizvodnji proizvodov živalskega izvora, kot so mlečni izdelki, in pri odstranjevanju mrtvih živali in izvajanjem ukrepov za nadzor bolezni. Ne glede na njihov izvor živalski stranski proizvodi predstavljajo možno tveganje za javno zdravje in zdravje živali ter okolje. To tveganje je treba ustrezno nadzirati bodisi z usmerjanjem takšnih proizvodov v varne sisteme odstranjevanja ali z uporabo za različne namene, če so izpolnjeni navedeni strogi pogoji, ki zmanjšajo zdravstveno tveganje.

(3) Odstranjevanje vseh živalskih stranskih proizvodov ni realistična možnost, saj bi to privedlo do nevzdržnih stroškov in tveganj za okolje. Nasprotno, jasno je, da je v interesu vseh državljanov, da je vrsta živalskih stranskih proizvodov varno uporabljena za različne uporabe na trajnostni način, če so zdravstvena tveganja zmanjšana na minimum. Velik izbor živalskih stranskih proizvodov se običajno uporablja v pomembnih proizvodnih sektorjih, kot so farmacevtska industrija, industrija krmil in usnja.

(4) Nove tehnologije so povečale možnost uporabe živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov v številnih proizvodnih sektorjih, zlasti za pridobivanje energije. Vendar lahko uporaba teh novih tehnologij povzroči zdravstvena tveganja, ki jih je treba kar se da zmanjšati.

(5) Zdravstvena pravila Skupnosti za zbiranje, prevoz, ravnanje z, obdelavo, pretvorbo, predelavo, skladiščenje, dajanje na trg, distribucijo, uporabo ali odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov bi bilo treba določiti v skladnem in celovitem okviru.

(6) Navedena splošna pravila bi morala biti sorazmerna s tveganjem za javno zdravje in zdravje živali, ki ga živalski stranski proizvodi predstavljajo v različnih fazah, ko z njimi delajo nosilci dejavnosti, v celotni verigi od zbiranja do

⁽¹⁾ UL C 100, 30.4.2009, str. 133.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 7. septembra 2009.

- njihove uporabe ali odstranjevanja. Pravila bi morala tudi upoštevati tveganja za okolje med temi operacijami. Okvir Skupnosti bi moral vključiti zdravstvena pravila v zvezi z dajanjem na trg, vključno s trgovanjem znotraj Skupnosti in uvozom živalskih stranskih proizvodov, kadar je primerno.
- (7) V Uredbi (ES) št. 1774/2002 ⁽¹⁾ sta Evropski parlament in Svet določila pravila Skupnosti za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi. Na podlagi znanstvenih mnenj in ukrepanja v skladu z belo knjigo Komisije z dne 12. januarja 2000 o varnosti hrane, je navedena uredba uvedla sklop pravil, katerih cilj je varnost prehranske in krmne verige ter ki dopolnjujejo zakonodajo Skupnosti na področju živil in krme. Navedena pravila so v Skupnosti znatno povišala raven zaščite pred tveganji v zvezi z živalskimi stranskimi proizvodi.
- (8) Uredba (ES) št. 1774/2002 je glede na stopnjo tveganja uvedla razvrstitev živalskih stranskih proizvodov v tri kategorije. Od nosilcev dejavnosti zahteva, da ločeno hranijo živalske stranske proizvode različnih kategorij, če želijo uporabiti živalske stranske proizvode, ki ne povzročajo velikega tveganja za javno zdravje ali zdravje živali, zlasti če so takšni proizvodi pridobljeni iz snovi, ki je primerna za prehrano ljudi. Navedena uredba je tudi uvedla načelo, da se s snovmi z visokim tveganjem ne bi smelo krmiti rejnih živali in da se s snovmi, pridobljenimi iz živali, ne sme krmiti živali iste vrste, iz katere so pridobljene. V skladu z navedeno uredbo lahko v krmno verigo vstopijo samo snovi, pridobljene iz živali, ki jih je pregledala veterinarska inspekcija. Poleg tega Uredba določa pravila za standarde predelave, ki zagotavljajo manjša tveganja.
- (9) V skladu s členom 35(2) Uredbe (ES) št. 1774/2002 mora Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o ukrepih, ki so jih sprejele države članice za zagotovitev skladnosti z navedeno uredbo. Poročilo po potrebi spremljajo zakonodajni predlogi. Poročilo je bilo predloženo dne 21. oktobra 2005 in poudarja, da bi bilo treba načela Uredbe (ES) št. 1774/2002 ohraniti. Poleg tega je izpostavilo področja, za katera so v navedeni uredbi potrebne spremembe, zlasti pojasnitve glede uporabnosti pravil za končne proizvode, povezave z drugo zakonodajo Skupnosti in razvrstitvijo nekaterih snovi. Ugotovitve vrste misij za ugotavljanje dejstev, ki jih je izvedel Urad Komisije za prehrano in veterinarstvo (FVO) v državah članicah v letih 2004 in 2005, podpirajo te sklepe. Po mnenju FVO so potrebna izboljšanja glede sledljivosti toka živalskih stranskih proizvodov ter učinkovitosti in usklajevanja uradnega nadzora.
- (10) Znanstveni upravljalni odbor, ki ga je leta 2002 nasledila Evropska agencija za varnost hrane (EFSA), je sprejel vrsto mnenj glede živalskih stranskih proizvodov. Navedena mnenja kažejo potrebo po ohranitvi glavnih načel Uredbe (ES) št. 1774/2002; zlasti da v krmno verigo ne smejo vstopati živalski stranski proizvodi, pridobljeni iz živali, za katere je bilo ob pregledu zdravstvenega stanja ugotovljeno, da niso primerne za prehrano ljudi. Vendar se navedeni živalski stranski proizvodi lahko predelajo in uporabijo za proizvodnjo tehničnih ali industrijskih proizvodov pod posebnimi zdravstvenimi pogoji.
- (11) Sklepi predsedstva Sveta o poročilu Komisije z dne 21. oktobra 2005, ki so bili sprejeti decembra 2005, in nadaljnja posvetovanja, ki jih je izvedla Komisija, so poudarili, da bi bilo treba pravila iz Uredbe št. 1774/2002 izboljšati. Jasno bi bilo treba določiti glavne cilje pravil o živalskih stranskih proizvodih, in sicer glede nadzora tveganja za javno zdravje in zdravje živali ter zaščite varnosti prehranske in krmne verige. Določbe te uredbe bi morale omogočiti doseg navedenih ciljev.
- (12) Pravila o živalskih stranskih proizvodih iz te uredbe bi se morala uporabljati za proizvode, ki se po zakonodaji Skupnosti ne smejo uporabljati za prehrano ljudi, zlasti kadar niso v skladu z zakonodajo o higieni živil ali kadar se ne smejo dati na trg kot živila, ker so nevarna zaradi škodljivosti za zdravje ali neprimernosti za prehrano ljudi (živalski stranski proizvodi „po zakonu“). Navedena pravila pa bi se morala uporabljati tudi za proizvode živalskega izvora, ki so v skladu z določenimi pravili glede njihove možne uporabe za prehrano ljudi ali ki so surovine za proizvodnjo proizvodov za prehrano ljudi, čeprav so navezadnje namenjeni za druge uporabe (živalski stranski proizvodi „po izbiri“).
- (13) Poleg tega bi se morala za preprečitev tveganj, ki izhajajo iz prosto živečih živali, za katere se sumi, da so bile okužene s prenosljivimi boleznimi, za telesa ali dele teles teh živali, uporabljati pravila iz te uredbe. Ta vključitev ne bi smela pomeniti obveznosti zbiranja in odstranjevanja teles prosto živečih živali, ki so poginile ali bile ulovljene v svojem naravnem habitatu. Če se upošteva dobra lovska praksa, se lahko črevesje in drugi deli telesa divjadi varno odstranijo na kraju samem. Takšne prakse za zmanjševanje tveganj so v državah članicah dobro uveljavljene in v nekaterih primerih temeljijo na kulturnih tradicijah ali na nacionalni zakonodaji, ki ureja dejavnosti lovcev. Zakonodaja Skupnosti, zlasti Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora ⁽²⁾ določa

(1) UL L 273, 10.10.2002, str. 1.

(2) UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

- pravila za ravnanje z mesom in živalskimi stranskimi proizvodi divjadi. Ta pravila ravno tako prenesejo odgovornost za preprečevanje tveganja na usposobljene osebe, kot so lovci. Glede na možna tveganja za prehransko verigo naj bi za živalske stranske proizvode ubite divjadi veljala ta uredba le, če se za dajanje na trg takšne divjadi uporablja zakonodaja o higieni živil in vključuje operacije, ki jih opravijo obrati za ravnanje z divjadjo. Poleg tega bi morala živalske stranske proizvode za pripravo lovskih trofejev urejati ta uredba, da bi se preprečila tveganja za zdravje živali, ki izhajajo iz takih stranskih proizvodov.
- (14) Pravila iz te uredbe bi se morala uporabljati za živalske stranske proizvode, pridobljene iz vodnih živali, razen snovi z ladij, ki delujejo v skladu zakonodajo Skupnosti o higieni živil. Zlasti bi bilo treba sprejeti ukrepe, ki ustrezajo tveganju v zvezi z ravnanjem in odstranjevanjem snovi, ki nastanejo na krovu ribiških plovil pri odstranitvi notranjih organov rib, ki kažejo znake bolezni. Takšne ukrepe za izvajanje te uredbe bi bilo treba sprejeti na podlagi ocene tveganja, ki jo izvede ustrezna znanstvena ustanova glede na razpoložljive dokaze v zvezi z učinkovitostjo določenih ukrepov za preprečevanje širjenja bolezni, ki se prenašajo na ljudi, zlasti določenih parazitov.
- (15) Zaradi omejenih tveganj, ki jih povzročajo snovi, uporabljene kot surova hrana za hišne živali na kmetiji, ali ki jih upravljavci živilskih obratov dobavijo končnim porabnikom, se pravila iz te uredbe ne bi smela uporabljati za določene dejavnosti, povezane s to surovo hrano za hišne živali.
- (16) Primerno je v tej uredbi pojasniti, katere živali se razvrstijo kot hišne živali, tako da se živalski stranski proizvodi iz takšnih živali ne uporabijo kot krma za rejne živali. Zlasti živali, ki jih gojijo za namene, ki niso rejni, kot so na primer hišni ljubljenci, bi se morali šteti za hišne živali.
- (17) Zaradi skladnosti zakonodaje Skupnosti bi bilo treba v tej uredbi uporabiti določene opredelitve pojmov iz Uredbe (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij ⁽¹⁾ ter Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih ⁽²⁾. Treba bi bilo pojasniti sklicevanje na Direktivo Sveta 86/609/EGS z dne 24. novembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o varstvu živali, ki se uporabljajo za poskusne in druge znanstvene namene ⁽³⁾.
- (18) Zaradi skladnosti zakonodaje Skupnosti bi bilo treba v tej uredbi uporabiti opredelitev pojma „vodnih živali“ kot je določena v Direktivi Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih ⁽⁴⁾. Hkrati pa bi morale za vodne nevretenčarje, ki niso zajeti v tej opredelitvi in ne predstavljajo tveganja za prenos bolezni, veljati enake zahteve kot za vodne živali.
- (19) Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih ⁽⁵⁾ določa pogoje za izdajo dovoljenja za odlagališče. Ta uredba bi morala zagotoviti odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov na odlagališčih, za katere je bilo izdano takšno dovoljenje.
- (20) Glavno odgovornost za izvajanje operacij v skladu s to uredbo bi morali imeti nosilci dejavnosti. Istočasno pa javni interes pri preprečevanju tveganj za javno zdravje in zdravje živali zahteva vzpostavitev sistema za zbiranje in odstranjevanje za zagotovitev varne uporabe ali varnega odstranjevanja živalskih stranskih proizvodov, ki se ne smejo uporabiti ali se ne uporabljajo iz ekonomskih razlogov. Za obseg sistema zbiranja in odstranjevanja bi bilo treba upoštevati dejansko količino živalskih stranskih proizvodov, ki se v posameznih državah članicah povečuje. Previdnostno bi bilo treba upoštevati tudi potrebo po razširjenih odstranjevalnih zmogljivostih v primerih večjih izbruhov prenosljivih bolezni ali začasnih tehničnih okvar v obstoječih objektih za odstranjevanje. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da sodelujejo med seboj in tretjimi državami, pod pogojem da so cilji te uredbe doseženi.
- (21) Pomembno je, da se v življenjskem ciklusu živalskih stranskih proizvodov določi točka od katere bi se morale začeti uporabljati zahteve te uredbe. Ko proizvod postane živalski stranski proizvod, ne bi smel ponovno vstopiti v prehransko verigo. Posebne okoliščine se uporabljajo za ravnanje z določenimi surovinami, kot so kože, obdelane v obratih ali objektih, ki so istočasno vključeni v prehransko verigo in verigo živalskih stranskih proizvodov. V teh primerih bi bilo treba sprejeti potrebne ukrepe, da se s pomočjo ločevanja ublažijo morebitna tveganja za prehransko verigo, ki jih lahko povzročijo navzkrižna kontaminacija. Za druge obrate bi bilo treba določiti pogoje, ki temeljijo na tveganju, da bi se zlasti z ločevanjem verige živalskih stranskih proizvodov in prehranske verige preprečila navzkrižna kontaminacija.
- (22) Zaradi pravne varnosti in ustreznega nadzora možnih tveganj bi bilo treba določiti končno točko v proizvodni verigi za proizvode, ki nimajo neposrednega pomena za

⁽¹⁾ UL L 147, 31.5.2001, str. 1.

⁽²⁾ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

⁽³⁾ UL L 358, 18.12.1986, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 328, 24.11.2006, str. 14.

⁽⁵⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1.

varnost krmne verige. Za določene proizvode, ki jih ureja druga zakonodaja Skupnosti, bi bilo treba takšno končno točko določiti v stopnji proizvodnje. Proizvode, ki so dosegli to končno točko, bi bilo treba v skladu s to uredbo izvzeti iz nadzora po tej uredbi. Zlasti bi bilo treba omogočiti, da se proizvode po končni točki lahko da na trg brez omejitev iz te uredbe, z njimi pa ravnajo in jih prevažajo nosilci dejavnosti, ki niso bili odobreni ali registrirani v skladu s to uredbo.

- (23) Vendar pa bi bilo treba omogočiti, da se takšna končna točka lahko spremeni, zlasti v primeru novo-nastajajočih tveganj. Uredba (ES) št. 1774/2002 iz svojih zahtev izvzema določene proizvode, predvsem gvano, določene živalske kože, za katere so bile uporabljene različne oblike obdelave, kot je strojenje, in določene lovske trofeje. Podobne izjeme bi bilo treba v skladu z ustreznimi pogoji zagotoviti za izvedbene ukrepe, ki jih je treba sprejeti v skladu s to uredbo za proizvode kot so oleokemični proizvodi in končni proizvodi iz proizvodnje biodizla.
- (24) Za zagotovitev visoke ravni zaščite javnega zdravja in zdravlja živali bi morale države članice še naprej sprejemati potrebne ukrepe za preprečevanje odpremljanja živalskih stranskih proizvodov iz območij ali obratov z omejitvami, zlasti v primerih izbruha ene od bolezni, navedenih v Direktivi Sveta 92/119/EGS z dne 17. decembra 1992 o splošnih ukrepih Skupnosti za nadzor nad določenimi živalskimi boleznimi in o posebnih ukrepih v primeru vezikularne bolezni prašičev ⁽¹⁾.
- (25) Operacije z živalskimi stranskimi proizvodi, ki lahko povzročijo visoko stopnjo tveganja za javno zdravje in zdravje živali, bi bilo treba izvajati samo v obratih ali objektih, ki jih je pristojni organ že vnaprej odobrili za takšne operacije. Ta pogoj bi se moral uporabljati zlasti za predelovalne obrate ali objekte ter druge obrate ali objekte, ki ravnajo z živalskimi stranskimi proizvodi, ki so neposredno pomembni za varnost krmne verige, ali jih skladiščijo. Treba bi bilo dovoliti, da se v istem obratu ali objektu, če je preprečena navzkrižna kontaminacija, ravna z več kot eno kategorijo živalskih stranskih proizvodov. Treba bi bilo tudi dovoliti, da se ti pogoji spremenijo, če je količina snovi za odstranjevanje in predelavo povečana zaradi večjega izbruha bolezni, pod pogojem, da začasna uporaba pod takšnimi spremenjenimi pogoji ne povzroči širjenja tveganja bolezni.
- (26) Vendar takšne odobritve ne bi smele biti nujne za obrate ali objekte, ki predelujejo nekatere varne snovi ali ravnajo z njimi, kakor so snovi, ki so predelane do takšnega obsega, da ne povzročajo več tveganja za javno zdravje in

zdravje živali. Takšne obrate ali objekte bi bilo treba registrirati, da se tako dovoli uraden nadzor nad tokom snovi in zagotovi njihova sledljivost. Ta zahteva po registraciji bi morala veljati tudi za nosilce dejavnosti, ki prevažajo živalske stranske proizvode ali pridobljene proizvode, razen če za njih ne velja več noben nadzor, od kar je določena končna točka v verigi.

- (27) Za obrate ali objekte bi bilo treba pristojnim organom za odobritev predložiti informacije in zagotoviti obisk na mestu samem, kar kaže, da bodo izpolnjene zahteve iz te uredbe glede infrastrukture in opreme obrata ali objekta, tako da bodo obvladana vsa tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravstvenim varstvom živali, ki izhajajo iz uporabljene predelave. Treba bi bilo omogočiti pogojno izdajanje odobritev, da bi se nosilec dejavnosti omogočilo, da odpravijo pomanjkljivosti preden obrat ali objekt dobi popolno odobritev.
- (28) Za obrate ali objekte, katerih delovanje je že bilo odobreno v skladu z zakonodajo Skupnosti o higieni živil, ni bi smela biti potrebna odobritev ali registracija v skladu s to uredbo, ker so že v odobritvah ali registracijah po zakonodaji Skupnosti upoštevani cilji te uredbe. Vendar pa bi morali obrati in objekti, ki so bili odobreni ali registrirani v skladu z zakonodajo o higieni živil, izpolnjevati zahteve te uredbe in biti pod uradnim nadzorom z namenom preverjanja, ali izpolnjujejo zahteve te uredbe.
- (29) Živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi bi morali biti razvrščeni v tri kategorije, ki na podlagi ocen tveganja odražajo stopnjo tveganja za javno zdravje in zdravje živali. Medtem ko se živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi, ki pomenijo veliko tveganje, lahko uporabijo samo za namene zunaj krmne verige, bi bilo treba za te proizvode, ki pomenijo manjše tveganje, dovoliti uporabo v skladu z varnimi pogoji.
- (30) Napredek znanosti in tehnologije lahko privede do razvoja postopkov, ki izločijo ali čim bolj zmanjšajo tveganja za javno zdravje in zdravje živali. Možne bi morale biti spremembe seznamov živalskih stranskih proizvodov, določenih v tej uredbi, da se takšen napredek lahko upošteva. Pred vsakimi takšnimi spremembami in v skladu s splošnimi načeli zakonodaje Skupnosti, katere cilj je zagotoviti visoko raven zaščite javnega zdravja in zdravstvenega varstva živali, bi morala ustrezna znanstvena ustanova, kot so Evropska agencija za varnost hrane (EFSA), Evropska agencija za zdravila ali Znanstveni odbor za potrošniške proizvode, izvesti oceno tveganja, odvisno od živalskih stranskih proizvodov, za katero je treba tveganje oceniti. Vendar bi moralo biti jasno, da je treba z mešanico živalskih stranskih proizvodov različnih kategorij ravnati v skladu s standardi, določenimi za delež v mešanici, ki sodi v kategorijo največjega tveganja.

⁽¹⁾ UL L 62, 15.3.1993, str. 69.

- (31) Zaradi velikega tveganja za javno zdravje se živalski stranski proizvodi, ki pomenijo tveganje za transmisivne spongiformne encefalopatije (TSE), zlasti ne bi smeli uporabiti za krmo. Ta omejitev bi se morala uporabljati tudi za prosto živeče živali, preko katerih se lahko nalezljiva bolezen prenaša. Omejitev glede uporabe živalskih stranskih proizvodov, ki pomenijo tveganje TSE, v krmi ne bi smela posegati v pravila za krmljenje iz Uredbe (ES) št. 999/2001.
- (32) Živalski stranski proizvodi iz živali, uporabljenih v preizkusih, opredeljenih v Direktivi 86/609/EGS, bi prav tako morali biti izključeni iz uporabe v krmi zaradi možnih tveganj, ki jih povzročajo ti živalski stranski proizvodi. Vendar države članice lahko dovolijo uporabo živalskih stranskih proizvodov iz živali, ki so bile uporabljene v preizkusih za testiranje novih krmnih dodatkov v skladu z Uredbo (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali (1).
- (33) Uporaba določenih snovi in proizvodov je v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2377/90 z dne 26. junija 1990 o določitvi postopka Skupnosti za določanje najvišjih mejnih vrednosti ostankov zdravil za uporabo v veterinarski medicini v živilih živalskega izvora (2) in Direktivo Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov (3) nezakonita. Poleg tega Direktiva Sveta 96/23/ES z dne 29. aprila 1996 o ukrepih za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in v živalskih proizvodih (4) določa nadaljnja pravila o spremljanju nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in v živalskih proizvodih. Direktiva 96/23/ES tudi določa pravila, ki se uporabljajo, kadar je ugotovljena prisotnost ostankov dovoljenih snovi in kontaminantov, ki presega določene dovoljene ravni. Za zagotovitev skladnosti zakonodaje Skupnosti, bi morali biti proizvodi živalskega izvora, v katerih so ugotovljene snovi, ki so v nasprotju z Uredbo (EGS) št. 2377/90 ter direktivama 96/22/ES in 96/23/ES, razvrščeni, kadar je to ustrezno, kot snovi kategorije 1 ali kategorije 2, glede na tveganje, ki ga povzročajo za prehransko in krmno verigo.
- (34) Gnoja in vsebine prebavnega trakta ne bi bilo treba odstranjevati, pod pogojem da se z ustrezno obdelavo zagotovi, da se med njihovo uporabo na zemljišču ne prenašajo bolezn. Živalski stranski proizvodi iz živali, ki poginejo na kmetiji, in živali, ki so ubite zaradi izkoreninjenja bolezni, se ne bi smele uporabljati v krmni verigi. Ta omejitev bi se morala uporabljati tudi za uvožene živalske stranske proizvode, ki so dovoljeni v Skupnosti, če na podlagi inšpekcijskega pregleda na mejnem prehodu Skupnosti niso v skladu z zakonodajo Skupnosti, ter za proizvode, ki med pregledi, izvedenimi znotraj Skupnosti, niso v skladu z veljavnimi zahtevami. Neupoštevanje Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil (5) ter Uredbe (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme na trg in njeni uporabi (6) ne bi smelo povzročati izključevanje proizvodov, predstavljenih za mejno kontrolo, iz krmne verige.
- (35) Od začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 1774/2002 avtomatična razvrstitev nekaterih živalskih stranskih proizvodov v kategorijo 2 resno omejuje njihove možne uporabe, čeprav niso nujno sorazmerne s tveganjem. Navedene živalske stranske proizvode bi zato bilo treba ustrezno prerazvrstiti v snovi kategorije 3, tako da se omogoči njihova uporaba za nekatere namene krmljenja. Za vse druge živalske stranske proizvode, ki niso na seznamu v eni od treh kategorij, bi bilo treba avtomatično razvrstitve med snovi kategorije 2 ohraniti iz previdnostnih razlogov, predvsem zato, da se poveča splošna izključitev takšnih snovi iz krmne verige rejnih živali, ki niso kožuharij.
- (36) Druga zakonodaja, ki je začela veljati po sprejetju Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (7), in sicer Uredba (ES) št. 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (8), Uredba (ES) št. 853/2004 in Uredba (ES) št. 183/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme (9), ki jih dopolnjuje Uredba (ES) št. 1774/2002, določa, da imajo nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti proizvodnje krme glavno odgovornost za usklajevanje z zakonodajo Skupnosti, katere cilj je zaščita javnega zdravja in zdravja živali. V skladu z navedeno zakonodajo bi morali nosilci dejavnosti, ki opravljajo dejavnosti v skladu s to uredbo, imeti tudi glavno odgovornost za zagotavljanje usklajenosti s to uredbo. Navedeno obveznost bi bilo treba še nadalje pojasniti in podrobno določiti glede sredstev, s katerimi se zagotavlja sledljivost, kot je ločeno zbiranje in usmerjanje živalskih stranskih proizvodov. Vzpostavljeni sistemi, ki na druge načine zagotavljajo sledljivost za proizvode, ki krožijo izključno na nacionalni ravni, bi morali še naprej delovati, če

(1) UL L 268, 18.10.2003, str. 29.

(2) UL L 224, 18.8.1990, str. 1.

(3) UL L 125, 23.5.1996, str. 3.

(4) UL L 125, 23.5.1996, str. 10.

(5) UL L 109, 6.5.2000, str. 29.

(6) UL L 229, 1.9.2009, str. 1.

(7) UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

(8) UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

(9) UL L 35, 8.2.2005, str. 1.

- zagotavljajo enakovredne informacije. Treba bi si bilo močno prizadevati za spodbujanje elektronskih in drugih načinov dokumentacije, ki ne vključujejo pisne oblike, če zagotavljajo sledljivost.
- (37) Potreben je sistem lastnih pregledov za zagotovitev, da so zahteve te uredbe izpolnjene znotraj obrata ali objekta. Med uradnimi nadzori bi morali pristojni organi upoštevati izvajanje lastnih pregledov. Lastne preglede bi bilo treba v določenih obratih ali objektih izvajati prek sistema, ki temelji na načelih analize tveganj in kritičnih nadzornih točk (HACCP). Načela HACCP bi morala temeljiti na izkušnjah izvajanja v skladu z zakonodajo Skupnosti o higieni živil in krme. V zvezi s tem bi lahko bile nacionalne smernice za dobro prakso koristno orodje za pospeševanje izvajanja načel HACCP in drugih vidikov te uredbe.
- (38) Živalski stranski proizvodi bi se morali uporabljati samo, če so tveganja za javno zdravje in zdravje živali zmanjšana na minimum med njihovo predelavo in dajanjem na trg pridobljenih proizvodov, izdelanih iz živalskih stranskih proizvodov. Če ta možnost ni izvedljiva, bi bilo treba živalske stranske proizvode odstraniti pod varnimi pogoji. Možnosti, ki so na voljo za uporabo živalskih stranskih proizvodov različnih kategorij, bi bilo treba pojasniti v skladu z drugo zakonodajo Skupnosti. Na splošno bi morale biti možnosti za kategorije največjega tveganja razpoložljive tudi za kategorije manjšega tveganja, razen če se uporabljajo posebne okoliščine glede tveganja, povezane ga z določenimi živalskimi stranskimi proizvodi.
- (39) Odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov bi bilo treba izvajati v skladu z okoljsko zakonodajo v zvezi z odlaganjem in sežiganjem odpadkov. Za zagotovitev doslednosti bi bilo treba sežiganje izvajati v skladu z Direktivo 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov⁽¹⁾. Pri sosežiganju odpadkov – kot predelavi ali kot odstranjevanju – se upoštevajo podobni pogoji glede odobritve in delovanja kot za sežiganje odpadkov, zlasti mejne vrednosti emisij v zrak, izpust odpadnih voda in ostankov, zahteve v zvezi z nadzorom, spremljanjem ter merjenjem. Zato bi bilo treba neposredno sosežiganje brez prehodne predelave dovoliti za snovi vseh treh kategorij. Poleg tega bi bilo treba določiti posebne določbe, da bi se odobrile sežigalnice z nizko in visoko zmogljivostjo.
- (40) Uporabo živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov, kot so goriva v postopku zgorevanja, bi bilo treba dovoliti in se je ne bi smelo obravnavati kot odstranjevanje odpadkov. Vendar bi bilo treba takšno uporabo izvajati pod pogoji, ki zagotavljajo zaščito javnega zdravja in zdravja živali, kakor tudi ustrezne okoljske standarde.
- (41) Ta uredba bi morala zagotoviti možnost določitve parametrov za metode predelave živalskih stranskih proizvodov glede časa, temperature in pritiska, zlasti za metode, znane kot metode od 2 do 7 iz Uredbe (ES) št. 1774/2002.
- (42) Lupine lupinarjev, iz katerih je bilo odstranjeno mehko tkivo ali meso, bi bilo treba izključiti iz področja uporabe te uredbe. Zaradi različnih praks v Skupnosti glede odstranitve takšnega mehkega tkiva ali mesa iz lupin, bi bilo treba omogočiti uporabo lupin, iz katerih ni bilo v celoti odstranjeno mehko tkivo ali meso, če takšna uporaba ne povzroča tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali. Nacionalna navodila za dobro prakso lahko prispevajo k razširjanju znanja glede ustreznih pogojev, pod katerimi bi bila takšna uporaba možna.
- (43) Glede na omejeno tveganje za javno zdravje in zdravje živali zaradi takšnih proizvodov bi moral pristojni organ imeti možnost, da dovoli pripravo biodinamičnih pripravkov iz snovi kategorije 2 in kategorije 3 iz Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov⁽²⁾.
- (44) Nove tehnologije, ki se razvijajo, omogočajo ugodne načine za proizvodnjo energije na podlagi živalskih stranskih proizvodov ali za zagotavljanje varnega odstranjevanja takšnih proizvodov. Varno odstranjevanje lahko poteka s kombinacijo metod za varno izoliranje živalskih stranskih proizvodov na kraju samem z uveljavljenimi metodami odstranjevanja in z združevanjem odobrenih pridelovalnih parametrov z novimi standardi, ki so bili pozitivno ocenjeni. Da bi se upošteval znanstveni in tehnološki napredek na tem področju, bi bilo treba takšne tehnologije dovoliti kot alternativne metode za odstranjevanje ali uporabo živalskih stranskih proizvodov po vsej Skupnosti. Če je tehnološki postopek oblikoval posameznik, bi morala vlogo, ki jo je preveril pristojni organ, pred izdajo takšnega dovoljenja pregledati EFSA za zagotovitev, da je ocena možnega zmanjšanja tveganja postopka izvedena in da so ohranjene pravice posameznikov, vključno z zaupnostjo poslovnih informacij. Treba bi bilo sprejeti standarden format za vlogo, da bi vložnikom zagotovili nasvete. Ker pa je navedeni dokument samo okvir, ga bi bilo treba sprejeti v skladu s svetovalnim postopkom v sodelovanju z EFSA.
- (45) Primerno je, da se pojasnijo zahteve, ki se uporabljajo za dajanje na trg živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, namenjenih za krmo ali organska gnojila

⁽¹⁾ UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

⁽²⁾ UL L 189, 20.7.2007, str. 1.

ter sredstva za izboljšanje rodovitnosti tal, da se zagotovi varstvo prehranske in krmne verige. Samo snovi kategorije 3 bi se smele uporabljati za krmo rejnih živali, ki niso kožuharji. Gnojila, proizvedena iz živalskih stranskih proizvodov, lahko vplivajo na varnost krmne in prehranske verige. Kadar so proizvedeni iz mesno-kostne moke iz snovi kategorije 2 ali iz predelanih živalskih beljakovin, bi bilo treba dodati komponento, kot je anorganska ali neprebavljiva snov, da se prepreči njihova neposredna uporaba za namene krmljenja. Takšnega mešanja se ne bi smelo zahtevati, če sta sestava ali pakiranje proizvodov, zlasti proizvodov, namenjenih končnim potrošnikom, takšna, da preprečujeta zlorabo proizvodov za namene krmljenja. Pri določanju sestavin bi bilo treba upoštevati različne okoliščine v zvezi s podnebjem in zemljo ter cilj uporabe določenih gnojil.

- (46) Uredba (ES) št. 1523/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o prepovedi dajanja v promet ter uvoza v Skupnost ali izvoza iz Skupnosti krzna mačk in psov ter izdelkov, ki vsebujejo tako krzno⁽¹⁾, določa splošno prepoved dajanja v promet ter uvoza in izvoza krzna mačk in psov ter izdelkov, ki vsebujejo takšno krzno. Vendar ta prepoved ne bi smela vplivati na obveznost iz te uredbe, da je treba odstranjevati živalske stranske proizvode mačk in psov, vključno s krznom.
- (47) Spodbujanje znanosti, raziskav in umetniških dejavnosti lahko zahteva uporabo živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov vseh kategorij, včasih v količinah, ki so manjše od tistih v trgovinski menjavi. Za olajšanje uvoza in uporabe takšnih živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov bi moral pristojni organ imeti možnost, da določi pogoje za takšne operacije na podlagi posameznega primera. Kadar je potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti, bi bilo treba določiti usklajene pogoje.
- (48) Uredba (ES) št. 1774/2002 vsebuje podrobne določbe, ki z odstopanjem dovoljujejo, da se s snovmi kategorije 2 in kategorije 3 krmi nekatere živali v živalskih vrtovih. Podobne določbe bi bilo treba določiti v tej uredbi in odobriti snovi kategorije 1 za hranjenje ter jih dopolniti z možnostjo določitve podrobnih pravil za nadzor vseh možnih tveganj za javno zdravje in zdravje živali.
- (49) Uredba (ES) št. 1774/2002 dovoljuje snovi kategorije 1 za hranjenje ogroženih ali zaščitene ptic iz vrst mrhovinarjev ali drugih vrst v njihovem naravnem habitatu za spodbujanje biotske raznovrstnosti. Da bi zagotovili ustrezen način za ohranitev teh vrst, bi bilo treba to prakso hranjenja dovoliti še naprej v okviru te uredbe v skladu

s pogoji, določenimi za preprečevanje širjenja bolezni. Hkrati bi bilo treba v izvedbenih ukrepih določiti pogoje za zdravje, ki dovoljujejo uporabo takšnih snovi kategorije 1 za hranjenje v obsežnih sistemih za pašo in za hranjenje drugih mesojedih vrst, kot so medvedi in volkovi. Pomembno je, da ti pogoji za zdravje upoštevajo naravne prehranjevalne vzorce teh vrst kot tudi cilje Skupnosti za spodbujanje biotske raznovrstnosti, kot je omenjeno v sporočilu Komisije z dne 22. maja 2006 z naslovom „Omejitve upada biološke raznovrstnosti do leta 2010 in v obdobju po njem“.

- (50) Zakopavanje in sežiganje živalskih stranskih proizvodov, zlasti mrtvih živali, se lahko upraviči v posebnih okoliščinah, zlasti v oddaljenih območjih ali v razmerah obvladovanja bolezni, ki zahtevajo nujno odstranitev živali, ubitih v okviru ukrepa za obvladovanje izbruha nevarne prenosljive bolezni. Zlasti bi bilo treba odobriti odstranjevanje na mestu samem pod posebnimi pogoji, ker v posamezni regiji ali državi članici ni kafilerije ali sežigalnice, lahko to pomeni omejitev možnosti obvladovanja bolezni.
- (51) Sedanje odstopanje v zvezi z zakopavanjem in sežiganjem živalskih stranskih proizvodov bi bilo treba razširiti na območja, do katerih je dostop skoraj nemogoč ali pomeni tveganje za zdravje in varnost osebja, ki takšne proizvode zbira. Izkušnje, pridobljene pri uporabi Uredbe (ES) št. 1774/2002 in na podlagi naravnih nesreč, kot so gozdni požari in poplave v določenih državah članicah, so pokazale, da je odstranitev z zakopavanjem ali sežiganjem na kraju samem v takšnih izrednih razmerah lahko upravičeno, da se zagotovi hitra odstranitev živali in preprečitev širjenja nevarnosti bolezni. Celoten obseg oddaljenih območij v posamezni državi članici bi bilo treba omejiti na podlagi izkušenj, pridobljenih z uporabo Uredbe (ES) št. 999/2001, tako da se zagotovi upoštevanje splošne obveznosti razpolaganja na kraju samem z ustreznim sistemom za odstranjevanje, ki je v skladu s pravili iz te uredbe.
- (52) Določenim obratom, ki ravnajo samo z majhnimi količinami živalskih stranskih proizvodov, ki ne pomenijo tveganja za javno zdravje in zdravje živali, bi bilo treba dovoliti, da takšne živalske stranske proizvode pod uradnim nadzorom odstranjujejo na druge načine, ki niso odstranjevanje v skladu s to uredbo. Vendar pa bi bilo treba merila za takšne izjemne okoliščine določiti na ravni Skupnosti, da se zagotovi njihova enotna uporaba na podlagi dejanskega stanja določenih sektorjev in razpoložljivosti drugih sistemov za odstranjevanje v določenih državah članicah.
- (53) Za zagotovitev pravne varnosti bi bilo treba natančno določiti možne ukrepe, ki jih pristojni organ lahko sprejme pri izvajanju uradnega nadzora, zlasti glede začasne ali

⁽¹⁾ UL L 343, 27.12.2007, str. 1.

dokončne prepovedi delovanja ali izvajanja pogojev za zagotovitev ustrezne uporabe te uredbe. Ta uradni nadzor bi bilo treba izvajati v okviru večletnih načrtov za nadzor v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽¹⁾.

- (54) Za zagotovitev, da lahko država članica nadzoruje količino snovi, ki je za odstranjevanje vnesena na njeno ozemlje, bi moral pristojni organ dovoliti prejem takšnih snovi na njeno ozemlje.
- (55) Za zagotovitev obvladovanja možnih tveganj se lahko določita sterilizacija pod pritiskom ali dodatni prevozniki pogoji. Za zagotovitev sledljivosti in sodelovanja med pristojnimi organi držav članic, ki nadzirajo odpremo živalskih stranskih proizvodov ali iz njih pridobljenih proizvodov, bi bilo treba uporabljati sistem Traces, uveden z Odločbo Komisije 2004/292/ES ⁽²⁾ za zagotovitev informacij o odpremah snovi kategorije 1 in kategorije 2, mesno-kostne moke ali živalske maščobe, pridobljenih iz snovi kategorije 1 in kategorije 2, in predelanih živalskih beljakovin, pridobljenih iz snovi kategorije 3. Za snovi, ki so običajno poslani v manjših količinah za raziskovalne, izobraževalne, umetniške ali diagnostične namene, bi bilo treba določiti posebne pogoje za lažji premik teh snovi znotraj Skupnosti. Dvostranske sporazume za poenostavljanje nadzora snovi, ki se prenašajo med državami članicami, ki si delijo skupno mejo, bi bilo treba dovoliti v posebnih okoliščinah.
- (56) Za olajšanje prevoza pošiljk prek tretjih držav, ki mejijo na več kot eno državo članico, bi bilo treba uvesti posebno ureditev odpremljanja pošiljk z ozemlja ene države članice v drugo prek ozemlja tretje države, zlasti za zagotovitev, da so pošiljke ob ponovnem vstopu na ozemlje Skupnosti veterinarsko pregledane v skladu z Direktivo Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga ⁽³⁾.
- (57) Zaradi skladnosti zakonodaje Skupnosti je treba pojasniti odnos med pravili iz te uredbe in zakonodajo Skupnosti glede odpadkov. Zlasti bi bilo treba zagotoviti skladnost s prepovedmi izvoza odpadkov iz Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne

14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov ⁽⁴⁾. Za preprečitev možnih škodljivih posledic za okolje bi bilo treba prepovedati izvoz živalskih stranskih proizvodov in iz njih pridobljenih proizvodov, namenjenih za odstranjevanje s sežiganjem in odlaganjem na odlagališčih. Izvoz živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov bi bilo treba tudi preprečiti, kadar so namenjeni za uporabo v objektih za pridobivanje bioplina ali kompostiranje v tretjih državah, ki niso članice Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), da se preprečijo možni škodljivi vplivi na okolje in tveganja za javno zdravje in zdravje živali. Pri uporabi določb za odstopanje od prepovedi izvoza bi morala Komisija v svojih sklepih v celoti upoštevati Baselsko konvencijo o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja, kot je sklenila Skupnost v Sklepu Sveta 93/98/EGS ⁽⁵⁾ ter spremembo te konvencije v Odločbi III/1 konference pogodbenic, kakor ju je odobrila Skupnost s Sklepom Sveta 97/640/ES ⁽⁶⁾ ter izvedla z Uredbo (ES) št. 1013/2006.

- (58) Poleg tega bi bilo treba zagotoviti, da so živalski stranski proizvodi, mešani ali kontaminirani z nevarnimi odpadki, kakor so navedeni v Odločbi Komisije 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih ⁽⁷⁾, uvoženi, izvoženi ali odpremljeni samo med državami članicami v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006. Poleg tega je treba tudi določiti pravila o odpremah takšnih snovi znotraj države članice.
- (59) Komisiji bi moralo biti omogočeno izvajanje nadzora v državah članicah. Nadzor Skupnosti v tretjih državah bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004.
- (60) Uvoz živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov v Skupnost ter tranzit takšnih snovi bi bilo treba izvajati v skladu s pravili, ki so vsaj tako stroga kot tista, ki veljajo znotraj Skupnosti. Druga možnost je, da se pravila, ki veljajo za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode v tretjih državah, lahko priznajo kot enakovredna pravilom iz zakonodaje Skupnosti. Za proizvode, ki so namenjeni za uporabo zunaj krmne verige, bi se moral uporabljati poenostavljen sklop pravil za uvoz zaradi možnega tveganja, ki ga povzročajo.

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 94, 31.3.2004, str. 63.

⁽³⁾ UL L 395, 30.12.1989, str. 13.

⁽⁴⁾ UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 39, 16.2.1993, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 272, 4.10.1997, str. 45.

⁽⁷⁾ UL L 226, 6.9.2000, str. 3.

- (61) Zakonodaja Skupnosti o izdelavi pridobljenih proizvodov, namenjenih za uporabo kot kozmetični izdelki, zdravila ali medicinski pripomočki, vsebuje celovit okvir za dajanje takšnih proizvodov na trg: Direktiva Sveta 76/768/EGS z dne 27. julija 1976 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kozmetičnimi izdelki⁽¹⁾, Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini⁽²⁾, Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini⁽³⁾, Direktiva Sveta 90/385/EGS z dne 20. junija 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o aktivnih medicinskih pripomočkih za vsaditev⁽⁴⁾, Direktiva Sveta 93/42/EGS z dne 14. junija 1993 o medicinskih pripomočkih⁽⁵⁾ in Direktiva 98/79/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih⁽⁶⁾ („posebne direktive“). Vendar posebne direktive o kozmetičnih izdelkih in medicinskih pripomočkih ne zagotavljajo varstva pred tveganji za zdravje živali. V takšnih primerih bi se morala za ta tveganja uporabljati ta uredba in omogočiti bi bilo treba zaščitne ukrepe v skladu z Uredbo (ES) št. 178/2002.
- (62) Za živalske stranske proizvode ali iz njih pridobljene proizvode, ki so dobavljeni kot sestavine za izdelavo takšnih pridobljenih proizvodov, bi morale veljati tudi zahteve posebnih direktiv, če določajo pravila za javno zdravje in zdravje živali. Navedene posebne direktive že urejajo vhodne snovi živalskega izvora, ki se lahko uporabijo za proizvodnjo zadevnih proizvodov, pridobljenih iz živalskih stranskih proizvodov, in določajo nekatere pogoje za zagotovitev zaščite javnega zdravja ali zdravja živali. Zlasti Direktiva 76/768/EGS izključuje snovi kategorije 1 in kategorije 2 kot sestavine kozmetičnih izdelkov ter obvezuje proizvajalce, da uporabijo dobre proizvodne prakse. Direktiva Komisije 2003/32/ES⁽⁷⁾ uvaja podrobne tehnične zahteve za medicinske pripomočke, izdelane z uporabo tkiv živalskega izvora.
- (63) Vendar, kadar navedeni pogoji v posebnih direktivah še niso bili določeni ali kadar ne zajemajo določenih tveganj v zvezi z javnim zdravjem ali zdravjem živali, bi se morala uporabljati ta uredba ter bi morala biti omogočena uporaba zaščitnih ukrepov v skladu z Uredbo (ES) št. 178/2002.
- (64) Nekateri pridobljeni proizvodi ne vstopijo v krmno verigo ali se ne uporabljajo za zemljišča, na katerih se pasejo rejne živali ali se kosijo krmne rastline. Takšni pridobljeni proizvodi vključujejo proizvode za tehnično uporabo, kot so strojene živalske kože za proizvodnjo usnja, predelana volna za tekstilno industrijo, kostni proizvodi za lepilo in predelane snovi, namenjene za hrano za hišne živali. Nosilec dejavnosti bi bilo treba dovoliti dajanje takšnih proizvodov na trg, če so pridobljeni iz surovin, ki ne zahtevajo nobene obdelave, ali če obdelava ali končna uporaba obdelane snovi zagotavljata ustrezno obvladovanje tveganja.
- (65) V številnih državah so bila ugotovljena določena neizvajanja pravil iz Uredbe (ES) št. 1774/2002. Zato so poleg strogega izvajanja navedenih pravil potrebne še kazenske in druge sankcije za nosilce dejavnosti, ki ne upoštevajo navedenih pravil. Zato morajo države članice določiti pravila o kaznih za kršitve te uredbe.
- (66) Ker cilja te uredbe, in sicer določitev pravil o javnem zdravju in zdravju živali za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, da se prepreči in zmanjša tveganja za javno zdravje in zdravje živali, ki jih povzročajo ti proizvodi in zlasti za varovanje varnosti prehranske in krmne verige, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in jih lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (67) Za povečanje pravne varnosti in glede na splošni cilj Komisije, da poenostavi zakonodajo Skupnosti, bi bilo treba v tej uredbi določiti skladen okvir pravil ob upoštevanju pravil iz Uredbe (ES) št. 1774/2002 kakor tudi izkušenj in napredka od začetka veljavnosti navedene uredbe. Uredbo (ES) št. 1774/2002 bi bilo treba zato razveljaviti in nadomestiti s to uredbo.
- (68) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽⁸⁾.
- (69) Za izboljšanje skladnosti in jasnosti zakonodaje Skupnosti bi bilo treba v ločenih izvedbenih aktih določiti tehnična pravila o posebnih operacijah, ki vključujejo živalske stranske proizvode, in so sedaj določeni v Uredbi (ES)

(1) UL L 262, 27.9.1976, str. 169.

(2) UL L 311, 28.11.2001, str. 67.

(3) UL L 311, 28.11.2001, str. 1.

(4) UL L 189, 20.7.1990, str. 17.

(5) UL L 169, 12.7.1993, str. 1.

(6) UL L 331, 7.12.1998, str. 1.

(7) UL L 105, 26.4.2003, str. 18.

(8) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

št. 1774/2002 in v izvedbenih ukrepih, ki jih je sprejela Komisija na podlagi navedene uredbe ⁽¹⁾. Posvetovanje s potrošniki in zadevnimi socialno-strokovnimi krogi ter njihovo informiranje o vprašanjih v zvezi s to uredbo, bi bilo treba izvesti v skladu s Sklepom Komisije 2004/613/ES z dne 6. avgusta 2004 o ustanovitvi svetovalne skupine za prehranjevalno verigo ter zdravstveno varstvo živali in rastlin ⁽²⁾.

(70) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejetje pravil o določanju končne točke v proizvodni verigi določenih pridobljenih proizvodov in določanje takšne končne točke za določene druge pridobljene proizvode, pravil o upoštevanju nevarnih prenosljivih bolezni, ob prisotnosti katerih se ne sme dovoliti odpremljanje živalskih stranskih proizvodov in iz njih pridobljenih proizvodov in/ali pogojev, ki dovoljujejo takšno odpremljanje, ukrepov, ki spreminjajo kategorizacijo živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, ukrepov v zvezi z omejitvami o uporabi in odstranjevanju živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, ukrepov, ki določajo pogoje za uporabo določenih odstopanj glede uporabe, zbiranja in odstranjevanja živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov ter ukrepov, ki dovoljujejo ali prepovedujejo določeno alternativno metodo za uporabo ali odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov.

(71) Poleg tega bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejetje natančnejših pravil v zvezi z zbiranjem in prevozom živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, infrastrukturo, opremo in higienskimi zahtevami za objekte in obrate, ki ravnajo z živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi, pogoji in tehničnimi zahtevami za ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi, skupaj z dokazi, ki jih je treba predložiti za validacijo takšne obdelave, pogoji za dajanje živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov na trg, zahtevami v zvezi z zagotavljanjem varnega izvora, varne obdelave in varne končne uporabe, pogoji za uvoz in tranzit ter izvoz živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, natančnimi dogovori za izvajanje uradnih nadzorov, skupaj s pravili o referenčnih metodah za mikrobiološke analize in pogoji za nadzor odpremljanja določenih živalskih stranskih proizvodov in

pridobljenih proizvodov med državami članicami. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

(72) Zaradi učinkovitosti bi bilo treba normalne časovne omejitve za regulativni postopek s pregledom skrajšati za sprejetje ukrepov, ki določajo pogoje za odpremljanje živalskih stranskih proizvodov iz omejenih kmetij, objektov ali območij. V nujnih primerih bi bilo treba uporabiti nujni postopek iz člena 5a(6) Sklepa 1999/468/ES za sprejetje ukrepov, ki določajo končno točko v proizvodni verigi določenih proizvodov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Skupne določbe

Oddelek 1

Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa pravila v zvezi s javnim zdravjem in zdravjem živali za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, da se preprečijo in zmanjšajo na minimum tveganja v zvezi s javnim zdravjem in zdravjem živali, ki jih povzročajo ti proizvodi, ter zlasti zaščititi varnost prehranske in krmne verige.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za:

(a) živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki so po zakonodaji Skupnosti izključeni iz prehrane ljudi, ter

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 811/2003 o prepovedi recikliranja znotraj iste živalske vrste za ribe, zakopavanja in sežiganja živalskih stranskih proizvodov (UL L 117, 13.5.2003, str. 14); Odločba 2003/322/ES o hranjenju nekaterih ptic mrhovinark z nekaterimi snovmi kategorije 1 (UL L 117, 13.5.2003, str. 32); Odločba 2003/324/ES o odstopanju od prepovedi recikliranja znotraj iste živalske vrste za kožuharje (UL L 117, 13.5.2003, str. 37); Uredba (ES) št. 92/2005 o načinih odstranjevanja oziroma uporabe (UL L 19, 21.1.2005, str. 27); Uredba (ES) št. 181/2006 o organskih gnojilih in sredstvih za izboljšanje tal razen hlevskega gnoja (UL L 29, 2.2.2006, str. 31); Uredba (ES) št. 1192/2006 o seznamih odobrenih obratov (UL L 215, 5.8.2006, str. 10); Uredba št. 2007/2006 o uvozu in tranzitu nekaterih vmesnih proizvodih, pridobljenih iz snovi kategorije 3 (UL L 379, 28.12.2006, str. 98).

⁽²⁾ UL L 275, 25.8.2004, str. 17.

(b) naslednje proizvode, ki so na podlagi dokončne odločitve nosilca dejavnosti namenjeni uporabi, ki ni prehrana ljudi:

(i) proizvodi živalskega izvora, ki so po zakonodaji Skupnosti lahko namenjeni za prehrano ljudi;

(ii) surovine za proizvodnjo proizvodov živalskega izvora.

2. Ta uredba se ne uporablja za naslednje živalske stranske proizvode:

(a) za cela telesa ali dele prosto živečih živali, razen divjadi, za katere ne obstaja sum, da so okužene z nalezljivo boleznijo, ki se prenaša na ljudi ali živali, razen vodnih živali, ulovljenih v tržne namene;

(b) cela telesa ali dele divjadi, ki v skladu z dobro lovsko prakso potem, ko so bile ubite, niso bile vključene v zbiranje, brez poseganja v Uredbo (ES) št. 853/2004;

(c) za živalske stranske proizvode iz divjadi in divjačinskega mesa iz člena 1(3)(e) Uredbe (ES) št. 853/2004;

(d) jajčne celice, zarodke in živalsko seme za vzrejne namene;

(e) surovo mleko, kolostrum in iz njih pridobljene proizvode, ki so pridobljeni, se hranijo, so odstranjeni ali uporabljeni na kmetiji izvora;

(f) lupine lupinarjev, iz katerih je bilo odstranjeno mehko tkivo in meso;

(g) odpadke iz gostinskih dejavnosti, razen če:

(i) so iz prevoznih sredstev v mednarodnem prometu;

(ii) so namenjeni za krmljenje;

(iii) so namenjeni predelavi s sterilizacijo pod pritiskom ali predelovalnih metodah iz točke (b) prvega pododstavka člena 15(1) ali za pretvorbo v bioplin ali kompost;

(h) brez poseganja v okoljsko zakonodajo Skupnosti, snovi s plovil, ki so v skladu z uredbama (ES) št. 852/2004 in (ES) št. 853/2004, ki so nastale med ribolovnimi operacijami in so odstranjene v morje, razen snovi, pridobljenih na krovu pri odstranitvi notranjih organov rib, ki kažejo znake bolezni, vključno s paraziti, ki se prenašajo na ljudi;

(i) surovo hrano za hišne živali iz maloprodajnih trgovin, kjer se razsek in skladiščenje izvajata le za namene oskrbe potrošnikov neposredno na kraju samem;

(j) surovo hrano za hišne živali iz živali, zaklanih na kmetiji izvora in namenjenih za zasebno domačo prehrano, ter

(k) izločki in urin, razen gnoja in nemineraliziranega gvana.

3. Ta uredba ne posega v veterinarsko zakonodajo Skupnosti, katere cilj je obvladovanje in izkoreninjenje bolezni živali.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „živalski stranski proizvodi“ pomenijo cela telesa ali dele živali, proizvode živalskega izvora ali druge proizvode, pridobljene iz živali, ki niso namenjeni prehrani ljudi, vključno z jajčnimi celicami, zarodki in živalskim semenom;

2. „pridobljeni proizvodi“ pomenijo proizvode, pridobljene pri eni ali več obdelav, pretvorbah ali fazah predelave živalskih stranskih proizvodov;

3. „proizvodi živalskega izvora“ pomenijo proizvode živalskega izvora, kot so opredeljeni v točki 8.1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004;

4. „trup“ pomeni trup, kot je opredeljen v točki 1.9 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004;

5. „žival“ pomeni vsakega nevretenčarja ali vretenčarja;

6. „rejna žival“ pomeni:

(a) vsako žival, za katero človek skrbi, jo pita ali vzreja in uporablja za proizvodnjo hrane, volne, krzna, perja, kože ali katerih koli drugih proizvodov, pridobljenih iz živali, ali za druge rejne namene;

(b) ekvide;

7. „prostoživeča žival“ pomeni vsako žival, ki je ne goji človek;

8. „hišna žival“ pomeni vsako žival, ki spada v vrste, ki jih ljudje običajno hranijo in zanje skrbijo z nameni, ki niso rejni in jih ne zaužijejo;

9. „vodne živali“ pomenijo vodne živali, kakor so opredeljene v členu 3(1)(e) Direktive 2006/88/ES;

10. „pristojni organ“ pomeni osrednji organ države članice, ki je pristojen za zagotavljanje skladnosti z zahtevami te uredbe, ali kateri koli drug organ, na katerega je ta pristojnost prenesena; če je primerno, vključuje tudi ustrezni organ tretje države;

11. „nosilec dejavnosti“ pomeni fizične ali pravne osebe, ki dejansko ravna z živalskimi stranskimi proizvodi ali pridobljenimi proizvodi, vključno s prevozniki, trgovci in uporabniki;

12. „uporabnik“ pomeni fizične ali pravne osebe, ki uporabljajo živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode za posebne namene krmljenja, raziskave in za druge posebne namene;
13. „obrat“ ali „objekt“ pomeni vsako mesto, razen ribiških plovil, kjer se izvaja katerokoli delovanje, ki vključuje ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi ali pridobljenimi proizvodi;
14. „dajanje na trg“ pomeni katerokoli delovanje z namenom prodaje živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov tretji osebi v Skupnosti ali vsako drugo plačano ali brezplačno obliko dobave takšni tretji osebi ali skladiščenje zaradi dobave takšni tretji osebi;
15. „tranzit“ pomeni premik po Skupnosti z ozemlja tretje države do ozemlja druge tretje države, ki ni premik po morju ali zraku;
16. „izvoz“ pomeni premik z ozemlja Skupnosti v tretjo državo;
17. „transmisivne spongiformne encefalopatije (TSE)“ pomeni vse transmisivne spongiformne encefalopatije, kakor so opredeljene v členu 3(1)(a) Uredbe (ES) št. 999/2001;
18. „snovi s specifičnim tveganjem“ pomenijo vse snovi s specifičnim tveganjem, kakor so opredeljene v členu 3(1)(g) Uredbe (ES) št. 999/2001;
19. „sterilizacija pod pritiskom“ pomeni predelavo živalskih stranskih proizvodov po zmanjšanju na delce, katerih velikost ni večja od 50 mm, na temperaturi v središču več kot 133 °C za vsaj 20 minut brez prekinitve pri absolutnem pritisku vsaj 3 bare;
20. „gnoj“ pomeni vsakršne izločke in/ali urin rejnih živali, razen gojenih rib, s steljo ali brez nje;
21. „pooblaščen odlagališče“ pomeni odlagališče, za katerega je bilo izdano dovoljenje v skladu z Direktivo 1999/31/ES;
22. „organska gnojila“ in „sredstva za izboljšanje tal“ pomenita snovi živalskega izvora, ki se uporabljajo za ohranjanje ali izboljševanje hranilnosti tal za rastline ter fizikalnih in kemijskih lastnosti in biološke aktivnosti tal, bodisi samostojno ali skupaj; vključujejo lahko gnoj, nemineralizirani gvano, vsebino prebavnega trakta, kompost in presnovne ostanke;
23. „oddaljeno območje“ pomeni območje, na katerem je populacija živali tako majhna in so obrati ali objekti za odstranjevanje tako oddaljeni, da bi ureditve, potrebne za zbiranje in prevoz živalskih stranskih proizvodov, povzročile nesprijemljive težave v primerjavi z odstranitvijo živalskih stranskih proizvodov na kraju samem;
24. „hrana“ ali „živilo“ pomeni hrano ali živilo, opredeljeno v členu 2 Uredbe (ES) št. 178/2002;
25. „krma“ ali „krmilo“ pomeni krmo ali krmilo, opredeljeno v členu 3(4) Uredbe (ES) št. 178/2002;

26. „blato iz centrifug ali separatorjev“ pomeni snov, ki nastane kot stranski proizvod po filtraciji surovega mleka in ločevanju smetane in posnetega mleka iz surovega mleka;
27. „odpadki“ pomenijo odpadke, opredeljene v členu 3(1) Direktive 2008/98/ES.

Oddelek 2

Obveznosti

Člen 4

Začetna točka v proizvodni verigi in obveznosti

1. Takoj ko nosilci dejavnosti ustvarijo živalske stranske proizvode ali pridobljene proizvode, ki spadajo v področje uporabe te uredbe, jih označijo in zagotovijo, da se z njimi ravna v skladu s to uredbo (začetna točka).
2. Nosilci dejavnosti zagotovijo, da na vseh stopnjah zbiranja, prevoza, ravnanja, obdelave, pretvorbe, predelave, skladiščenja, dajanja na trg, distribucije, uporabe in odstranjevanja znotraj poslovanja pod njihovim nadzorom, živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi izpolnjujejo zahteve te uredbe, ki so pomembne za njihove dejavnosti.
3. Države članice spremljajo in preverjajo, da nosilci dejavnosti izpolnjujejo zadevne zahteve te uredbe v celotni verigi živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov iz odstavka 2. V ta namen vzpostavijo sistem uradnega nadzora v skladu z ustrezno zakonodajo Skupnosti.
4. Države članice zagotovijo, da na svojem ozemlju vzpostavijo ustrezen sistem, ki zagotavlja, da se živalski stranski proizvodi:
  - (a) zbirajo, označijo in prevažajo brez nepotrebne odlašanja, ter
  - (b) obdelujejo, uporabijo ali odstranijo v skladu s to uredbo.
5. Države članice lahko izpolnijo svoje obveznosti iz odstavka 4 v sodelovanju z drugimi državami članicami ali tretjimi državami.

Člen 5

Končna točka v proizvodni verigi

1. Za pridobljene proizvode iz člena 33, ki so dosegli stopnjo proizvodnje, ki jo ureja zakonodaja Skupnosti iz navedenega člena, se šteje, da so dosegli končno točko v proizvodni verigi, po kateri za njih ne veljajo več zahteve iz te uredbe.

Ti pridobljeni proizvodi so lahko posledično dani na trg brez omejitev iz te uredbe in niso več predmet uradnega nadzora v skladu s to uredbo.

Končna točka v proizvodni verigi se lahko spremeni:

- (a) za proizvode iz člena 33(a) do (d) v primeru tveganja za zdravje živali;
- (b) za proizvode iz člena 33(e) in (f) v primeru tveganja za javno zdravje in zdravje živali.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(6).

2. Za pridobljene proizvode iz členov 35 in 36, ki ne predstavljajo več znatnega tveganja za javno zdravje in zdravje živali, se lahko določi končna točka v proizvodni verigi, po kateri za njih ne veljajo več zahteve iz te uredbe.

Ti pridobljeni proizvodi so lahko posledično dani na trg brez omejitev iz te uredbe in niso več predmet uradnega nadzora v skladu s to uredbo.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(5).

3. V primeru tveganja za javno zdravje in zdravje živali se za pridobljene proizvode iz členov 33 in 36 te uredbe, smiselno uporabljata člena 53 in 54 Uredbe (ES) št. 178/2002 v zvezi z ukrepi v nujnih primerih.

Oddelek 3

Omejitve glede zdravja živali

Člen 6

Splošne omejitve glede zdravja živali

1. Živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi iz dovezetnih vrst se ne odpremljajo iz gospodarstev, obratov, objektov ali območij, za katere veljajo omejitve:

- (a) v skladu z zakonodajo Skupnosti na področju veterine, ali
- (b) zaradi prisotnosti nevarnih prenosljivih boleznih:
  - (i) navedenih v Prilogi I k Direktivi 92/119/EGS, ali
  - (ii) določenih v skladu z drugim pododstavkom.

Ukrepi iz točke (b)(ii) prvega pododstavka, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar se živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi odpremljajo pod pogoji, namenjenimi temu, da se prepreči širjenje prenosljivih boleznih, za katere so dovzetni ljudje in živali.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(5).

Oddelek 4

Kategorizacija

Člen 7

Kategorizacija živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov

1. Živalski stranski proizvodi se kategorizirajo v določene kategorije, ki odražajo raven tveganja za javno zdravje in zdravje živali zaradi navedenih živalskih stranskih proizvodov, v skladu s seznamami iz členov 8, 9 in 10.

2. Za pridobljene proizvode veljajo pravila za določeno kategorijo živalskih stranskih proizvodov, iz katerih so pridobljeni, razen če ni drugače določeno v tej uredbi ali določeno v ukrepih za izvajanje te uredbe, ki lahko določi pogoje, v skladu s katerimi pravila, ki jih sprejme Komisija, ne veljajo za pridobljene proizvode.

3. Členi 8, 9 in 10 se lahko spremenijo, tako da se upošteva znanstveni napredek glede ocene ravni tveganja, če je takšen napredek lahko ugotovljen na podlagi ocene tveganja, ki jo izvede ustrežna znanstvena ustanova. Vendar nobenega živalskega stranskega proizvoda iz navedenih členov ni mogoče odstraniti iz navedenih seznamov, izvedejo se lahko samo spremembe kategorizacije ali dodajanje na seznam.

4. Ukrepi iz odstavkov 2 in 3, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Člen 8

Snovi kategorije 1

Snovi kategorije 1 zajemajo naslednje živalske stranske proizvode:

- (a) cela telesa ali vse dele telesa, vključno s kožami, naslednjih živali:
  - (i) živali, za katere obstaja sum, da so inficirane z eno od oblik TSE v skladu z Uredbo (ES) št. 999/2001, ali pri katerih je prisotnost TSE uradno potrjena;
  - (ii) živali, ubitih v okviru ukrepov za izkoreninjenje TSE;
  - (iii) živali razen rejnih živali in prstoživečih živali, med katere spadajo zlasti hišne živali, živali v živalskih vrtovih ter cirkuške živali;

- (iv) živali, ki se uporabljajo za poskuse, kakor je določeno v členu 2(d) Direktive 86/609/EGS brez poseganja v člen 3(2) Uredbe (ES) št. 1831/2003;
- (v) prostoživečih živali, kadar obstaja sum, da so okužene z boleznimi, ki se prenašajo na ljudi ali živali;
- (b) naslednje snovi:
- (i) snovi s specifičnim tveganjem;
- (ii) cela telesa ali deli mrtvih živali, ki vsebujejo snovi s specifičnim tveganjem v času odstranjevanja;
- (c) živalski stranski proizvodi, pridobljeni iz živali, ki so bile predmet nezakonite uporabe snovi, kakor je določeno v členu 1(2)(d) Direktive 96/22/ES ali členu 2(b) Direktive 96/23/ES;
- (d) živalski stranski proizvodi, ki vsebujejo ostanke drugih snovi in kontaminante iz okolja, navedene v skupini B(3) Priloge I k Direktivi 96/23/ES, če takšni ostanki presegajo dovoljeno raven, določeno v zakonodaji Skupnosti ali, če ta ne obstaja, z nacionalno zakonodajo;
- (e) živalski stranski proizvodi, zbrani med obdelavo odpadne vode, ki jo zahtevajo izvedbena pravila, sprejeta v skladu s točko (c) prvega odstavka člena 27:
- (i) iz obratov ali objektov, ki predelujejo snovi kategorije 1, ali
- (ii) iz drugih obratov ali objektov, kjer se odstranjujejo snovi s specifičnim tveganjem;
- (f) odpadke iz gostinskih dejavnosti s prevoznih sredstev v mednarodnem prevozu;
- (g) mešanice snovi kategorije 1 bodisi s snovmi kategorije 2 bodisi s snovmi kategorije 3 ali z obojimi.
- (ii) iz klavnic, razen tistih, ki jih zajema člen 8(e);
- (c) živalski stranski proizvodi, ki vsebujejo ostanke dovoljenih snovi ali kontaminantov, ki presegajo dovoljene ravni iz člena 15(3) Direktive 96/23/ES;
- (d) proizvode živalskega izvora, ki so bili ocenjeni kot neprimereni za prehrano ljudi zaradi prisotnosti tujkov v navedenih proizvodih;
- (e) proizvode živalskega izvora razen snovi kategorije 1, ki so:
- (i) uvožene ali vnesene iz tretje države in ne izpolnjujejo zahtev veterinarske zakonodaje Skupnosti, veljavne za uvoz ali vnos iz tretje države, razen kadar zakonodaja Skupnosti dovoljuje njihov uvoz ali vnos ob upoštevanju posebnih omejitev ali njihovo vrnitev v tretjo državo, ali
- (ii) odpremljene v drugo državo članico in ne izpolnjujejo zahtev, ki jih določi ali dovoli zakonodaja Skupnosti, razen kadar so vrnjene z dovoljenjem pristojnega organa države članice izvora;
- (f) živali in dele živali, razen tistih iz členov 8 ali 10,
- (i) ki so poginile in niso bile zaklane ali ubite za prehrano ljudi, vključno z živalmi, ki so bile ubite zaradi nadzora bolezni;
- (ii) plodove;
- (iii) jajčne celice, zarodke in živalsko seme, ki niso namenjeni za vzrejne namene, in
- (iv) mrtva perutnina v jajčni lupini;
- (g) mešanice snovi kategorije 2 s snovmi kategorije 3;
- (h) živalske stranske proizvode razen snovi kategorije 1 ali snovi kategorije 3.

Člen 9

Snovi kategorije 2

Snovi kategorije 2 zajemajo naslednje živalske stranske proizvode:

- (a) gnoj, nemineralizirani gvano in vsebino prebavnega trakta;
- (b) živalski stranski proizvodi, zbrani med obdelavo odpadne vode, ki jo zahtevajo izvedbena pravila, sprejeta v skladu s točko (c) prvega odstavka člena 27:
- (i) iz obratov ali objektov, ki predelujejo snovi kategorije 2, ali

Člen 10

Snovi kategorije 3

Snovi kategorije 3 zajemajo naslednje živalske stranske proizvode:

- (a) trupe in dele zaklanih živali ali, če gre za divjad, telesa in dele ubitih živali, ki so primerni za prehrano ljudi v skladu z zakonodajo Skupnosti, vendar niso namenjeni za prehrano ljudi za komercialne namene;

- (b) trupe in naslednje dele, pridobljene iz živali, ki so bile zaklane v klavnici in so bile ocenjene za primerne za zakol za prehrano ljudi na podlagi pregleda pred zakolom, ali telesa in naslednje dele iz divjadi, ki je bila ubita za prehrano ljudi v skladu z zakonodajo Skupnosti:
- (i) trupe ali telesa in dele živali, ki so zavrnjene kot neprimerne za prehrano ljudi v skladu z zakonodajo Skupnosti, vendar niso kazale nobenih znakov bolezni, prenosljive na ljudi ali živali;
  - (ii) glave perutnine;
  - (iii) kože, vključno z obrezki in cepljenci, rogove in noge, vključno s prstnimi členki, karpalnimi in metakarpalnimi kostmi ter kostmi tarzusa in metatarzusa iz:
    - živali, razen prežvekovalcev, za katere je potreben test TSE, ter
    - prežvekovalcev, ki so bili testirani in so imeli negativen rezultat v skladu s členom 6(1) Uredbe (ES) št. 999/2001;
  - (iv) prašičje ščetine;
  - (v) perje;
- (c) živalski stranski proizvodi iz perutnine in lagomorfov, zaklanih na kmetiji v skladu s členom 1(3)(d) Uredbe (ES) št. 853/2004, ki niso kazale nobenih znakov bolezni, prenosljive na ljudi ali živali;
- (d) kri živali, ki niso kazale nobenih znakov bolezni, ki bi se prenašale prek krvi na ljudi ali živali, pridobljenih iz naslednjih živali, ki so bile zaklane v klavnici, potem ko so bile ocenjene za primerne za zakol za prehrano ljudi na podlagi pregleda pred zakolom v skladu z zakonodajo Skupnosti:
- (i) živali, razen prežvekovalcev, za katere je potreben test TSE, ter
  - (ii) prežvekovalcev, ki so bili testirani z negativnim rezultatom v skladu s členom 6(1) Uredbe (ES) št. 999/2001;
- (e) živalske stranske proizvode, pridobljene pri proizvodnji proizvodov, namenjenih prehrani ljudi, vključno z razmaščenimi kostmi, ocvirki ter blatom iz centrifug in separatorjev od predelave mleka;
- (f) proizvode živalskega izvora ali živila, ki vsebujejo proizvode živalskega izvora, ki niso več namenjeni prehrani ljudi iz komercialnih razlogov ali zaradi težav pri proizvodnji ali napak pri pakiranju ali drugih napak, ki ne predstavljajo tveganja za javno zdravje ali zdravje živali;
- (g) hrana za hišne živali in krma živalskega izvora ali krma, ki vsebujejo živalske stranske proizvode, ki niso več namenjeni krmi iz komercialnih razlogov ali zaradi težav pri proizvodnji ali napak pri pakiranju ali drugih napak, ki ne predstavljajo tveganja za javno zdravje ali zdravje živali;
- (h) kri, placento, volno, perje, dlako, rogove, kose kopit in parkljev ter surovo mleko, pridobljene iz živih živali, ki niso kazale nobenih znakov bolezni, ki bi se prek teh proizvodov prenašale na ljudi ali živali;
- (i) vodne živali in dele takšnih živali, razen morskih sesalcev, ki niso kazale nobenih znakov bolezni, prenosljive na ljudi ali živali;
- (j) živalske stranske proizvode iz vodnih živali, ki izvirajo iz obratov ali objektov za proizvodnjo ribjih proizvodov za prehrano ljudi;
- (k) naslednje snovi, ki izvirajo iz živali, ki niso kazale nobenih znakov bolezni, ki bi se prek navedenih snovi prenašala na ljudi ali živali:
- (i) lupine lupinarjev z mehkim tkivom ali mesom;
  - (ii) naslednje snovi, pridobljene iz kopenskih živali:
    - stranske proizvode valilnic,
    - jajca,
    - jajčne stranske proizvode, vključno z jajčnimi lupinami;
  - (iii) enodnevne piščance, ubite iz komercialnih razlogov;
- (l) vodne in kopenske nevretenčarje, razen patogenih vrst za ljudi ali živali;
- (m) živali in dele teh živali, ki spadajo v živalski red Rodentia in Lagomorpha, razen snovi kategorije 1, kot je navedeno v členu 8(a)(iii), (iv) in (v) in snovi kategorije 2 iz člena 9(a) do (g);
- (n) kože, kopita in parklje, perje, volno, rogove, dlako in krzno, pridobljene iz mrtvih živali, ki niso kazale nobenih znakov bolezni, ki bi se prek navedenih proizvodov prenašala na ljudi ali živali, razen tistih, ki so navedeni v točki (b) tega člena;
- (o) maščobno tkivo živali, ki niso kazale nobenih znakov bolezni, ki bi se prek te snovi prenašala na ljudi ali živali, ki so bile zaklane v klavnici in so se šteje za primerne za zakol za prehrano ljudi na podlagi pregleda pred zakolom v skladu z zakonodajo Skupnosti;
- (p) odpadke iz gostinskih dejavnosti, razen tistih iz člena 8(f).

POGLAVJE II

Odstranjevanje in uporaba živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov

Oddelek 1

Omejitev uporabe

Člen 11

Omejitev uporabe

1. Prepovedane so naslednje vrste uporabe stranskih živalskih proizvodov in pridobljenih proizvodov:

- (a) krmljenje kopenskih živali določene vrste, razen kožuharjev, s predelanimi živalskimi beljakovinami, pridobljenimi iz teles ali delov teles živali iste živalske vrste;
- (b) krmljenje rejnih živali, razen kožuharjev, z odpadki iz gostinskih dejavnosti ali s krmo, ki vsebuje ali je pridobljena iz odpadkov iz gostinskih dejavnosti;
- (c) krmljenje rejnih živali s krmnimi rastlinami bodisi neposredno s pašo bodisi s krmljenjem s košenimi krmnimi rastlinami z zemljišča, na katerem so bila uporabljena organska gnojila ali sredstva za izboljšanje tal, razen gnoja, razen če paša ali košnja sledita po izteku čakalne dobe, ki zagotavlja ustrezen nadzor tveganj za javno zdravstvo in zdravje živali, in traja vsaj 21 dni, in
- (d) hranjenje gojenih rib s predelanimi živalskimi beljakovinami, pridobljenimi iz teles ali delov teles gojenih rib iste vrste.

2. Ukrepi se lahko določijo glede naslednjega:

- (a) pregledov in nadzorov, ki jih je treba opraviti za zagotovitev uporabe prepovedi iz odstavka 1, ki vključujejo metode odkrivanja in teste, ki jih je treba uporabiti, da se preveri prisotnost snovi, ki izvirajo iz določenih vrst, in mejnih vrednosti za zanemarljive količine predelanih živalskih beljakovin, iz točke (a) in (d) odstavka 1, ki jih povzročata naključnost in tehnično neizogibna kontaminacija,
- (b) pogojev za krmljenje kožuharjev s predelanimi živalskimi beljakovinami, pridobljenimi iz teles ali delov teles živali iste živalske vrste, ter
- (c) pogojev za krmljenje rejnih živali s krmnimi rastlinami z zemljišča, na katerem so bila uporabljena organska gnojila ali sredstva za izboljšanje tal, zlasti spreminjanja čakalne dobe iz točke (c) odstavka 1.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Oddelek 2

Odstranjevanje in uporaba

Člen 12

Odstranjevanje in uporaba snovi kategorije 1

Snovi kategorije 1 se:

- (a) odstranijo kot odpadki s sežiganjem:
  - (i) neposredno brez predhodne predelave, ali
  - (ii) po predelavi s sterilizacijo pod pritiskom, če pristojni organ to zahteva, in s trajno označitvijo pridobljenih snovi;
- (b) predelajo ali odstranijo s sosežiganjem, kadar so snovi kategorije 1 odpadki:
  - (i) neposredno brez predhodne predelave, ali
  - (ii) po predelavi s sterilizacijo pod pritiskom, če pristojni organ to zahteva, in s trajno označitvijo pridobljenih snovi;
- (c) v primeru snovi kategorije 1, razen tistih iz člena 8(a)(i) in (ii), odstranijo s predelavo s sterilizacijo pod pritiskom, s trajno označitvijo pridobljenih snovi in zakopavanjem na pooblaščenem odlagališču;
- (d) v primeru snovi kategorije 1 iz člena 8(f), odstranijo z zakopavanjem na pooblaščenem odlagališču;
- (e) uporabijo kot gorivo za sežig s predhodno predelavo ali brez nje, ali
- (f) uporabijo za proizvodnjo pridobljenih proizvodov iz členov 33, 34 in 36 in se dajejo na trg v skladu s posebno ureditvijo, določeno v navedenih členih.

Člen 13

Odstranjevanje in uporaba snovi kategorije 2

Snovi kategorije 2 se:

- (a) odstranijo kot odpadki s sežiganjem:
  - (i) neposredno brez predhodne predelave, ali
  - (ii) po predelavi s sterilizacijo pod pritiskom, če pristojni organ to zahteva, in s trajno označitvijo pridobljenih snovi;

- (b) predelajo ali odstranijo s sosežiganjem, kadar so snovi kategorije 2 odpadki:
- (i) neposredno brez predhodne predelave, ali
- (ii) po predelavi s sterilizacijo pod pritiskom, če pristojni organ to zahteva, in s trajno označitvijo pridobljenih snovi;
- (c) se odstranijo na pooblaščenem odlagališču, po predelavi s sterilizacijo pod pritiskom in s trajno označitvijo pridobljenih snovi;
- (d) uporabijo za proizvodnjo organskih gnojil ali sredstev za izboljšanje tal, za dajanje na trg v skladu s členom 32 po predelavi s sterilizacijo pod pritiskom, če je primerno, in s trajno označitvijo pridobljenih snovi;
- (e) kompostirajo ali pretvorijo v bioplin:
- (i) po predelavi s sterilizacijo pod pritiskom in trajni označitvi pridobljenih snovi, ali
- (ii) v primeru gnoja, prebavnega trakta in njegove vsebine, mleka, proizvodov iz mleka, kolostruma, jajc in proizvodov iz jajc, za katere pristojni organ meni, da ne pomenijo tveganja za širjenje katere koli nevarne prenosljive bolezni, po predhodni predelavi ali brez nje;
- (f) se uporabijo na zemljišču brez predhodne predelave, kadar gre za gnoj, vsebino prebavnega trakta, ločeno od prebavnega trakta, mleko, proizvode iz mleka in kolostrum, za katere pristojni organ meni, da ne pomenijo tveganja za širjenje katere koli nevarne prenosljive bolezni;
- (g) kadar gre za snovi iz vodnih živali, se silirajo, kompostirajo ali pretvorijo v bioplin;
- (h) se uporabijo kot gorivo za zgorevanje s predhodno predelavo ali brez nje, ali
- (i) se uporabijo za proizvodnjo pridobljenih proizvodov iz členov 33, 34 in 36 in se dajejo na trg v skladu s posebno ureditvijo, določeno v teh členih.
- (d) predelajo, razen kadar gre za snovi kategorije 3, ki so se zaradi razgradnje ali kvarjenja tako spremenile, da zaradi tega pomenijo nesprejemljivo tveganje za javno zdravje in zdravje živali, in se uporabijo:
- (i) za proizvodnjo krme za rejne živali, razen kožuharjev, za dajanje na trg v skladu s členom 31, razen snovi iz člena 10(n), (o) in (p);
- (ii) za proizvodnjo krme za kožuharje, ki se daje na trg v skladu s členom 36;
- (iii) za proizvodnjo hrane za hišne živali, ki se daje na trg v skladu s členom 35, ali
- (iv) za proizvodnjo organskih gnojil ali sredstev za izboljšanje tal, ki se dajejo na trg v skladu s členom 32;
- (e) uporabijo za proizvodnjo surove hrane za hišne živali, ki se daje na trg v skladu s členom 35;
- (f) kompostirajo ali pretvorijo v bioplin;
- (g) kadar gre za snovi iz vodnih živali, silirajo, kompostirajo ali pretvorijo v bioplin;
- (h) v primeru lupin lupinarjev, razen tistih iz člena 2(2)(f), in jajčnih lupin, uporabijo pod pogoji, ki jih določijo pristojni organ, za preprečevanje tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravstvenim varstvom živali;
- (i) uporabijo kot gorivo za zgorevanje s predhodno predelavo ali brez nje;
- (j) uporabijo za proizvodnjo pridobljenih proizvodov iz členov 33, 34 in 36 in se dajejo na trg v skladu s posebno ureditvijo, določeno v teh členih;
- (k) ko gre za odpadke iz gostinskih dejavnosti, navedenih v členu 10(p), predelajo s sterilizacijo pod pritiskom ali z metodami predelave iz točke (b) prvega pododstavka člena 15(1) ali kompostirani ali pretvorjeni v bioplin, ali
- (l) uporabijo brez predelave na zemljišču v primeru surovega mleka, kolostruma in pridobljenih proizvodov iz njih, za katere pristojni organ meni, da ne predstavljajo tveganja zaradi bolezni, ki bi se prek navedenih proizvodov prenašala na ljudi ali živali.

Člen 14

Odstranitev in uporaba snovi kategorije 3

Snovi kategorije 3 se:

- (a) odstranijo kot odpadki s sežiganjem s predhodno predelavo ali brez nje;
- (b) odstranijo ali predelajo s sosežiganjem s predhodno predelavo ali brez nje, kadar so snovi kategorije 3 odpadki;
- (c) odstranijo na pooblaščenem odlagališču, po predelavi;

Člen 15

Izvedbeni ukrepi

1. Ukrepi za izvajanje tega oddelka se lahko določijo glede naslednjega:
- (a) posebnih pogojev za ravnanje s snovmi na krovu in njihovo odstranjevanje, pri čemer gre za snovi, pridobljene z odstranjevanjem notranjih organov rib, ki kažejo znake bolezni, vključno s paraziti, ki se prenašajo na ljudi, na krovu;

- (b) metod predelave za živalske stranske proizvode, ki niso sterilizacija pod pritiskom, zlasti glede parametrov, ki se uporabljajo pri navedenih predelovalnih metodah, zlasti časa, temperature, pritiska in velikosti delcev;
- (c) parametrov za pretvorbo živalskih stranskih proizvodov, vključno z odpadki iz gostinskih dejavnosti, v bioplin ali kompost;
- (d) pogojev za sežiganje in sosežiganje živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov;
- (e) pogojev za zgorevanje živalskih stranskih proizvodov in iz njih pridobljenih proizvodov;
- (f) pogojev za nastajanje živalskih stranskih proizvodov iz člena 10(c) in ravnanje z njimi;
- (g) siliranja snovi, pridobljenih iz vodnih živali;
- (h) trajne označitve živalskih stranskih proizvodov;
- (i) uporabe določenih živalskih stranskih proizvodov, organskih gnojil in sredstev za izboljšanje tal na zemljišču;
- (j) uporabe določenih živalskih stranskih proizvodov za krmiljenje rejnih živali, in
- (k) ravni tveganja za javno zdravje in zdravje živali v zvezi z določeno snovjo, ki se šteje za nesprejemljivo, kakor je določeno v členu 14(d).

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

2. Do sprejetja pravil iz:

- (a) točk (c), (f) in (g) prvega pododstavka odstavka 1 lahko države članice sprejmejo ali ohranijo nacionalna pravila za:
  - (i) nastajanje živalskih stranskih proizvodov iz člena 10(c) in ravnanje z njimi;
  - (ii) pretvorbo živalskih stranskih proizvodov iz člena 10(p), in
  - (iii) za siliranje snovi, pridobljenih iz vodnih živali;
- (b) točke (a) prvega pododstavka odstavka 1, se lahko živalski stranski proizvodi iz navedene točke brez poseganja v okoljsko zakonodajo Skupnosti odstranijo na morju.

Oddelek 3

Odstopanja

Člen 16

Odstopanja

Z odstopanjem od členov 12, 13 in 14 se živalski stranski proizvodi lahko:

- (a) kadar gre za živalske stranske proizvode iz točke (a) prvega pododstavka člena 15(1), z njimi ravna in se jih odstrani v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v navedeni točki;
- (b) uporabijo za raziskave in druge posebne namene v skladu s členom 17;
- (c) uporabijo za posebne namene krmjenja v skladu s členom 18, kadar gre za živalske stranske proizvode iz navedenega člena;
- (d) odstranijo v skladu s členom 19, kadar gre za živalske stranske proizvode iz navedenega člena;
- (e) odstranijo ali uporabijo v skladu z alternativnimi metodami, ki so dovoljene v skladu s členom 20, na podlagi parametrov, ki lahko vključujejo sterilizacijo pod pritiskom ali druge zahteve te uredbe ali njenih izvedbenih ukrepov;
- (f) kadar gre za snovi kategorije 2 in kategorije 3 ter če pristojni organ dovoli, uporabijo za pripravo biodinamičnih pripravkov iz člena 12(1)(c) Uredbe (ES) št. 834/2007 in njihovo uporabo na zemljišču;
- (g) uporabijo za prehrano hišnih živali, kadar gre za snovi kategorije 3 ter če pristojni organ to dovoli;
- (h) odstranijo na kmetiji, kadar gre za živalske stranske proizvode razen snovi kategorije 1, ki nastanejo med kirurškimi posegi na živih živalih ali med skotitvijo živali na tej kmetiji, in če to dovoli pristojni organ.

Člen 17

Raziskave in drugi posebni nameni

1. Pristojni organ lahko z odstopanjem od členov 12, 13 in 14 dovoli uporabo živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov za razstave, umetniške dejavnosti ter diagnostične, izobraževalne in raziskovalne namene pod pogoji, ki zagotavljajo nadzor tveganj v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali.

Takšni pogoji vključujejo:

- (a) prepoved vsake nadaljnje uporabe živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov za druge namene, in

(b) obveznost varnega odstranjevanja živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov ali po potrebi njihovega ponovnega odpremljanja v kraj izvora.

2. Kadar gre za tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, ki zahtevajo sprejetje ukrepov za celotno ozemlje Skupnosti zlasti, kadar gre za novonastajajoča tveganja, se lahko določijo usklajeni pogoji za uvoz in uporabo živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov iz odstavka 1. Takšni pogoji lahko vključujejo zahteve glede skladiščenja, pakiranja, identifikacije, prevoza in odstranjevanja.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Člen 18

Posebni nameni krmljenja

1. Pristojni organ lahko z odstopanjem od členov 13 in 14 pod pogoji, ki zagotavljajo nadzor tveganj v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, dovoli zbiranje in uporabo snovi kategorije 2, pod pogojem, da so pridobljene iz živali, ki niso bile ubite ali niso poginile zaradi prisotnosti ali suma prisotnosti bolezni, prenosljive na ljudi ali živali, in snovi kategorije 3 za krmo za:

- (a) živali iz živalskih vrtov;
- (b) cirkuške živali;
- (c) plazilce in ptice roparice, razen živali iz živalskih vrtov ali cirkuških živali;
- (d) kožuharje;
- (e) prostoživeče živali;
- (f) pse iz priznanih vzrejnih legel ali tropov lovskih psov;
- (g) pse in mačke v zavetiščih;
- (h) ličinke in črve za ribiške vabe.

2. Pristojni organ lahko z odstopanjem od člena 12 ter v skladu s pogoji, določenimi v skladu z odstavkom 3 tega člena, dovoli:

- (a) krmljenje s snovmi kategorije 1 iz člena 8(b)(ii) in snovmi, pridobljenimi iz živali iz živalskih vrtov, za krmljenje živali iz živalskih vrtov, in
- (b) krmljenje ogroženih ali zaščitene vrst ptic mrhovinark in drugih vrst, ki živijo v svojem naravnem habitatu, s snovmi kategorije 1 iz člena 8(b)(ii), zaradi spodbujanja biotske raznovrstnosti.

3. Ukrepi za izvajanje tega člena se lahko določijo glede naslednjega:

- (a) pogojev, pod katerimi se lahko dovoli zbiranje in uporaba iz odstavka 1 v zvezi z premikom, skladiščenjem in uporabo snovi kategorije 2 in kategorije 3 za krmljenje tudi v primeru novo-nastajajočih tveganj, in
- (b) pogojev, pod katerimi je v nekaterih primerih z odstopanjem od obveznosti iz člena 21(1) lahko dovoljeno krmljenje s snovmi kategorije 1 iz odstavka 2 tega člena, vključno z:
  - (i) ogroženimi in zaščitene vrstami ptic mrhovinark in drugimi vrstami v določenih državah članicah, v katerih se lahko krmijo s takšnimi snovmi;
  - (ii) ukrepi, ki preprečujejo tveganja za javno zdravje in zdravje živali.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Člen 19

Zbiranje, prevoz in odstranjevanje

1. Pristojni organ lahko z odstopanjem od členov 12, 13, 14 in 21 dovoli odstranjevanje:

- (a) z zakopavanjem mrtvih hišnih živali in kopitarjev;
- (b) s sežiganjem ali zakopavanjem na kraju samem ali na druge načine pod uradnim nadzorom, ki preprečujejo prenašanje tveganj v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, snovi kategorije 1 iz člena 8(a)(v) in (b)(ii), snovi kategorije 2 in snovi kategorije 3 v oddaljenih območjih;
- (c) s sežiganjem ali zakopavanjem na kraju samem ali na druge načine pod uradnim nadzorom, ki preprečujejo prenašanje tveganj v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, snovi kategorije 1 iz člena 8(b)(ii), snovi kategorije 2 in kategorije 3, na območjih, na katerih je dostop praktično nemogoč ali bi bil dostop iz geografskih ali podnebnih razlogov ali zaradi naravne nesreče mogoč le v razmerah, ki bi ogrozile zdravje in varnost osebja, ki bi takšne proizvode zbiral, ali bi bili zaradi dostopa potrebni nesorazmerni načini zbiranja;
- (d) z načini, ki niso sežiganje ali zakopavanje na kraju samem, pod uradnim nadzorom, če gre za snovi kategorije 2 in kategorije 3, ki ne ogrožajo javnega zdravja in zdravja živali, kadar količine snovi ne presegajo zadevne količine na teden, določene glede na naravo izvajanih dejavnosti in živalske vrste izvora zadevnih živalskih stranskih proizvodov;

(e) s sežiganjem na kraju samem pod pogoji, ki preprečujejo prenos tveganj v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, živalskih stranskih proizvodov, ki niso kategorije 1 iz člena 8(a)(i), v primeru izbruha bolezni, ki jo je treba obvezno prijaviti, kadar bi prevoz do najbližjega objekta, odobrenega za predelavo ali odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov, povečal nevarnost širjenja zdravstvenih tveganj ali bi v primeru široko razširjenega izbruha epizootske bolezni pomenil, da so bile presežene odstranjevalne zmogljivosti takšnih objektov, in

(f) s sežiganjem ali zakopavanjem na kraju samem pod pogoji, ki preprečujejo prenos tveganj v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, čebel in čebelarških stranskih proizvodov.

2. Populacija živali posamezne vrste na oddaljenih območjih iz točke (b) odstavka 1 ne presega najvišjega odstotka populacije živali te vrste v zadevni državi članici.

3. Države članice dajo Komisiji na voljo informacije o:

(a) območjih, ki jih opredelijo kot oddaljena območja za namene uporabe točke (b) odstavka 1, in razlogih za tako opredelitev ter posodobljene informacije o kakršni koli spremembi takšne opredelitve, in

(b) uporabi dovoljenj, določenih v točkah (c) in (d) odstavka 1 za snovi kategorije 1 in kategorije 2.

4. Ukrepi za izvajanje tega člena se določijo glede naslednjega:

(a) pogojev, katerih cilj je zagotoviti nadzor tveganj v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali v primeru sežiganja in zakopavanja na kraju samem;

(b) najvišjega odstotka populacije živali iz odstavka 2;

(c) količine živalskih stranskih proizvodov v povezavi z naravo dejavnosti in živalskimi vrstami izvora, kot je navedeno v točki (d) odstavka 1, in

(d) seznama bolezni iz točke (e) odstavka 1.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Oddelek 4

Alternativne metode

Člen 20

Izdajanje dovoljenj za alternativne metode

1. Postopek za izdajo dovoljenja za alternativno metodo pri uporabi in odstranjevanju živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov lahko začne bodisi Komisija bodisi država članica po predložitvi vloge ali zainteresirana stran, ki lahko predstavlja več zainteresiranih strani.

2. Kadar zainteresirane strani nameravajo uporabiti alternativno metodo, pošljejo pristojnemu organu države članice, v kateri nameravajo uporabljati to metodo, svoje vloge.

Pristojni organ v dveh mesecih od prejema popolne vloge oceni, ali je vloga skladna s standardno obliko za vlogo iz odstavka 10.

3. Pristojni organ pošlje vloge držav članic in zainteresiranih strani skupaj s poročilom o svoji oceni Evropski agenciji za varnost hrane (EFSA) in o tem obvesti Komisijo.

4. Kadar Komisija začne postopek za izdajo dovoljenja, pošlje poročilo o svoji oceni EFSI.

5. EFSA v šestih mesecih od prejema popolne vloge oceni, ali predložena metoda zagotavlja, da so tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali

(a) nadzorovana na način, ki preprečuje njihovo povečanje pred odstranitvijo v skladu s to uredbo ali njenimi izvedbenimi ukrepi, ali

(b) zmanjšana najmanj na stopnjo, ki je za ustrezno kategorijo živalskih stranskih proizvodov vsaj enakovredna metodam predelave, določenim v skladu s točko (b) prvega pododstavka člena 15(1).

EFSA izda mnenje o predloženi vlogi.

6. V ustrezno utemeljenih primerih, kadar EFSA od vložnikov zahteva dodatne informacije, se lahko obdobje iz odstavka 5 podaljša.

EFSA se po posvetovanju s Komisijo ali z vložnikom odloči o roku, v katerem se ji lahko navedena informacija predloži, in obvesti Komisijo in vložnika, kakor je ustrezno, o potrebnem dodatnem roku.

7. Kadar želijo vložniki na svojo lastno pobudo predložiti dodatne informacije, jih pošljejo neposredno EFSI.

V navedenem primeru se rok iz odstavka 5 ne podaljša za dodatni rok.

8. EFSA pošlje svoje mnenje Komisiji, vložniku in pristojnemu organu zadevne države članice.

9. V treh mesecih od prejema mnenja EFSI in ob upoštevanju navedenega mnenja Komisija obvesti vložnika o predloženem ukrepu, ki se sprejme v skladu z odstavkom 11.

10. Standardna oblika za vloge za alternativne metode se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2).

11. Po prejemu mnenja EFSE se sprejme naslednje:

- (a) ukrep, ki dovoljuje alternativno metodo pri uporabi ali odstranjevanju živalskih stranskih proizvodov ali iz njih pridobljenih proizvodov, ali
- (b) ukrep, ki zavrača dovoljenje za takšno alternativno metodo.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

NASLOV II

OBVEZNOSTI NOSILCEV DEJAVNOSTI

POGLAVJE I

Splošne obveznosti

Oddelek 1

Zbiranje, prevoz in sledljivost

Člen 21

Zbiranje in označevanje glede kategorije in prevoza

1. Nosilci dejavnosti zbirajo, označijo in prevažajo živalske stranske proizvode brez nepotrebnih zamud pod pogoji, ki preprečujejo tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali.
2. Nosilci dejavnosti zagotavljajo, da živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode med prevozom spremlja komercialni dokument ali zdravstveno spričevalo, kadar ta zahteva ta uredba ali ukrep, sprejet v skladu z odstavkom 6.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko pristojni organ dovoli prevoz gnoja brez komercialnega dokumenta ali zdravstvenega spričevala med dvema točkama, ki sta na isti kmetiji, ali med kmetijami in uporabniki znotraj iste države članice.

3. Komercialni dokumenti in zdravstvena spričevala, ki med prevozom spremljajo živalske stranske proizvode ali pridobljene proizvode, vključujejo vsaj informacije o izvoru, namembnem kraju in količini takšnega proizvoda in opis živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov ter njihovo oznako, kadar ta uredba takšno oznako zahteva.

Za živalske proizvode in pridobljene proizvode, ki se prevažajo znotraj ozemlja države članice, lahko pristojni organ zadevne države članice dovoli prenos informacij iz prvega pododstavka z alternativnim sistemom.

4. Nosilci dejavnosti zbirajo, prevažajo in odstranjujejo odpadke iz gostinskih dejavnosti kategorije 3 v skladu z nacionalnimi ukrepi, predvidenimi v členu 13 Direktive 2008/98/ES.

5. V skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3) se sprejmejo:

- (a) modeli komercialnih dokumentov, ki morajo spremljati živalske stranske proizvode med prevozom, in
- (b) modeli zdravstvenih spričeval in pogoji, ki urejajo način, kako morajo spričevala med prevozom spremljati živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode.

6. Ukrepi za izvajanje tega člena se lahko določijo glede naslednjega:

- (a) primerov, v katerih se za zdravstveno spričevalo zahteva, da upošteva raven tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali zaradi določenih pridobljenih proizvodov;
- (b) primerov, v katerih se z odstopanjem od prvega pododstavka odstavka 2 in ob upoštevanju nizke ravni tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali zaradi določenih živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov prevoz pridobljenih proizvodov lahko izvaja brez dokumentov ali spričeval iz navedenega odstavka;
- (c) zahtev za označevanje, vključno z etiketiranjem, in ločevanje različnih kategorij živalskih stranskih proizvodov med prevozom, in
- (d) pogojev za preprečevanje tveganj v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali zaradi zbiranja in prevažanja živalskih stranskih proizvodov, vključno s pogoji za varen prevoz navedenih proizvodov, ki veljajo za zabojnike, vozila in embalažni material.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Člen 22

Sledljivost

1. Nosilci dejavnosti, ki pošiljajo, prevažajo ali prejemaajo živalske stranske proizvode ali pridobljene proizvode, vodijo evidenco pošiljk in z njimi povezanih komercialnih dokumentov ali zdravstvenih spričeval.

Vendar se prvi odstavek ne uporablja, kadar se dovoljenje za prevoz živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov brez komercialnih dokumentov ali zdravstvenih spričeval dodeli v skladu z drugim pododstavkom člena 21(2) ali v skladu z izvedbenimi ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 21(6)(b).

2. Nosilci dejavnosti iz odstavka 1 uvedejo sisteme in postopke za identifikacijo:

- (a) drugih nosilcev dejavnosti, ki so jim bili njihovi živalski stranski proizvodi ali pridobljeni proizvodi dobavljeni, in
- (b) nosilcev dejavnosti, od katerih so bili dobavljeni.

Te informacije dajo na voljo pristojnim organom na zahtevo.

3. Ukrepi za izvajanje tega člena se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3), zlasti glede:

- (a) informacij, ki bodo dane na voljo pristojnim organom;
- (b) obdobja, v katerem je treba te informacije hraniti.

Oddelek 2

Registracija in odobritev

Člen 23

Registracija nosilcev dejavnosti, obratov ali objektov

1. Nosilci dejavnosti za namene registracije:

- (a) pred začetkom delovanja obvestijo pristojni organ o vseh obratih ali objektih pod njihovim nadzorom, ki so dejavni na kateri koli stopnji nastajanja, prevoza, ravnanja, predelave, skladiščenja, dajanja na trg, distribucije, uporabe ali odstranjevanja živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov;
- (b) pristojnemu organu zagotovijo informacije o:
  - (i) kategoriji živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov pod njihovim nadzorom;
  - (ii) naravi izvajanih operacij, pri katerih se kot vhodne snovi uporabljajo živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi;

2. Nosilci dejavnosti pristojnemu organu posredujejo posodobljene informacije o vseh obratih ali objektih pod njihovim nadzorom iz točke (a) odstavka 1, vključno z vsemi pomembnimi spremembami v dejavnostih, kot je zaprtje obstoječega obrata ali objekta.

3. Podrobna pravila v zvezi z registracijo iz odstavka 1 se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3).

4. Z odstopanjem od odstavka 1 se obveščanje z namenom registracije ne zahteva za dejavnosti, v zvezi s katerimi so bili obrati, kjer nastajajo živalski stranski proizvodi, že odobreni ali registrirani v skladu z Uredbo (ES) št. 852/2004 ali Uredbo (ES) št. 853/2004, in za dejavnosti, v zvezi s katerimi so bili obrati ali objekti že odobreni v skladu s členom 24 te uredbe.

Isto odstopanje se uporablja za dejavnosti, pri katerih živalski stranski proizvodi nastajajo le na kraju samem in ki se izvajajo na kmetijah ali v drugih prostorih, kjer se živali gojijo, redijo ali se zanje skrbi.

Člen 24

Odobritev obratov ali objektov

1. Nosilci dejavnosti zagotovijo, da obrate ali objekte pod njihovim nadzorom odobri pristojni organ, kadar takšni obrati in objekti izvajajo eno ali več naslednjih dejavnosti:

- (a) predelava živalskih stranskih proizvodov s sterilizacijo pod pritiskom, s predelovalnimi metodami iz točke (b) prvega pododstavka člena 15(1) ali z alternativnimi metodami, dovoljenimi v skladu s členom 20;
- (b) odstranjevanje, kot odpadkov, s sežiganjem živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, razen obratov ali objektov, ki imajo dovoljenje za obratovanje v skladu z Direktivo 2000/76/ES;
- (c) odstranjevanje ali predelava živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, če so odpadki, s sosežiganjem, razen obratov ali objektov, ki imajo dovoljenje za obratovanje v skladu z Direktivo 2000/76/ES;
- (d) uporaba živalskih stranskih proizvodov in iz njih pridobljenih proizvodov kot gorivo za zgorevanje;
- (e) proizvodnja hrane za hišne živali;
- (f) proizvodnja organskih gnojil in sredstev za izboljšanje tal;
- (g) pretvorba živalskih stranskih proizvodov in/ali pridobljenih proizvodov v bioplin ali kompost;
- (h) ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi po njihovem zbiranju, in sicer z operacijami, kot so sortiranje, razsek, hlajenje, zamrzovanje, soljenje, odstranjevanje kož ali snovi s specifičnim tveganjem;
- (i) skladiščenje živalskih stranskih proizvodov;
- (j) skladiščenje pridobljenih proizvodov, namenjenih:
  - (i) odstranjevanju z odlaganjem na odlagališču ali sežigom oziroma namenjenih predelavi ali odstranjevanju s sosežigom;
  - (ii) uporabi kot gorivo za zgorevanje;
  - (iii) uporabi kot krma, razen obratov ali objektov, odobrenih ali registriranih v skladu z Uredbo (ES) št. 183/2005;
  - (iv) uporabi kot organska gnojila in sredstva za izboljšanje tal razen skladiščenja na kraju neposredne uporabe.

2. V odobritvi iz odstavka 1 je navedeno ali so obrati ali objekti odobreni za operacije z živalskimi stranskimi proizvodi in/ali pridobljenimi proizvodi:

- (a) določene kategorije, navedene v členih 8, 9 ali 10, ali
- (b) več kot ene kategorije iz členov 8, 9 ali 10, z navedbo, ali se takšne operacije izvajajo:
  - (i) stalno pod pogoji strogega ločevanja, ki preprečuje vsako tveganje v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, ali
  - (ii) začasno, pod pogoji, ki preprečujejo kontaminacijo, kot odziv na pomanjkanje zmogljivosti za takšne proizvode zaradi:
    - zelo razširjenega izbruha epizootske bolezni, ali
    - drugih izrednih in nepredvidenih okoliščin.

Člen 25

Splošne higienske zahteve

1. Nosilci dejavnosti za obrate ali objekte, ki so pod njihovim nadzorom in v katerih se izvajajo dejavnosti iz člena 24(1)(a) in (h), zagotovijo, da:

- (a) so zgrajeni na način, ki omogoča njihovo učinkovito čiščenje in dezinfekcijo, in da po potrebi konstrukcija tal omogoča lažje odtekanje tekočin;
- (b) imajo urejen dostop do ustreznih prostorov za osebno higieno, kot so stranišča, garderobe in umivalniki za osebje;
- (c) imajo uvedene ustrezne ukrepe za zaščito pred škodljivci, kot so žuželke, glodavci in ptice;
- (d) vzdržujejo inštalacije in opremo v dobrem stanju, in poskrbijo za redno umerjanje opreme za merjenje, in
- (e) imajo uvedene ustrezne ukrepe za čiščenje in razkuževanje vsebnikov in vozil, da se prepreči tveganja za kontaminacijo.

2. Vsaka oseba, ki dela v obratu ali objektu iz odstavka 1, nosi ustrezno, čisto in po potrebi zaščitno obleko.

Kadar je primerno, v posameznem obratu ali objektu:

- (a) osebe, ki delajo v nečistem sektorju, ne smejo vstopiti v čisti sektor, če pred tem ne zamenjajo delovne obleke in obutve ali če ju ne razkužijo;

(b) opreme in strojev ni dovoljeno prenašati iz nečistega sektorja v čisti sektor, če niso pred tem očiščeni in razkuženi, in

(c) nosilec dejavnosti določi postopek v zvezi z gibanjem oseb, namenjen nadzoru gibanja oseb in opisu pravilne uporabe razkuževalnikov obutve in koles prevoznih sredstev.

3. V obratih ali objektih, v katerih se izvajajo dejavnosti iz člena 24(1)(a):

- (a) se z živalskimi stranskimi proizvodi ravna tako, da se prepreči tveganja za kontaminacijo;
- (b) se živalski stranski proizvodi predelajo čim prej. Po predelavi se s pridobljenimi proizvodi ravna in jih skladišči tako, da se prepreči tveganja za kontaminacijo;
- (c) kadar je primerno, se med vsako predelavo živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov vsi deli živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov obdelajo pri določeni temperaturi in določenem času ter prepreči tveganja ponovne kontaminacije;
- (d) nosilci dejavnosti redno preverjajo ustrezne parametre, zlasti temperaturo, pritisk, čas, velikost delcev, kadar je primerno, z avtomatskimi napravami;
- (e) se za vse dele obratov ali objektov uvedejo in dokumentirajo postopki čiščenja.

Člen 26

Ravnanje nosilcev živilske dejavnosti z živalskimi stranskimi proizvodi

1. Obdelava, predelava ali skladiščenje živalskih stranskih proizvodov v obratih ali objektih, odobrenih ali registriranih v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 853/2004 ali v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 852/2004, se izvede v skladu s pogoji, ki preprečujejo navzkrižno kontaminacijo, in po potrebi v za to namenjenem delu obrata ali objekta.

2. Skladiščenje, obdelava ali predelava surovin za proizvodnjo želatine in kolagena, ki nista namenjena za prehrano ljudi, lahko poteka v obratih, ki so bili posebej odobreni v skladu s točko 5 poglavja I oddelka XIV in točko 5 poglavja I oddelka XV Priloge III k Uredbi (ES) št. 853/2004, pod pogojem da se tveganje za prenos bolezni prepreči z ločevanjem takšnih surovin od surovin za proizvodnjo proizvodov živalskega izvora.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata brez poseganja v podrobnejše zahteve iz veterinarske zakonodaje Skupnosti.

Člen 27

Izvedbeni ukrepi

Ukrepi za izvajanje tega oddelka in oddelka 1 tega poglavja se določijo glede:

- (a) zahtev v zvezi z infrastrukturo in opremo, ki veljajo v odobrenih obratih ali objektih;

- (b) higienskih zahtev, ki veljajo vse vrste ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi, vključno z ukrepi, ki spreminjajo higienske zahteve za obrate ali objekte iz člena 25(1);
- (c) pogojev in tehničnih zahtev za ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi ali pridobljenimi proizvodi in za njihovo obdelavo, pretvorbo, predelavo in skladiščenje ter pogoje za obdelavo odpadne vode;
- (d) dokazov, ki jih mora nosilec dejavnosti predložiti za validacijo obdelave, pretvorbe in predelave živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov v zvezi z njihovo sposobnostjo preprečevanja tveganj za javno zdravje in zdravje živali;
- (e) pogojev za ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi iz ene ali več kategorij iz členov 8, 9 ali 10 v istem obratu ali objektu:
  - (i) kadar se takšne operacije izvajajo ločeno;
  - (ii) kadar se takšne operacije izvajajo začasno v določenih okoliščinah;
- (f) pogojev za preprečevanje navzkrižne kontaminacije, kadar se živalski stranski proizvodi skladiščijo, obdelujejo ali predelujejo v za to namenjenem delu obrata ali objekta iz člena 26;
- (g) standardnih parametrov pretvorbe za objekte za pridelavo bioplina in komposta;
- (h) zahtev, ki veljajo za sežiganje ali sosežiganje v objektih z veliko in majhno zmogljivostjo iz člena 24(1)(b) in (c), in
- (i) zahtev, ki veljajo za zgorevanje živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov iz člena 24(1)(d).

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Oddelek 3

Lastni pregledi ter analiza tveganj in kritičnih nadzornih točk

Člen 28

Lastni pregledi

Nosilci dejavnosti vzpostavijo, izvajajo in vzdržujejo lastne preglede v svojih obratih ali objektih za spremljanje skladnosti s to uredbo. Nosilci dejavnosti zagotovijo, da noben živalski stranski proizvod ali pridobljen proizvod, za katerega obstaja sum ali se odkrije, da ni v skladu s to uredbo, ne zapusti obrata ali objekta, razen če je namenjen za odstranitev.

Člen 29

Analiza tveganj in kritičnih nadzornih točk

1. Nosilci dejavnosti, ki opravljajo eno od naslednjih dejavnosti, vzpostavijo, izvajajo in vzdržujejo stalen pisni postopek ali postopke na podlagi načel sistema analize tveganj in kritičnih nadzornih točk (HACCP) za:

- (a) predelavo živalskih stranskih proizvodov;
- (b) pretvorbo živalskih stranskih proizvodov v bioplin in kompost;
- (c) ravnanje z več kot eno kategorijo živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov in njihovo skladiščenje v istem obratu ali objektu;
- (d) proizvodnjo hrane za hišne živali.

2. Nosilci dejavnosti, kakor so navedeni v odstavku 1, zlasti:

- (a) opredelijo vsa tveganja, ki jih je treba preprečiti, odpraviti ali zmanjšati na sprejemljivo raven;
- (b) opredelijo kritične kontrolne točke pri koraku ali korakih, ko je nadzor nujen za preprečevanje ali odpravo tveganja ali njegovo zmanjšanje na sprejemljivo raven;
- (c) določijo kritične meje na kritičnih kontrolnih točkah, ki sprejemljivost ločujejo od nesprejemljivosti, kar zadeva preprečevanje, odpravljanje ali zmanjševanje ugotovljenih tveganj;
- (d) določijo in izvajajo učinkovite postopke spremljanja na kritičnih kontrolnih točkah;
- (e) določijo korektivne ukrepe, kadar se pri spremljanju pokaže, da neka kritična kontrolna točka ni pod nadzorom;
- (f) vzpostavijo postopke, da se preveri, ali so ukrepi, opredeljeni v točkah (a) do (e), popolni in učinkovito delujejo. Postopki verifikacije se izvajajo redno;
- (g) določijo dokumente in evidenco, sorazmerne z naravo in obsegom dejavnosti poslovanja, da bi dokazali učinkovito uporabo ukrepov iz točk (a) do (f).

3. Ob vsaki spremembi proizvoda, postopka ali katere koli faze proizvodnje, predelave, skladiščenja ali distribucije nosilci dejavnosti pregledajo svoje postopke in uvedejo potrebne spremembe.

4. Ukrepi za lažje izvajanje tega člena se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3).

Člen 30

Nacionalne smernice za dobro prakso

1. Pristojni organi po potrebi spodbujajo pripravo, razširjanje in prostovoljno uporabo nacionalnih smernic za dobro prakso, zlasti za izvajanje načel HACCP iz člena 29. Nosilci dejavnosti lahko takšne smernice uporabljajo prostovoljno.

2. Pristojni organ oceni nacionalne smernice, da se zagotovi:

- (a) da so oblikovane v posvetovanju s predstavniki strani, na katerih interese bi lahko močno vplivale, in so jih razširili sektorji nosilcev dejavnosti, ter
- (b) da je njihova vsebina izvedljiva za sektorje, na katere se nanašajo.

POGLAVJE II

Dajanje na trg

Oddelek 1

Živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi za krmljenje rejnih živali razen kožuharjev

Člen 31

Dajanje na trg

1. Živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi, namenjeni za krmljenje rejnih živali razen kožuharjev, se lahko dajejo na trg samo, če:

- (a) so snovi kategorije 3 ali so pridobljeni iz snovi kategorije 3, ki niso snovi iz člena 10(n), (o) in (p);
- (b) so bili zbrani ali predelani, kakor je ustrezno, v skladu s pogoji za sterilizacijo pod pritiskom ali drugimi pogoji za preprečevanje tveganj za javno zdravje in zdravje živali v skladu z ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 15, in vsakim ukrepom, ki je bil določen v skladu z odstavkom 2 tega člena, ter
- (c) izvirajo iz odobrenih ali registriranih obratov ali objektov za zadevne živalske stranske proizvode ali pridobljene proizvode.

2. Ukrepi za izvajanje tega člena se lahko določijo glede pogojev, pri katerih se upošteva javno zdravje in zdravje živali, za zbiranje, predelavo in obdelavo živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, kakor je določeno v odstavku 1.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Oddelek 2

Organska gnojila in sredstva za izboljšanje tal

Člen 32

Dajanje na trg in uporaba

1. Organska gnojila in sredstva za izboljšanje tal se lahko dajejo na trg in uporabljajo, če:

- (a) so pridobljena iz snovi kategorije 2 ali kategorije 3;
- (b) so proizvedena v skladu s pogoji za sterilizacijo pod pritiskom ali drugimi pogoji za preprečevanje tveganj za javno zdravje in zdravje živali v skladu z zahtevami, določenimi v skladu s členom 15, in vsakim ukrepom, ki je bil določen v skladu z odstavkom 3 tega člena;
- (c) izvirajo iz odobrenih ali registriranih objektov ali obratov, kakor je ustrezno, in
- (d) če gre za mesno-kostno moko, pridobljeno iz snovi kategorije 2, in predelane živalske beljakovine, namenjene za uporabo kot organska gnojila in sredstva za izboljšanje tal ali za uporabo v njih, zmešana s komponento, ki prepreči nadaljnjo uporabo mešanice za namene krmljenja, in označena v skladu z ukrepi, sprejetimi v skladu z odstavkom 3.

Poleg tega se presnovni ostanki od pretvorbe v bioplin ali kompost lahko dajejo na trg in uporabljajo kot organska gnojila ali sredstva za izboljšanje tal.

Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo nacionalna pravila, ki določajo dodatne pogoje ali omejujejo uporabo organskih gnojil in sredstev za izboljšanje tal, če so takšna pravila upravičena zaradi zaščite javnega zdravja in zdravja živali.

2. Z odstopanjem od točke (d) odstavka 1 se mešanje ne zahteva za snovi, katerih uporaba za namene krmljenja je izključena zaradi njihove sestave ali embalaže.

3. Ukrepi za izvajanje tega člena se lahko določijo glede:

- (a) pogojev, pri katerih se upošteva javno zdravje in zdravje živali, za proizvodnjo in uporabo organskih gnojil in sredstev za izboljšanje tal;
- (b) sestavin ali snovi za označitev organskih gnojil in sredstev za izboljšanje tal;
- (c) sestavin za mešanje z organskimi gnojili in sredstvi za izboljšanje tal;
- (d) dodatnih pogojev, kot so metode, ki jih je treba uporabiti pri označitvi, in minimalna razmerja, ki jih je treba upoštevati pri pripravi mešanice, da se izključi uporaba takšnih gnojil ali sredstev za izboljšanje tal za namene krmljenja, in

- (e) primerov, ko sestava ali embalaža omogoča, da se snovi izvzamejo od zahteve za mešanje.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Oddelek 3

Pridobljeni proizvodi, ki jih ureja druga zakonodaja skupnosti

Člen 33

Dajanje na trg

Nosilci dejavnosti lahko dajo na trg naslednje pridobljene proizvode:

- (a) kozmetične izdelke, kakor so opredeljeni v členu 1(1) Direktive 76/768/EGS;
- (b) aktivne medicinske pripomočke za vsaditev, kakor so opredeljeni v členu 1(2)(c) Direktive 90/385/EGS;
- (c) medicinske pripomočke, kakor so opredeljeni v členu 1(2)(a) Direktive 93/42/EGS;
- (d) in vitro diagnostične medicinske pripomočke, kakor so opredeljeni v členu 1(2)(b) Direktive 98/79/ES;
- (e) zdravila za uporabo v veterinarski medicini, kakor so opredeljena v členu 1(2) Direktive 2001/82/ES;
- (f) zdravila, kakor so opredeljena v členu 1(2) Direktive 2001/83/ES.

Člen 34

Proizvodnja

1. Uvoz, zbiranje in premik živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, namenjenih v obrate ali objekte za proizvodnjo pridobljenih proizvodov, navedenih v členu 33, in proizvodnjo navedenih pridobljenih proizvodov, se izvajajo v skladu z zakonodajo Skupnosti iz navedenega člena.

Neuporabljene snovi iz takšnih obratov ali objektov se odstranjujejo v skladu z navedeno zakonodajo.

2. Vendar se ta uredba uporablja, kadar zakonodaja Skupnosti iz člena 33 ne zagotavlja pogojev za nadzor možnih tveganj za javno zdravje in zdravje živali v skladu s cilji te uredbe.

Oddelek 4

Drugi pridobljeni proizvodi

Člen 35

Dajanje na trg hrane za hišne živali

Nosilci dejavnosti lahko dajo na trg hrano za hišne živali, če:

- (a) so proizvodi pridobljeni iz:
  - (i) snovi kategorije 3, ki niso snovi iz člena 10(n), (o) in (p);
  - (ii) snovi kategorije 1 iz člena 8(c) v skladu s pogoji, določenimi v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 40, kadar gre za uvoženo hrano za hišne živali ali hrano za hišne živali, proizvedeno iz uvoženih snovi, ali
  - (iii) snovi iz člena 10(a) ter (b)(i) in (ii), kadar gre za surovo hrano za hišne živali, in
- (b) zagotovijo nadzor tveganj za javno zdravje in zdravje živali z varno obdelavo v skladu s členom 38, kadar zagotavljanje varnega izvora v skladu s členom 37 ne zagotavlja zadostnega nadzora.

Člen 36

Dajanje na trg drugih pridobljenih proizvodov

Nosilci dejavnosti lahko dajejo na trg pridobljene proizvode, ki niso proizvodi iz členov 31, 32, 33 in 35, če:

- (a) navedeni proizvodi:
  - (i) niso namenjeni za uporabo za krmo za rejne živali ali za uporabo na zemljišču, na katerem se krmijo takšne živali, ali
  - (ii) so namenjeni za krmljenje kožuharjev, ter
- (b) zagotavljajo nadzor tveganj za javno zdravje in zdravje živali:
  - (i) z zagotavljanjem varnega izvora v skladu s členom 37;
  - (ii) z varno obdelavo v skladu s členom 38, kadar zagotavljanje varnega izvora ne zagotavlja zadostnega nadzora, ali
  - (iii) s preverjanjem, ali se proizvodi uporabljajo samo za varne končne uporabe v skladu s členom 39, kadar varna obdelava ne zagotavlja zadostnega nadzora.

Člen 37

Varen izvor

1. Varen izvor vključuje uporabo snovi:
  - (a) ki ne povzročajo nesprejemljiva tveganja za javno zdravje in zdravje živali;
  - (b) ki so bile zbrane in prepeljane s točke zbiranja v proizvodni obrat ali objekt pod pogoji, ki izključujejo tveganja za javno zdravje in zdravje živali, ali
  - (c) so bile uvožene v Skupnost in prepeljane s točke prvega vstopa v proizvodni obrat ali objekt pod pogoji, ki izključujejo tveganja za javno zdravje in zdravje živali.
2. Za namene varnega izvora nosilci dejavnosti zagotovijo dokumentacijo zahtev odstavka 1, po potrebi vključno z dokazilom o varnosti biovarnostnih ukrepov, sprejetih, da se izključijo tveganja za javno zdravje in zdravje živali, ki izvirajo iz vhodne snovi.

Takšna dokumentacija se hrani in mora biti dostopna pristojnemu organu na njegovo zahtevo.

V primeru iz točke (c) odstavka 1 pošiljke spremlja zdravstveno spričevalo, ki ustreza vzorcu, sprejetem v skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3).

Člen 38

Varna obdelava

Varna obdelava vključuje uporabo proizvodnega procesa za uporabljeno snov, ki na sprejemljivo raven zmanjša tveganja za javno zdravje in zdravje živali, ki ga povzročajo uporabljena snov ali druge snovi, ki so posledica proizvodnega procesa.

Zlasti s testiranjem končnega proizvoda se zagotovi, da pridobljeni proizvodi ne povzročajo nobenih nesprejemljivih tveganj za javno zdravje in zdravje živali.

Člen 39

Varne končne uporabe

Varne končne uporabe vključujejo uporabo pridobljenih proizvodov:

- (a) pod pogoji, ki ne povzročajo nobenega nesprejemljivega tveganja za javno zdravje in zdravje živali, ali
- (b) ki lahko povzročijo tveganje za javno zdravje in zdravje živali za posebne namene, če je takšna uporaba upravičena s cilji, ki jih določi zakonodajna Skupnosti, zlasti glede zaščite javnega zdravja in zdravja živali.

Člen 40

Izvedbeni ukrepi

Ukrepi za izvajanje tega oddelka se lahko določijo glede naslednjega:

- (a) pogojev za dajanje na trg uvožene hrane za hišne živali ali hrane za hišne živali, proizvedene iz uvoženih snovi, iz snovi kategorije 1 iz člena 8(c);
- (b) pogojev za varen izvor in premik snovi, ki jih je treba uporabljati v pogojih, ki izključujejo tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali;
- (c) dokumentacije iz prvega pododstavka člena 37(2);
- (d) parametrov proizvodnega procesa iz prvega odstavka člena 38, zlasti glede uporabe fizične ali kemične obdelave uporabljenih snovi;
- (e) zahtev testiranja, ki veljajo za končni proizvod, in
- (f) pogojev za varno uporabo pridobljenih proizvodov, ki povzročajo tveganje za javno zdravje ali zdravje živali.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

POGLAVJE III

Uvoz, tranzit in izvoz

Člen 41

Uvoz in tranzit

1. Živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi se uvozijo v Skupnost ali so v tranzitu skozi Skupnost v skladu:
  - (a) z ustreznimi zahtevami te uredbe in njenimi izvedbenimi ukrepi za določene živalske stranske proizvode ali pridobljene proizvode, ki so vsaj tako strogi kot tisti, ki veljajo za proizvodnjo ali dajanje na trg takšnih živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov znotraj Skupnosti;
  - (b) s pogoji, priznanimi za vsaj enakovredne zahtevam, ki v okviru zakonodaje Skupnosti veljajo za proizvodnjo ali dajanje na trg takšnih živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov, ali
  - (c) kadar gre za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode iz členov 33, 35 in 36, z zahtevami iz teh členov.

Ukrepi, navedeni v točki (b) prvega pododstavka, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se uvoz in tranzit:

- (a) snovi s specifičnim tveganjem izvaja samo v skladu z Uredbo (ES) št. 999/2001;
- (b) živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov, mešanih ali kontaminiranih s katerim koli odpadkom s seznama nevarnih odpadkov iz Odločbe 2000/532/ES, izvaja samo, če izpolnjujejo zahteve Uredbe (ES) št. 1013/2006;
- (c) snovi kategorije 1, kategorije 2 in iz njih pridobljenih proizvodov, ki niso namenjene za proizvodnjo pridobljenih proizvodov iz členov 33, 35 in 36, izvaja samo, če so pravila za njihov uvoz sprejeta v skladu s členom 42(2)(a);
- (d) živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov za namene iz člena 17(1) izvaja v skladu z nacionalnimi ukrepi, ki zagotavljajo nadzor tveganj za javno zdravje in zdravje živali, do sprejetja usklajenih pogojev iz člena 17(2).

3. Kadar gre za uvoz in tranzit snovi kategorije 3 in iz njih pridobljenih proizvodov, se določijo ustrezne zahteve iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1.

Navedene zahteve lahko določajo, da morajo pošiljke:

- (a) prihajati iz tretje države ali dela tretje države, ki je uvrščena oziroma uvrščen na seznam v skladu z odstavkom 4;
- (b) prihajati iz obratov ali objektov, ki jih odobri ali registrira pristojni organ tretje države izvora in je na seznamu za navedeni namen, in
- (c) med prevozom do vstopne točke v Skupnost, na kateri se izvajajo veterinarski pregledi, spremljati dokumenti, kot so komercialni dokument ali zdravstveno spričevalo, kadar je primerno pa izjava, ki ustreza vzorcu, določenemu v skladu s točko (d) prvega pododstavka člena 42(2).

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Dokler niso sprejete zahteve iz točk (a) in (c) drugega pododstavka, države članice navedene zahteve določijo v nacionalnih ukrepih.

4. Sezname tretjih držav ali delov tretjih držav, iz katerih je dovoljen uvoz ali tranzit živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov v oziroma po Skupnosti, se določijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3), upoštevajoč zlasti:

- (a) zakonodajo tretje države;
- (b) organizacijo pristojnega organa ter njegovih inšpekcijskih služb v tretji državi, pooblastila navedenih služb, nadzor nad njimi in njihova pooblastila za učinkovito spremljanje uporabe njihove zakonodaje;
- (c) dejanske zdravstvene pogoje, ki veljajo za proizvodnjo, izdelavo, ravnanje s proizvodi živalskega izvora, skladiščenje in odpremo teh proizvodov, namenjenih v Skupnost;
- (d) jamstva, ki jih lahko da tretja država glede skladnosti z ustreznimi zdravstvenimi pogoji;
- (e) izkušnje pri trženju proizvoda iz tretje države ter rezultate opravljenih uvoznih pregledov;
- (f) rezultate vseh inšpekcijskih pregledov Skupnosti v tretji državi;
- (g) zdravstveni status rejnih živali, drugih domačih živali in prostoživečih živali v tretji državi, ob upoštevanju zlasti eksotičnih boleznih živali ter vseh vidikov splošnih zdravstvenih razmer v državi, ki bi lahko pomenile tveganje za javno zdravje in zdravje živali v Skupnosti;
- (h) točnost in hitrost, s katero tretja država sporoča informacije o obstoju infekcijskih ali kužnih boleznih živali na svojem ozemlju, zlasti bolezni s seznama Kodeksa o zdravstvenem varstvu kopenskih živali in Kodeksa zdravstvenega varstva vodnih živali Mednarodnega urada za zdravje živali;
- (i) veljavnih predpisov o preprečevanju in nadzoru infekcijskih ali kužnih boleznih živali, ki veljajo v tretji državi, in njihovem izvajanju, vključno s pravili o uvozu iz drugih tretjih držav.

Sezname obratov in objektov iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 3 se posodablja in sporočajo Komisiji in državam članicam ter dajo na voljo javnosti.

Člen 42

Izvedbeni ukrepi

1. Ukrepi za izvajanje člena 41, s katerimi se zaradi varovanja javnega zdravja in zdravja živali iz uvoza ali tranzita lahko izključijo živalski stranski proizvodi ali pridobljeni proizvodi, proizvedeni v določenih obratih ali objektih, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3).

2. Drugi ukrepi za izvajanje člena 41 se določijo glede:
- (a) pogojev za uvoz in tranzit snovi kategorije 1 in kategorije 2 ter iz njih pridobljenih proizvodov;
- (b) omejitev v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, veljavnih za uvožene snovi kategorije 3 ali iz njih pridobljene proizvode, ki se lahko določijo s sklicevanjem na sezname Skupnosti tretjih držav ali delov tretjih držav, pripravljene v skladu s členom 41(4) ali za druge namene javnega zdravja ali zdravja živali;
- (c) pogojev za proizvodnjo živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov v obratih ali objektih v tretjih državah; takšni pogoji lahko vključujejo načine nadzora takšnih obratov in objektov, ki ga izvaja zadevni pristojni organ, in lahko izvzamejo nekatere vrste obratov ali objektov, ki ravnajo z živalskimi stranskimi proizvodi ali pridobljenimi proizvodi, odobritve ali registracije iz točke (b) drugega pododstavka člena 41(3), in
- (d) modelov zdravstvenih spričeval, komercialnih dokumentov in izjav, ki spremljajo pošiljke in določajo pogoje, pod katerimi je mogoče izjaviti, da so zadevni živalski stranski proizvodi ali pridobljeni proizvodi zbrani ali proizvedeni v skladu z zahtevami te uredbe.
5. Z odstopanjem od odstavkov 3 in 4 se izvoz:
- (a) snovi s specifičnim tveganjem izvaja samo v skladu z Uredbo (ES) št. 999/2001;
- (b) živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov, mešanih ali onesnaženih s katerim koli odpadkom s seznama nevarnih odpadkov iz Odločbe 2000/532/ES, izvaja samo, če izpolnjujejo zahteve Uredbe (ES) št. 1013/2006.

NASLOV III

URADNI NADZOR IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Uradni nadzor

Člen 44

Postopek odobritve

1. Pristojni organ odobri obrate ali objekte samo, če obisk na mestu samem pred začetkom katere koli dejavnosti pokaže, da ti izpolnjujejo ustrezne zahteve, določene v skladu s členom 27.
2. Pristojni organ lahko izda pogojno odobritev, če se ob obisku na mestu samem izkaže, da obrat ali objekt izpolnjuje vse zahteve v zvezi z infrastrukturo in opremo, da se zagotovi uporaba operativnih postopkov v skladu s to uredbo. Polno odobritev izda le, če se ob ponovnem obisku na mestu samem v treh mesecih po izdaji pogojne odobritve izkaže, da obrat ali objekt izpolnjuje druge zahteve iz odstavka 1. Če je prišlo do očitnega napredka, toda obrat ali objekt še vedno ne izpolnjuje vseh teh zahtev, lahko pristojni organ podaljša pogojno odobritev. Vendar pogojna odobritev ne sme trajati dlje od šestih mesecev.
3. Nosilci poskrbijo, da obrat ali objekt preneha delovati, če pristojni organ odobritev umakne ali v primeru pogojne odobritve le-te podaljša ali ne izda polne odobritve.

Člen 45

Uradni nadzor

1. Brez poseganja v člen 5 pristojni organ v rednih časovnih razdobjih izvaja uradni nadzor in pregled ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi, ki sodijo na področje uporabe te uredbe.
2. Člena 41 in 42 Uredbe (ES) št. 882/2004 se smiselno uporablja za uradni nadzor, ki se izvaja za preverjanje skladnosti s to uredbo.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Člen 43

Izvoz

1. Izvoz živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov, namenjenih za sežiganje ali odlaganje, je prepovedan.
2. Izvoz živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov v tretje države, ki niso članice OECD, za uporabo v objektih za pridelavo bioplina ali kompostiranje, je prepovedan.
3. Snovi kategorije 1, kategorije 2 in iz njih pridobljeni proizvodi se izvažajo samo za namene, ki niso navedeni v odstavkih 1 in 2, če so pravila za njihov izvoz določena.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

4. Člen 12 Uredbe (ES) št. 178/2002 se glede živil in krme, ki se izvažajo iz Skupnosti, smiselno uporablja za izvoz snovi kategorije 3 ali iz njih pridobljenih proizvodov v skladu s to uredbo.

3. Pristojni organ pri izvajanju uradnega nadzora lahko upošteva spoštovanje smernic dobre prakse.

4. Lahko se določijo podrobne določbe za izvajanje tega člena, vključno s pravili o referenčnih metodah za mikrobiološke analize.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Člen 46

Začasni odvzem, odvzem in prepoved izvajanja dejavnosti

1. Če uradni nadzor in pregled, ki ga izvede pristojni organ, razkrije, da ena ali več zahtev te uredbe ni izpolnjenih, pristojni organ ustrezno ukrepa.

Pristojni organ, kakor je primerno naravi in resnosti pomanjkljivosti ter mogočemu tveganju za zdravje ljudi in zdravje živali, zlasti:

- (a) začasno odvzame odobritve obratov ali objektov v skladu s to uredbo, če:
  - (i) pogoji za odobritev ali delovanje obrata ali objekta niso več izpolnjeni;
  - (ii) se lahko od nosilca dejavnosti pričakuje, da v primernem roku odpravi pomanjkljivosti, ter
  - (iii) možna tveganja za javno zdravje in zdravje živali ne zahtevajo ukrepanja v skladu s točko (b);
- (b) odvzame odobritve obratov ali objektov v skladu s to uredbo, če:
  - (i) pogoji za odobritev ali delovanje obrata ali objekta niso več izpolnjeni, ter
  - (ii) se od nosilca dejavnosti ne more pričakovati, da v primernem roku odpravi pomanjkljivosti:
    - iz razlogov v zvezi z infrastrukturo obrata ali objekta,
    - iz razlogov v zvezi z osebno sposobnostjo nosilca dejavnosti ali oseba pod njegovim nadzorom, ali
    - zaradi nevarnih tveganj za javno zdravje in zdravje živali, ki zahtevajo večje spremembe v delovanju obrata ali objekta, preden lahko nosilec dejavnosti zaprosi za ponovno odobritev;
- (c) uvede posebne pogoje za obrate in objekte, da se odpravijo obstoječe pomanjkljivosti.

2. Pristojni organ, kakor je primerno naravi in resnosti pomanjkljivosti ter mogočemu tveganju za javno zdravje in zdravje živali, nosilcem dejavnosti iz členov 23(1) in (3) ter 24(1) začasno ali trajno prepove izvajanje dejavnosti iz te uredbe, po prejemu informacij, ki navajajo:

- (a) da zahteve zakonodaje Skupnosti niso izpolnjene, in
- (b) da takšne operacije povzročajo možna tveganja za javno zdravje in zdravje živali.

Člen 47

Seznami

1. Vsaka država članica pripravi seznam obratov, objektov in nosilcev dejavnosti, ki so bili odobreni ali registrirani v skladu s to uredbo na njenem ozemlju.

Vsakemu odobrenemu ali registriranemu obratu, objektu ali nosilcu dejavnosti se dodeli uradna številka, ki identificira obrat, objekt ali nosilca dejavnosti glede na naravo njegovih dejavnosti.

Če je primerno, država članica navede uradno številko, ki je bila obratu, objektu ali nosilcu dejavnosti dodeljena v skladu z drugo zakonodajo Skupnosti.

Države članice dajo na voljo Komisiji in državam članicam sezname odobrenih ali registriranih obratov, objektov ali nosilcev dejavnosti.

Države članice posodablajo sezname odobrenih ali registriranih obratov, objektov in nosilcev dejavnosti ter jih dajo na voljo drugim državam članicam in javnosti.

2. Ukrepi za izvajanje tega člena se lahko določijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3), zlasti glede:

- (a) oblike seznamov iz odstavka 1, in
- (b) postopka omogočanja dostopnosti do seznamov iz odstavka 1.

Člen 48

Nadzor odpremljanja v druge države članice

1. Kadar nosilec dejavnosti namerava v drugo državo članico odpremiti snovi kategorije 1, kategorije 2 in mesno-kostno moko ali živalske maščobe, pridobljene iz snovi kategorije 1 ali kategorije 2, o tem obvesti pristojni organ države članice izvora in pristojni organ namembne države članice.

Pristojni organ namembne države članice se v določenem obdobju na podlagi vloge nosilca dejavnosti odloči:

- (a) da zavrne prejem pošiljke;
- (b) da brezpogojno sprejme to pošiljko, ali

- (c) da za sprejem pošiljke postavi pogoje:
- (i) če pridobljeni proizvodi niso bili sterilizirani pod pritiskom, jih je treba tako obdelati, ali
  - (ii) živalski stranski proizvodi ali iz njih pridobljeni proizvodi morajo izpolnjevati vse pogoje za odpremljanje pošiljk, ki so upravičeni za zaščito javnega zdravja in zdravja živali, za zagotovitev, da se z živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi ravna v skladu s to uredbo.

2. Obrazci za vloge nosilcev dejavnosti iz odstavka 1 se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3).

3. Pristojni organ države članice izvora v skladu s Sklepom 2004/292/ES prek sistema Traces obvesti pristojni organ namembne države članice o odpremi vsake pošiljke, poslana namembni državi članici:

- (a) živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov iz odstavka 1;
- (b) predelanih živalskih beljakovin, pridobljenih iz snovi kategorije 3.

Kadar je pristojni organ namembne države članice obveščen o odpremi, prek sistema Traces obvesti pristojni organ države članice izvora o prihodu vsake pošiljke.

4. Snovi kategorije 1 in kategorije 2, mesno-kostna moka ter živalske maščobe iz odstavka 1 se pošljejo neposredno v namembni obrat ali objekt, ki mora biti pred tem registriran ali odobren v skladu s členi 23, 24 in 44, ali, kadar gre za gnoj, na namembno kmetijo.

5. Kadar so živalski stranski proizvodi ali pridobljeni proizvodi poslani v druge države članice prek ozemlja tretje države, so poslani v pošiljkah, zapečatenih v državi članici izvora, spremlja pa jih zdravstveno spričevalo.

Zapečatenе pošiljke ponovno vstopijo v Skupnost samo prek mejne kontrolne točke v skladu s členom 6 Direktive 89/662/EGS.

6. Z odstopanjem od odstavkov 1 do 5 so živalski stranski proizvodi ali pridobljeni proizvodi, navedeni v teh odstavkih, ki so mešani ali kontaminirani s katerim koli odpadkom s seznama nevarnih odpadkov iz Odločbe 2000/532/ES, poslani v drugo državo članico samo, če izpolnjujejo zahteve Uredbe (ES) št. 1013/2006.

7. Ukrepi za izvajanje tega člena se lahko sprejmejo glede:

- (a) določenega obdobja za odločitev pristojnega organa iz odstavka 1;
- (b) dodatnih pogojev za odpremo živalskih stranskih proizvodov ali pridobljenih proizvodov iz odstavka 4;

(c) vzorcev zdravstvenih spričeval, ki morajo spremljati pošiljke, poslana v skladu z odstavkom 5, in

(d) pogojev, pod katerimi se lahko živalski stranski proizvodi ali iz njih pridobljeni proizvodi, namenjeni za uporabo na razstavah, pri umetniških dejavnostih, za diagnostične, izobraževalne ali raziskovalne namene, pošljejo drugim državam članicam z odstopanjem od odstavkov 1 do 5 tega člena.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

8. V ukrepih za izvajanje tega člena so lahko določeni pogoji, v skladu s katerimi lahko pristojni organi z odstopanjem od odstavkov 1 do 4 dovolijo:

- (a) odpremo gnoja, ki se prevaža med dvema točkama na isti kmetiji ali med kmetijami v obmejnih regijah držav članic s skupno mejo;
- (b) odpremo drugih živalskih stranskih proizvodov, ki se prevažajo med obrati ali objekti v obmejnih regijah držav članic s skupno mejo, in
- (c) prevoz poginjenih hišnih živali na sežig v obrat ali objekt v obmejni regiji druge države članice s skupno mejo.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(4).

Člen 49

Nadzor Skupnosti v državah članicah

1. Izvedenci Komisije lahko izvajajo preglede na kraju samem v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic in v obsegu, ki zagotavlja enotno uporabo te uredbe.

Država članica, na ozemlju katere se pregledi izvajajo, zagotovi izvedencem vso potrebno pomoč za izvajanje njihovih nalog.

Komisija obvesti pristojni organ o rezultatih opravljenih pregledov.

2. Ukrepi za izvajanje tega člena se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 52(3), zlasti glede postopka za sodelovanje z nacionalnimi organi.

Člen 50

Uporaba Uredbe (ES) št. 882/2004 za namene določenega nadzora

1. Člen 46 Uredbe (ES) št. 882/2004 se smiselno uporablja za nadzor, ki ga v tretjih državah izvaja Skupnost za preverjanje skladnosti s to uredbo.
2. Člen 50(1)(a) Uredbe (ES) št. 882/2004 se smiselno uporablja za postopno uvajanje zahtev člena 41(3) te uredbe.
3. Člen 52 Uredbe (ES) št. 882/2004 se smiselno uporablja za nadzor tretjih držav v državah članicah v zvezi z operacijami v skladu s to uredbo.

POGLAVJE II

Končne določbe

Člen 51

Nacionalne določbe

Države članice sporočijo Komisiji besedilo določb nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področjih, ki so v njihovi pristojnosti in se neposredno nanašajo na pravilno izvajanje te uredbe.

Člen 52

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002.
  2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
  3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
- Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

5. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in 5(b) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Roki iz člena 5a(3)(c), (4)(b) in (4)(e) Sklepa 1999/468/ES so dva meseca, en mesec oziroma dva meseca.

6. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1), (2), (4) in (6) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 53

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev, da se te izvajajo. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo uradno obvestijo o navedenih določbah najpozneje do 4. junija 2011 in jo nemudoma uradno obvestijo o kakršnih koli njihovih naknadnih spremembah.

Člen 54

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 1774/2002 se razveljavi z učinkom od 4. marca 2011.

Sklicevanja na Uredbo (ES) št. 1774/2002 se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.

Člen 55

Prehodni ukrep

Obrati, objekti in uporabniki, odobreni ali registrirani v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 pred 4. marcem 2011, se štejejo za odobrene ali registrirane, kot je zahtevano, v skladu s to uredbo.

Člen 56

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 4. marca 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
C. MALMSTRÖM

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 1774/2002	Ta uredba
člen 1	člena 1 in 2
člen 2	člen 3
člen 3(1)	člen 4(1) in (2)
člen 3(2)	člen 41(3), četrti pododstavek
člen 3(3)	člen 4(3), (4) in (5)
člen 4(1)	člen 8
člen 4(2)	členi 12, 15 in 16
člen 4(3)	člen 24(h), (i) in (j)
člen 4(4)	člen 41(2)(c), člen 43(3) in (5)(a)
člen 5(1)	člen 9
člen 5(2)	členi 13, 15 in 16
člen 5(3)	člen 24(h), (i) in (j)
člen 5(4)	člen 41(2)(c) in člen 43(3)
člen 6(1)	člen 10
člen 6(2)	členi 14, 15 in 16
člen 6(3)	člen 24(h), (i) in (j)
člen 7	člen 21
člen 8	člen 48
člen 9	člen 22
členi 10 do 15, 17 in 18	členi 23, 24, 27 in 44
člen 16	člen 6
člen 19	člen 31
člen 20(1)	člena 35 in 36
člen 20(2)	člen 32
člen 20(3)	člen 36
člen 21	—
člen 22	člen 11
člen 23	člena 17 in 18
člen 24	člen 19
člen 25	člena 28 in 29
člen 26	členi 45, 46 in 47
člen 27	člen 49
člen 28	člen 35(a)(ii) in člen 41(1)
člen 29	člena 41 in 42
člen 30	člen 41(1)(b)
člen 31	člen 50(1)
člen 32	—
člen 33	člen 52
člen 34	—
člen 35	člen 15(2) in člen 51
člen 36	—
člen 37	člen 54
člen 38	člen 56

UREDBA (ES) št. 1070/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 21. oktobra 2009****o spremembi uredb (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 z namenom izboljšanja delovanja in trajnosti evropskega letalskega sistema****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvajanje skupne prometne politike zahteva učinkovit sistem zračnega prometa, ki zagotavlja varno, redno in trajnostno delovanje storitev v zračnem prometu, optimizira zmogljivosti ter olajšuje prosti pretok blaga, oseb in storitev.
- (2) Evropski parlament in Svet sta sprejela prvi paket zakonodaje o enotnem evropskem nebu, in sicer Uredbo (ES) št. 549/2004 z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) ⁽⁴⁾, Uredbo (ES) št. 550/2004 z dne 10. marca 2004 o izvajanju navigacijskih služb zračnega prometa na enotnem evropskem nebu (Uredba o zagotavljanju služb) ⁽⁵⁾, Uredbo (ES) št. 551/2004 z dne 10. marca 2004 o organiziranosti in uporabi zračnega prostora na enotnem evropskem nebu (Uredba o zračnem prostoru) ⁽⁶⁾ in Uredbo (ES) št. 552/2004 z dne 10. marca 2004 o interoperabilnosti evropske mreže za upravljanje zračnega prometa (Uredba o interoperabilnosti) ⁽⁷⁾, in tako vzpostavila trdno pravno podlago za brezhiben, interoperabilen in varen sistem upravljanja zračnega prometa (ATM).
- (3) Zaradi jasnih zahtev industrije, držav članic in drugih zainteresiranih strani po poenostavitvi in izboljšanju učinkovitosti regulativnega okvira za letalstvo v Evropi je bila

novembra 2006 ustanovljena Skupina na visoki ravni za prihodnji evropski regulativni okvir na področju letalstva („Skupina na visoki ravni“). Skupina na visoki ravni, večinsko sestavljena iz predstavnikov zainteresiranih strani, je julija 2007 predložila poročilo, ki je vsebovalo priporočila o tem, kako izboljšati delovanje in upravljanje evropskega letalskega sistema. Skupina na visoki ravni je priporočila, naj se okolju pripiše enak pomen kot varnosti in učinkovitosti v letalskem sistemu, ter vztrajala, naj industrija in zakonodajalci sodelujejo in zagotovijo, da ATM čim bolj prispeva k trajnosti.

- (4) Svet je na srečanju dne 7. aprila 2008 pozval Komisijo, naj v skladu s priporočili Skupine na visoki ravni razvije celovit sistemski pristop v skladu s konceptom od izhoda do izhoda na letalo (gate-to-gate) za izboljšanje varnosti, ATM in stroškovne učinkovitosti.
- (5) Da bi dokončno oblikovali enotno evropsko nebo, je treba na ravni Skupnosti sprejeti dodatne ukrepe, zlasti za izboljšanje delovanja evropskega letalskega sistema na ključnih področjih, kot so okolje, zmogljivost in stroškovna učinkovitost, vse skupaj z ozirom na prevladujoče varnostne cilje. Zakonodajo o enotnem evropskem nebu je treba tudi prilagoditi tehničnemu napredku.
- (6) Uredba Sveta (ES) št. 219/2007 z dne 27. februarja 2007 o ustanovitvi skupnega podjetja za razvoj nove generacije evropskega sistema upravljanja zračnega prometa (SESAR) ⁽⁸⁾ poziva k razvoju in izvajanju osrednjega načrta ATM. Za njegovo izvajanje so potrebni regulativni ukrepi za podpiranje razvoja, uvajanja in financiranja novih konceptov in tehnologij. Cilj je sistem usklajenih in medsebojno povezljivih elementov, ki bodo zagotavljali učinkovitost zračnega prometa v Evropi. Načrt za izvajanje enotnega evropskega neba bi moral upoštevati časovno obdobje, ki je predvideno za razvojno in izvajalno fazo programa SESAR kot dela enotnega evropskega neba. Oba procesa bi bilo treba natančno usklajevati med seboj.

⁽¹⁾ UL C 182, 4.8.2009, str. 50.

⁽²⁾ UL C 120, 28.5.2009, str. 52.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 7. septembra.

⁽⁴⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 10.

⁽⁶⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 20.

⁽⁷⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 26.

⁽⁸⁾ UL L 64, 2.3.2007, str. 1.

- (7) Zasnova skupnih projektov, namenjenih pomoči uporabnikom zračnega prostora in/ali izvajalcem storitev navigacijskih služb zračnega prometa pri izboljšanju skupne navigacijske infrastrukture, zagotavljanja storitev navigacijskih služb zračnega prometa in uporabe zračnega prostora, zlasti tistih, potrebnih za izvajanje osrednjega načrta ATM, ne bi smela vplivati na že obstoječe projekte s podobnimi cilji, za katere se je odločila ena ali več držav članic. Določbe o financiranju izvajanja skupnih projektov ne bi smele posegati v način priprave teh skupnih projektov. Komisija lahko predlaga uporabo finančnih sredstev, kot so sredstva vseevropskih prometnih omrežij ali Evropske investicijske banke, v podporo skupnim projektom, zlasti za pospešitev izvajanja programa SESAR, v večletnem finančnem okviru. Brez poseganja v dostop do zgoraj omenjenih finančnih sredstev bi lahko države članice same določile, kako bodo porabljeni prihodki od prodaje pravic letalskega sektorja na dražbah v skladu s sistemom trgovanja s pravicami do emisij, in s tem v zvezi pretehtajo, ali bi bil lahko del teh prihodkov porabljen za financiranje skupnih projektov na ravni funkcionalnih blokov zračnega prostora.
- (8) Zlasti pri izvajanju skupnih projektov bi bilo treba paziti, med drugim prek izčrpnega in preglednega računovodstva, da se zagotovi, da uporabniki zračnega prostora ne plačujejo dvojnih obremenitev. Skupne projekte bi bilo treba izvajati v korist vseh zainteresiranih strani, katerim bi bilo treba zagotoviti enako obravnavanje.
- (9) Da se zagotovi dosleden in jasen pregled nad izvajanjem storitev v Evropi, bi morali biti nacionalni nadzorni organi dovolj neodvisni in razpolagati z zadostnimi viri. Tem organom njihova neodvisnost ne bi smela preprečevati, da svoje upravne naloge izvajajo v upravnem okviru.
- (10) Nacionalni nadzorni organi imajo ključno vlogo pri izvajanju načrtov enotnega evropskega neba, zato bi jim morala Komisija omogočiti sodelovanje, da bi omogočili izmenjavo najboljših praks in razvili skupen pristop, tudi prek okrepljenega sodelovanja na regionalni ravni. To sodelovanje bi moralo biti redno.
- (11) Socialne partnerje bi bilo treba bolje obveščati in se z njimi posvetovati o vseh ukrepih, ki imajo pomembne socialne učinke. Posvetovati bi se bilo treba tudi na ravni Skupnosti, z Odborom za sektorski dialog, ustanovljenim na podlagi Sklepa Komisije 98/500/ES ⁽¹⁾.
- (12) Za večjo uspešnost ATM in navigacijskih služb zračnega prometa (ANS) je treba vzpostaviti okvir za opredelitev, izvajanje in uveljavljanje zavezujočih ciljev uspešnosti na ključnih področjih delovanja v skladu s politikami Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO). Takšen okvir bi moral nujno vsebovati ustrezen mehanizem za poročanje, preverjanje, vrednotenje in razširjanje podatkov o ATM in ANS, skupaj z ustreznim načrtom spodbud, ki bi pospeševal uspešno uresničevanje ciljev.
- (13) Nacionalni nadzorni organi bi morali biti dovolj prilagodljivi, da pri oblikovanju svojih nacionalnih in regionalnih načrtov upoštevajo nacionalne ali regionalne razmere. Države članice bi morale pri odobritvi ali sprejetju nacionalnih načrtov imeti pravico, da izvedejo ustrezne popravke.
- (14) Pri določanju pristojbin za storitve navigacijskih služb zračnega prometa bi si morale Komisija in države članice prizadevati za uporabo skupnih napovedi. Treba bi bilo omogočiti določeno mero prilagodljivosti v primerih, kjer promet precej odstopa od napovedi, predvsem z uporabo ustreznih mehanizmov opozarjanja.
- (15) Stroški, ki jih države članice določijo na nacionalni ravni ali ravni funkcionalnih blokov zračnega prostora, ki bi si jih morali uporabniki zračnega prostora deliti, bi morali upoštevati cilje uspešnosti.
- (16) Države članice bi morale glede izvajanja čezmejnih storitev zagotoviti, da nacionalni pravni sistemi ne prepovedujejo imenovanja izvajalca storitev služb zračnega prometa na podlagi tega, da ima ta sedež v drugi državi članici ali je v lasti državljanov te države članice.
- (17) Nacionalni nadzorni organi bi morali sprejeti ustrezne ukrepe za zagotavljanje visoke stopnje varnosti, vključno z možnostjo izdaje posameznih dovoljenj za vsako vrsto storitev navigacijskih služb zračnega prometa, ob spoštovanju potrebe po stroškovni učinkovitosti in doslednosti ter izogibanju podvajanj.
- (18) Funkcionalni bloki zračnega prostora so ključni za krepitev sodelovanja med izvajalci storitev navigacijskih služb zračnega prometa za izboljšanje učinkovitosti in ustvarjanje sinergij. Države članice bi morale v razumnem obdobju vzpostaviti funkcionalne bloke zračnega prostora. V ta namen in zavoljo optimizacije vmesnika funkcionalnih blokov zračnega prometa v enotnem evropskem nebu bi morale zadevne države članice sodelovati med seboj in po potrebi tudi s tretjimi državami.
- (19) Kadar države članice vzpostavijo funkcionalni blok zračnega prostora, imajo druge države članice, Komisija in druge zainteresirane strani priložnost, da predložijo svoje ugotovitve z namenom olajšati izmenjavo mnenj. Te ugotovitve bi morale biti za zadevne države članice le posvetovalne narave.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 98/500/ES z dne 20. maja 1998 o ustanovitvi Odbora sektorskega dialoga med socialnimi partnerji na evropski ravni (UL L 225, 12.8.1998, str. 27).

- (20) V primeru težav pri pogajalskem procesu glede vzpostavljanja funkcionalnih blokov zračnega prostora lahko Komisija imenuje koordinatorja sistema funkcionalnih blokov zračnega prostora („koordinator“). Naloge koordinatorja bi morale biti zato usmerjene k nudenju pomoči pri reševanju takšnih težav brez poseganja v suverenost zadevnih držav članic, po potrebi pa tudi tretjih držav, ki sodelujejo pri istem funkcionalnem bloku zračnega prostora. Stroški dejavnosti koordinatorja ne bi smele vplivati na nacionalne proračune držav članic.
- (21) Poročila Komisije za oceno uspešnosti Eurocontrola in končno poročilo Skupine na visoki ravni potrjujejo, da ni mogoče ločeno razvijati omrežja zračnih poti in strukture zračnega prostora, kajti vsaka posamezna država članica je sestavni del evropske mreže za upravljanje zračnega prometa (EATMN), tako v Skupnosti kakor tudi zunaj nje. Za splošni zračni promet bi zato bilo treba postopno uvesti bolj povezan operativni zračni prostor.
- (22) Glede na vzpostavitev funkcionalnih blokov zračnega prometa in pripravo načrta izvedbe bi morala Komisija določiti in upoštevati pogoje, potrebne da Skupnost vzpostavi enotno evropsko letalsko informativno območje (SEFIR), za katero države članice vložijo zahtevek pri ICAO v skladu s sprejetimi postopki te organizacije in s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi držav članic v skladu s Konvencijo o mednarodnem civilnem letalstvu, podpisano v Chicagu dne 7. decembra 1944 („čikaška konvencija“). SEFIR, ki zajema letalski prostor v pristojnosti držav članic, bi moral olajšati skupno načrtovanje in povezovanje dejavnosti, da bi se odpravila regionalna ozka grla. SEFIR bi moral biti dovolj prilagodljiv za upoštevanje posebnih potreb, kot so gostota prometa in zahtevana raven kompleksnosti.
- (23) Uporabniki zračnega prostora se soočajo z različnimi pogoji dostopa do zračnega prostora Skupnosti in svobode gibanja v njem. Vzrok je pomanjkanje usklajenih pravil zračnega prometa Skupnosti ter zlasti pomanjkanje usklajene klasifikacije zračnega prostora. Komisija bi morala zato ta pravila uskladiti na podlagi standardov ICAO.
- (24) EATMN bi bilo treba oblikovati in izvajati z namenom zagotavljanja varnosti, okoljske trajnosti, izboljšanja zmogljivosti in boljše stroškovne učinkovitosti celotnega omrežja zračnega prometa. Kot je poudarjeno v poročilu Komisije z dne 31. oktobra 2008 za oceno uspešnosti Eurocontrola z naslovom „Ocena pobud funkcionalnih blokov zračnega prostora in njihovem prispevku k izboljšanju uspešnosti“, bi bilo to mogoče najbolje zagotoviti z usklajenim upravljanjem omrežja zračnega prometa na ravni Skupnosti.
- (25) V skladu z izjavo držav članic glede vojaških zadev, povezanih z enotnim evropskim nebom, ki je priložena Uredbi (ES) št. 549/2004, bi morali imeti sodelovanje in usklajevanje med civilnimi in vojaškimi organi temeljno vlogo pri izvajanju enotnega evropskega neba, da bi se približali bolj prilagodljivi uporabi zračnega prostora, kar bi omogočilo doseganje ciljev uspešnosti enotnega evropskega neba, ob ustreznem upoštevanju uspešnosti vojaških misij.
- (26) Glede zračnih poti je predvsem treba doseči skupno, usklajeno strukturo zračnega prostora, da bi sedanja in prihodnja organizacija zračnega prostora temeljila na skupnih načelih, zagotoviti postopno izvajanje osrednjega načrta ATM, da se optimizira uporaba omejenih virov z namenom izogibanja nepotrebnim stroškom za opremo ter da se zračni prostor oblikuje in upravlja v skladu z usklajenimi pravili. Za uresničitev tega cilja bi morala biti Komisija odgovorna za sprejemanje potrebnih pravno zavezujočih predpisov in izvedbenih sklepov.
- (27) Seznam nalog upravljanja in oblikovanja omrežja bi bilo treba dopolniti, da bo po potrebi vseboval bodoče naloge omrežja, opredeljene v osrednjem načrtu ATM. Pri tem bi morala Komisija kar najbolj izrabiti znanje in izkušnje Eurocontrola.
- (28) Skupina na visoki ravni je priporočila določitev novih ali razširjenih nalog na obstoječi podlagi in razširila vlogo Eurocontrola, pri čemer bi Skupnost postala edini regulator, upoštevati pa bi bilo treba tudi načelo ločitve regulacije od izvajanja storitev. V skladu s tem bi Komisija preoblikovani Eurocontrol, za katerega veljajo nova pravila upravljanja, pooblastila za različne naloge, ki ne vključujejo sprejemanja zavezujočih ukrepov splošnega obsega ali uresničevanja politične diskrecije. Eurocontrol bi moral te naloge izvajati na nepristranski in stroškovno učinkovit način ter ob polni vključenosti uporabnikov zračnega prostora in izvajalcev storitev navigacijskih služb zračnega prometa.
- (29) Za izboljšanje učinkovitosti pri upravljanju pretoka zračnega prometa bi bilo treba uvesti ustrezne ukrepe, ki bi obstoječim operativnim enotam, vključno s Centralno enoto Eurocontrola za upravljanje pretoka zračnega prometa, pomagali pri zagotavljanju učinkovitih letalskih operacij. Poleg tega Sporočilo Komisije o akcijskem načrtu za zmogljivost letališč, učinkovitost in varnost v Evropi poudarja potrebo po zagotavljanju operativne skladnosti med načrti leta in letališkimi sloti. Poleg tega bi lahko opazovalna skupina Skupnosti za zmogljivost letališč pomagala, da se državam članicam zagotovijo nepristranske informacije za voljo uskladitve zmogljivosti letališč z zmogljivostmi ATM, ne da bi to posegalo v pristojnosti držav na tem področju.

- (30) Zagotavljanje sodobnih, popolnih, kakovostnih in pravočasnih letalskih informacij pomembno vpliva na varnost ter olajševanje dostopa do zračnega prostora Skupnosti in svobode gibanja v njem. Ob upoštevanju osrednjega načrta ATM bi morala Skupnost prevzeti pobudo in posodobiti ta sektor v sodelovanju z Eurocontrolom ter zagotoviti, da imajo uporabniki dostop do teh podatkov prek ene javne točke dostopa, kar omogoča sodobno, uporabnikom prijazno in potrjeno celostno obveščanje.
- (31) Pri elektronskem portalu za meteorološke informacije bi morala Komisija upoštevati različne vire informacij, tudi vire določenih izvajalcev storitev, če je to potrebno.
- (32) Da bi se izognili nepotrebni upravni obremenitvi in podvajajočim se postopkom preverjanja, bi bilo treba certifikate, izdane v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu⁽¹⁾, sprejeti za namene te uredbe, kolikor se nanašajo na komponente ali sisteme.
- (33) Potrdilo, ki se izda v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 in ki se uporabi kot alternativen način izpolnjevanja osnovnih zahtev Uredbe (ES) št. 552/2004, bi morala spremljati tehnična dokumentacija, kot se zahteva za certifikacijo s strani Evropske agencije za varnost v letalstvu (EASA).
- (34) Nekatere zahteve Uredbe (ES) št. 552/2004 se ne bi smele uporabljati za sisteme, ki so začeli obratovati pred 20. oktobrom 2005. Nacionalni nadzorni organi in izvajalci storitev navigacijskih služb zračnega prometa bi morali imeti možnost, da se na nacionalni ravni dogovorijo o postopkih in dokumentaciji, potrebni kot dokazilo, da sistemi ATM, ki so začeli obratovati pred 20. oktobrom 2005, izpolnjujejo bistvene zahteve Uredbe (ES) št. 552/2004. Izvedbena pravila in podrobna navodila Skupnosti, ki se sprejmejo po sprejetju te uredbe, bi morala upoštevati to ureditev, ne da bi to pripeljalo do zahtev po dokumentarnih dokazilih z veljavnostjo za nazaj.
- (35) Skupina na visoki ravni je v končnem poročilu Komisiji priporočila, naj program SESAR posebej obravnava opredelitev interoperabilnih postopkov, sistemov in izmenjavo informacij v Evropi in z ostalimi deli sveta. To bi moralo vključevati tudi razvoj ustreznih standardov in identifikacijo novih izvedbenih pravil ali specifikacij Skupnosti v zvezi z notnim evropskim nebom.
- (36) Pri sprejemanju izvedbenih ukrepov, vključno s standardi, ki jih je določil Eurocontrol, bi morala Komisija zagotoviti, da ukrepi vsebujejo vse potrebne izboljšave izvirmih standardov in v celoti upoštevajo potrebe po izogibanju podvajanja predpisov.
- (37) Da bi si lahko hkrati prizadevali za okrepitev varnostnih standardov v zračnem prometu in izboljšanje splošne uspešnosti ATM in ANS zračnega prometa za splošni zračni promet v Evropi, je treba upoštevati človeški faktor. Države članice bi morale zato razmisliti o uvedbi načel „kulture pravičnosti“.
- (38) Zaradi predloga razširitve pristojnosti EASA na področje varnega upravljanja zračnega prometa bi bilo treba zagotoviti skladnost uredb (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004, (ES) št. 552/2004 in (ES) št. 216/2008.
- (39) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽²⁾. Te ukrepe bi bilo treba sprejeti ob upoštevanju rokov, določenih v tej uredbi ter uredbah (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004, (ES) št. 552/2004 in (ES) št. 216/2008.
- (40) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za posodobitev ukrepov zaradi tehničnega ali operativnega razvoja ter za določitev osnovnih meril in postopkov za izpolnjevanje nekaterih funkcij upravljanja omrežja. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb uredb (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 z njihovim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (41) Za nujne primere, ko ni mogoče upoštevati običajnih rokov za regulativni postopek s pregledom, bi bilo treba Komisiji omogočiti, da uporabi nujni postopek iz člena 5a(6) Sklepa 1999/468/ES.
- (42) Ministrska izjava o gibraltarskem letališču, dogovorjena v Córdobi dne 18. septembra 2006 na prvem ministrskem srečanju Foruma za dialog o Gibraltarju (v nadaljnjem besedilu „ministrska izjava“), bo nadomestila skupno izjavo o letališču, sprejeto v Londonu dne 2. decembra 1987, nje-no polno spoštovanje p a se bo štel kot spoštovanje izjave iz leta 1987.

(1) UL L 79, 19.3.2008, str. 1.

(2) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(43) Ta uredba se v celoti uporablja za gibraltarsko letališče, v okviru ministrske izjave in v skladu z njo. Brez poseganja v ministrsko izjavo so uporaba tega ukrepa na gibraltarskem letališču in vsi ukrepi v zvezi z njegovim izvajanjem v celoti usklajeni z navedeno izjavo in vsemi njenimi določbami.

(44) Uredbe (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 bi zato bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 549/2004 se spremeni:

(1) Člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Cilj in področje uporabe

1. Cilj pobude ‚Enotno evropsko nebo‘ je okrepiti veljavne varnostne standarde v zračnem prometu, prispevati k trajnostnemu razvoju sistema zračnega prometa ter izboljšati celovito uspešnost upravljanja zračnega prometa (ATM) in sistema navigacijskih služb zračnega prometa (ANS) za splošni zračni promet v Evropi ter tako ustreči zahtevam uporabnikov zračnega prostora. To enotno evropsko nebo vključuje usklajeno vseevropsko omrežje prog, upravljanje prog in sisteme za upravljanje zračnega prometa, ki temeljijo izključno na varnosti, učinkovitosti in tehničnih zahtevah v dobrobit vseh uporabnikov zračnega prostora. V zasledovanju tega cilja ta uredba vzpostavlja usklajen regulativni okvir za oblikovanje enotnega evropskega neba.

2. Uporaba te uredbe in ukrepov iz člena 3 ne posega v suverenost držav članic nad njihovim zračnim prostorom in v njihove zahteve glede javnega reda ter v varnostne in obrambne zadeve, kakor so določene v členu 13. Ta uredba in ukrepi iz člena 3 ne vključujejo vojaških operacij in vojaškega usposabljanja.

3. Uporaba te uredbe in ukrepov iz člena 3 ne posega v pravice in dolžnosti držav članic, ki izhajajo iz Čikaške konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu iz leta 1944 (čikaška konvencija). V povezavi s tem je dodatni cilj te uredbe na zadevnih področjih pomagati državam članicam pri izpolnjevanju njihovih obveznosti po čikaški konvenciji z oblikovanjem osnove za skupno razlago in enotno izvajanje njenih določb ter z zagotavljanjem, da bodo določbe v tej uredbi in predpisih za njeno izvajanje natančno upošteevane.

4. Uporaba te uredbe za gibraltarsko letališče ne posega v zadevni pravni položaj Kraljevine Španije in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska v zvezi s sporom glede suverenosti nad ozemljem, na katerem je letališče.“

(2) Člen 2 se spremeni:

(a) točka 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. ‚uporabniki zračnega prostora‘ pomeni operatorje zrakoplovov, ki letijo v splošnem zračnem prometu;“

(b) točka 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. ‚upravljanje zračnega prometa (ATM)‘ pomeni združitev funkcij, ki se izvajajo v zraku in na zemlji (službe zračnega prometa, upravljanje zračnega prostora in upravljanje pretoka zračnega prometa), ki so potrebne za varno in učinkovito premikanje zrakoplovov v vseh fazah delovanja;“

(c) vstavi se naslednja točka:

„13a. ‚osrednji načrt ATM‘ pomeni načrt, ki je bil potrjen s Sklepom Sveta 2009/320/ES (*) v skladu s členom 1(2) Uredbe Sveta (ES) št. 219/2007 z dne 27. februarja 2007 o ustanovitvi skupnega podjetja za razvoj nove generacije evropskega sistema upravljanja zračnega prometa (SESAR) (**);

(*) UL L 95, 9.4.2009, str. 41.

(**) UL L 64, 2.3.2007, str. 1.“;

(d) točka 15 se nadomesti z naslednjim:

„15. ‚dovoljenje‘ pomeni dokument, ki ga nacionalni nadzorni organ izda v kakršni koli obliki skladno z nacionalnim zakonom in potrjuje, da izvajalec navigacijske službe zračnega prometa izpolnjuje zahteve za izvajanje določene službe;“

(e) točka 21 se črta;

(f) točka 22 se nadomesti z naslednjim:

„22. ‚prilagodljiva uporaba zračnega prostora‘ pomeni koncept upravljanja zračnega prostora, ki se uporablja na območju Evropske konference civilnega letalstva na podlagi priručnika z naslovom ‚Airspace Management Handbook for the Application of the Concept of the Flexible Use of Airspace‘, ki ga je izdal Eurocontrol;“

(g) vstavita se naslednji točki:

„23a. ‚služba informacij o letu‘ pomeni službo, namenjeno zagotavljanju nasvetov in informacij, koristnih za varno in učinkovito izvedbo letov;

23b. ‚alarmna služba‘ pomeni službo, katere namen je obvestiti ustrezne organizacije o letalih, ki potrebujejo pomoč, iskanje ali reševanje, ter po potrebi pomagati tem organizacijam;“

(h) točka 25 se nadomesti z naslednjim:

„25. ‚funkcionalni blok zračnega prostora‘ pomeni blok zračnega prostora, ki temelji na operativnih zahtevah in je določen ne glede na državne meje, kjer je izvajanje storitev navigacijskih služb zračnega prometa in povezanih nalog zasnovano na delovanju in optimizaciji z namenom uvedbe okrepljenega sodelovanja med izvajalci storitev navigacijskih služb zračnega prometa ali po potrebi integriranim izvajalcem v vseh funkcionalnih blokih zračnega prostora;“

(i) točka 37 se črta;

(j) doda se naslednja točka:

„41. ‚čezmejne storitve‘ pomenijo vse okoliščine, ko storitve navigacijskih služb zračnega prometa v eni državi članici izvaja izvajalec storitev, certificiran v drugi državi članici.“

(3) Člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Nacionalni nadzorni organi

1. Države članice skupaj ali posamezno imenujejo ali ustanovijo en organ ali več organov, ki prevzamejo vlogo nacionalnega nadzornega organa, zadolženega za prevzem nalog, dodeljenih takšnemu organu v skladu s to uredbo in ukrepi iz člena 3.

2. Nacionalni nadzorni organi so neodvisni od izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa. To neodvisnost se doseže z zadostnim ločevanjem nadzornih organov od izvajalcev usposabljanja, vsaj na funkcionalni ravni.

3. Nacionalni nadzorni organi svoja pooblastila izvajajo nepristransko, neodvisno in pregledno. To se doseže z uporabo ustreznih upravnih in nadzornih mehanizmov, tudi v okviru uprav držav članic. Vendar to nacionalnim nadzornim organom ne preprečuje, da svoje naloge izvajajo v okviru pravil organizacije nacionalnih organov civilnega letalstva ali drugih javnih organov.

4. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalni nadzorni organi potrebne vire in zmogljivosti za učinkovito in pravočasno izvajanje nalog, ki so jim dodeljene v skladu s to uredbo.

5. Države članice uradno obvestijo Komisijo o imenu in naslovih nacionalnih nadzornih organov ter o spremembah teh podatkov in o ukrepih, ki jih sprejmejo za zagotavljanje skladnosti z odstavki 2, 3, in 4.“

(4) Člen 5(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

5. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1), (2), (4), (6) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.“

(5) Členi 6 do 11 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 6

Posvetovalni organ panoge

Komisija brez poseganja v vlogo Odbora in Eurocontrola ustanovi ‚posvetovalni odbor panoge‘, ki ga sestavljajo izvajalci storitev navigacijskih služb zračnega prometa, združenja uporabnikov zračnega prostora, operatorji letališč, letalska industrija in predstavniki strokovnega osebja. Vloga tega organa je le svetovanje Komisiji pri izvajanju enotnega evropskega neba.

Člen 7

Odnosi z evropskimi tretjimi državami

Skupnost in njene države članice si prizadevajo za in podpirajo razširitev enotnega evropskega neba na države, ki niso članice Evropske unije. V ta namen si prizadevajo, da v okviru sporazumov, sklenjenih s sosednjimi tretjimi državami, ali v okviru sporazumov o funkcionalnih blokih zračnega prostora, razširijo področje uporabe te uredbe in ukrepov iz člena 3 na te države.

Člen 8

Izvedbena pravila

1. Glede oblikovanja izvedbenih pravil lahko Komisija podeli pooblastila Eurocontrolu ali po potrebi drugemu organu, pri čemer določi naloge, ki jih mora izvršiti, in njihov časovni razpored ter upoštevati ustrezne roke, določene v tej uredbi. Komisija ukrepa v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 5(2).

2. Kadar Komisija namerava podeliti pooblastila v skladu z odstavkom 1, si prizadeva kolikor je mogoče dobro uporabiti obstoječe dogovore glede sodelovanja in posvetovanja z vsemi zainteresiranimi stranmi, kadar so ti dogovori v skladu s praksami Komisije glede preglednosti in posvetovalnih postopkov in niso v nasprotju z njenimi institucionalnimi obveznostmi.

Člen 9

Kazni

Kazni, ki jih države članice določijo za kršitve te uredbe in ukrepov iz člena 3, ki jih zagrašijo zlasti uporabniki zračnega prostora in izvajalci služb, so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 10

Posvetovanje zainteresiranih strani

1. Države članice, ki ukrepajo skladno s svojo nacionalno zakonodajo, uvedejo posvetovalne mehanizme za ustrezno sodelovanje zainteresiranih strani, vključno s predstavnimi organi strokovnega osebja, pri izvajanju enotnega evropskega neba.

2. Komisija vzpostavi posvetovalni mehanizem na ravni Skupnosti. Poseben odbor za sektorski dialog, ustanovljen s Sklepom 98/500/ES, sodeluje pri posvetovanju.

3. Posvetovanje zainteresiranih strani zajema zlasti razvoj in uvedbo novih konceptov in tehnologij v EATMN.

Zainteresirane strani so lahko:

- izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa,
- operaterji letališč,
- ustrezni uporabniki zračnega prostora ali ustrezne skupine uporabnikov zračnega prostora,
- vojaški organi,
- letalska industrija in
- predstavniki organi strokovnega osebja.

Člen 11

Načrt izvedbe

1. Da bi se izboljšala uspešnost navigacijskih služb zračnega prometa in funkcij omrežja na enotnem evropskem nebu, se vzpostavi načrt izvedbe za navigacijske službe zračnega prometa in funkcije omrežja. Vključuje:

- (a) cilje uspešnosti na ravni celotne Skupnosti, kar zadeva bistvena področja uspešnosti glede varnosti, okolja, zmogljivosti in stroškovne učinkovitosti;

- (b) nacionalne načrte ali načrte za funkcionalne bloke zračnega prostora, ki vključujejo cilje učinkovitosti, ki zagotavljajo skladnost s cilji učinkovitosti na ravni celotne Skupnosti, ter

- (c) redni pregled, spremljanje in primerjanje uspešnosti navigacijskih služb zračnega prometa in funkcij omrežja.

2. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) imenuje Eurocontrol ali drug nepristranski in pristojni javni organ, da deluje kot 'organ za oceno uspešnosti'. Vloga organa za oceno uspešnosti je, da ob usklajevanju z nacionalnimi nadzornimi organi pomaga Komisiji in da na zahtevo pomaga nacionalnim nadzornim organom pri izvajanju načrta izvedbe iz odstavka 1. Komisija zagotovi, da organ za oceno uspešnosti pri izvajanju nalog, ki mu jih naloži Komisija, deluje neodvisno.

3. (a) Komisija sprejme cilje uspešnosti za mrežo za upravljanje zračnega prometa za vso Skupnost v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3), potem ko upošteva ustrezne prispevke nacionalnih nadzornih organov na nacionalni ravni ali na ravni funkcionalnih blokov zračnega prostora.

- (b) Nacionalne načrte ali načrte funkcionalnih blokov zračnega prostora iz točke (b) odstavka 1 pripravijo nacionalni nadzorni organi, sprejmejo pa jih države članice. Ti načrti vključujejo obvezujoče nacionalne cilje ali cilje na ravni funkcionalnih blokov zračnega prostora ter ustrezne sisteme spodbud, kot jih sprejmejo države članice. Načrti se oblikujejo ob posvetovanju z izvajalci storitev navigacijskih služb zračnega prometa, zastopniki uporabnikov zračnega prostora ter po potrebi z operatorji letališč in letališkimi koordinatorji.

- (c) Skladnost nacionalnih ciljev ali ciljev funkcionalnih blokov zračnega prostora s cilji uspešnosti za vso Skupnost oceni Komisija in pri tem uporabi merila za ocenjevanje iz točke (d) odstavka 6.

Če Komisija ugotovi, da eden ali več nacionalnih ciljev ali ciljev funkcionalnih blokov zračnega prostora ne izpolnjuje(-jo) meril za ocenjevanje, se lahko v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 5(2) odloči, da izda priporočilo, naj zadevni nacionalni nadzorni organi predlagajo revidirane cilje uspešnosti. Zadevne države članice sprejmejo revidirane cilje uspešnosti in ustrezne ukrepe, o katerih pravočasno obvestijo Komisijo.

Če Komisija ugotovi, da revidirani cilji uspešnosti in ustrezni ukrepi niso primerni, v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) odloči, da zadevne države članice sprejmejo korektivne ukrepe.

Sicer se Komisija ob podpori ustreznih dokazov lahko odloči, da revidira cilje uspešnosti za vso Skupnost v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3).

- (d) Referenčno obdobje za načrt izvedbe obsega najmanj tri leta in največ pet let. Če v tem obdobju nacionalni cilji ali cilji funkcionalnih blokov zračnega prostora niso izpolnjeni, države članice in/ali nacionalni nadzorni organi uporabijo ustrezne ukrepe, ki so jih opredelili. Prvo referenčno obdobje obsega prva tri leta po sprejetju izvedbenih pravil iz odstavka 6.
- (e) Komisija izvaja redno ocenjevanje izpolnjevanja ciljev uspešnosti in rezultate predstavlja Odboru za enotno nebo.

4. Pri izvajanju načrta izvedbe iz odstavka 1 se uporabijo naslednji postopki:

- (a) zbiranje, preverjanje, proučevanje, vrednotenje in razširjanje ustreznih podatkov, povezanih z uspešnostjo navigacijskih služb zračnega prometa in funkcij omrežja, zbranih od vseh zadevnih strani, vključno z izvajalci storitev navigacijskih služb zračnega prometa, uporabniki zračnega prostora, operatorji letališč, nacionalnimi nadzornimi organi, državami članicami in Eurocontrolom;
- (b) izbor ustreznih ključnih področij delovanja na podlagi dokumenta ICAO št. 9854 'Operativni koncept upravljanja globalnega zračnega prometa' in v skladu s tistimi, opredeljenimi v okviru uspešnosti iz osrednjega načrta ATM, vključno s področji varnosti, okolja, zmožnosti in stroškovne učinkovitosti, po potrebi prilagojenega z namenom upoštevanja posebnih potreb enotnega evropskega neba in ustreznih ciljev za ta področja in opredelitev omejenega sklopa ključnih kazalnikov za merjenje uspešnosti;
- (c) določitev ciljev uspešnosti za vso Skupnost, ki se določijo ob upoštevanju prispevkov, določenih na nacionalni ravni ali na ravni funkcionalnih blokov zračnega prostora;
- (d) ocena nacionalnih ciljev uspešnosti ali ciljev uspešnosti funkcionalnih blokov zračnega prostora na podlagi nacionalnega načrta ali načrta funkcionalnih blokov zračnega prostora; in

- (e) spremljanje nacionalnih načrtov izvedbe ali načrtov izvedbe funkcionalnih blokov zračnega prostora, vključno z ustreznimi mehanizmi opozarjanja.

Komisija lahko dopolni seznam postopkov iz tega odstavka. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5(4).

5. Pri pripravi načrta izvedbe se upošteva, da so storitve med letom, storitve na terminalih ter funkcije omrežja različne in bi jih bilo treba obravnavati kot take, po potrebi tudi za namene merjenja uspešnosti.

6. Za natančno delovanje načrta izvedbe Komisija do 4. decembra 2011 in v ustreznem časovnem okviru sprejme izvedbena pravila v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3), da bi upoštevali ustrezne roke, določene v tej uredbi. Takšna izvedbena pravila se nanašajo na naslednje:

- (a) vsebino in časovni raspored postopkov iz odstavka 4;
- (b) referenčno obdobje ter časovne razmike med ocenami doseganja ciljev uspešnosti in določanjem novih ciljev;
- (c) merila za vzpostavitev nacionalnih načrtov izvedbe ali načrtov izvedbe funkcionalnih blokov zračnega prostora s strani nacionalnih nadzornih organov, ki vsebujejo nacionalne cilje uspešnosti ali cilje uspešnosti funkcionalnih blokov zračnega prostora in sistem spodbud. Načrti izvedbe:
- (i) temeljijo na poslovnih načrtih izvajalcev navigacijske službe zračnega prometa;
- (ii) obravnavajo vse stroškovne komponente nacionalne osnove za stroške ali osnove za stroške funkcionalnih blokov zračnega prostora;
- (iii) vključujejo zavezujoče cilje uspešnosti, ki so skladni s cilji uspešnosti za vso Skupnost;
- (d) merila za oceno, ali so nacionalni cilji ali cilji funkcionalnih blokov zračnega prostora skladni s cilji uspešnosti za vso Skupnost v referenčnem obdobju, in za podporo mehanizmom opozarjanja;
- (e) splošna načela za vzpostavitev sistema spodbud s strani držav članic;
- (f) načela za uporabo prehodnega mehanizma, potrebnega za prilagoditev delovanju načrta izvedbe, ki ne presega obdobja dvanajstih mesecev od sprejetja izvedbenih pravil."

(6) Člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija redno pregleduje uporabo te uredbe in ukrepov iz člena 3 ter prvič predloži poročilo o tem do 4. junija 2011 Evropskemu parlamentu in Svetu, nato pa konec vsakega referenčnega obdobja iz člena 11(3)(d). Kadar je to upravičeno v ta namen, lahko Komisija od držav članic zahteva dodatne informacije poleg tistih, ki jih skladno z odstavkom 1 tega člena posredujejo v poročilih.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Poročila vsebujejo oceno rezultatov, ki so bili doseženi z ukrepi na podlagi te uredbe, vključno z ustreznimi informacijami o razvoju dogodkov v sektorju, zlasti o ekonomskih, socialnih, okoljskih, zaposlovalnih in tehnoloških vidikih, kakor tudi o kakovosti storitev v smislu prvotnih ciljev in prihodnjih potreb.“

(7) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 13a

Evropska agencija za varnost v letalstvu

Pri izvajanju te uredbe in uredb (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004, (ES) št. 552/2004 in Uredbe (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu (*) se države članice in Komisija v skladu s svojo vlogo, določeno v tej uredbi, po potrebi uskladijo z Evropsko agencijo za varnost v letalstvu, da bi zagotovile ustrezno obravnavo vseh varnostnih vidikov.

(*) UL L 79, 19.3.2008, str. 1.“

Člen 2

Uredba (ES) št. 550/2004 se spremeni:

(1) Členi 2 do 4 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 2

Naloge nacionalnih nadzornih organov

1. Nacionalni nadzorni organi iz člena 4 okvirne uredbe zagotovijo primerni nadzor uporabe te uredbe, zlasti glede varnega in učinkovitega delovanja izvajalcev navigacijskih

služb zračnega prometa, povezanih z zračnim prostorom, ki sodijo v pristojnost države članice, ki je zadevni organ določila ali ustanovila.

2. V ta namen vsak nacionalni nadzorni organ organizira ustrezni inšpekcijski nadzor in preglede, da preveri izpolnjevanje zahtev te uredbe, vključno z zahtevami po človeških virih za izvajanje storitev navigacijskih služb. Zadevni izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora takšno delo omogočiti.

3. Za funkcionalne bloke zračnega prostora, ki so v pristojnosti več kakor ene države članice, zadevne države članice sklenejo sporazum o nadzoru izvajalcev storitev navigacijskih služb, ki izvajajo storitve za te bloke zračnega prostora.

4. Nacionalni nadzorni organi med seboj tesno sodelujejo, da bi zagotovili ustrezni nadzor izvajalcev navigacijskih služb z veljavnim dovoljenjem iz ene države članice, ki pa izvajajo storitve, povezane z zračnim prostorom, ki je v pristojnosti druge države članice. Takšno sodelovanje vključuje tudi dogovore za ravnanje v primerih neizpolnjevanja skupnih veljavnih predpisov iz člena 6 ali pogojev iz Priloge II.

5. V primeru čezmejnega izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa, takšni dogovori vključujejo sporazum o medsebojnem priznavanju nadzornih nalog iz odstavkov 1 in 2 ter rezultatov teh nalog. Medsebojno priznanje se uporablja tudi, kadar se sprejmejo dogovori med nacionalnimi nadzornimi organi o priznanju certifikacijskega postopka za izvajalce storitev.

6. Če nacionalna zakonodaja tako dovoljuje, in zaradi regionalnega sodelovanja, nacionalni nadzorni organi lahko sklepajo sporazume tudi glede delitve odgovornosti pri nalogah nadzora.

Člen 3

Kvalificirani subjekti

1. Nacionalni nadzorni organi lahko v celoti ali delno prenesejo inšpekcijski nadzor in preglede iz člena 2(2) na kvalificirane subjekte, ki izpolnjujejo zahteve iz Priloge I.

2. Takšen prenos, ki ga izda nacionalni nadzorni organ, je veljaven v vsej Skupnosti za obnovljivo obdobje treh let. Nacionalni nadzorni organi lahko za izvedbo inšpekcijskega nadzora in pregledov zadolžijo kateri koli kvalificiran subjekt, ki se nahaja v Skupnosti.

Člen 4

Varnostne zahteve

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe sprejme izvedbena pravila, ki vključujejo ustrezne določbe zakonskih varnostnih zahtev Eurocontrola (ESARR) in njihove poznejše spremembe v okviru te uredbe, po potrebi z ustreznimi prilagoditvami.“

(2) Člen 5 se črta.

(3) V členu 7 se odstavek 6 in 7 nadomestita z naslednjim:

„6. Brez poseganja v člena 8 in 9 izdaja dovoljenj izvajalcem storitev navigacijskih služb zračnega prometa daje možnost, da svoje storitve ponudijo državam članicam, drugim izvajalcem storitev navigacijskih služb, uporabnikom zračnega prostora in letališkim družbam v Skupnosti.

7. Nacionalni nadzorni organi nadzirajo izpolnjevanje skupnih zahtev in pogojev, navedenih v dovoljenju. Podrobne navedbe takšnega nadziranja so vključene v letna poročila, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 12(1) okvirne uredbe. Če nacionalni nadzorni organ ugotovi, da nosilec dovoljenja ne izpolnjuje več teh zahtev ali pogojev, sprejme primerne ukrepe ob zagotavljanju neprekinjenega delovanja služb, pod pogojem, da varnost ni ogrožena. Ti ukrepi lahko vključujejo razveljavitev dovoljenja.“

(4) Člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Določitev izvajalcev služb zračnega prometa

1. Države članice zagotavljajo izvajanje storitev zračnega prometa na ekskluzivni osnovi v specifičnih blokih zračnega prostora, ki je v njihovi pristojnosti. V ta namen države članice določijo izvajalca storitev služb zračnega prometa, ki ima veljavno dovoljenje v Skupnosti.

2. Za zagotavljanje čezmejnih storitev države članice zagotovijo, da izvajanja tega člena in člena 10(3) ne preprečuje njihov nacionalni pravni sistem z zahtevo, da so izvajalci služb zračnega prometa, ki izvajajo storitve v zračnem prostoru, v pristojnosti te države članice:

(a) v neposredni lasti ali v večinski lasti te države članice ali njenih državljanov;

(b) imajo glavni poslovni sedež ali uradni sedež na ozemlju te države članice, ali

(c) uporabljajo le zmogljivosti v tej državi članici.

3. Države članice opredelijo pravice in obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati določeni izvajalci služb zračnega prometa. Te obveznosti lahko vključujejo pogoje v zvezi s pravočasnim informiranjem, ki omogočajo identifikacijo vseh premikov zrakoplovov v zračnem prostoru, ki je v njihovi pristojnosti.

4. Države članice imajo diskrecijsko pravico pri izbiri izvajalca službe zračnega prometa pod pogojem, da ta izpolnjuje zahteve in pogoje iz členov 6 in 7.

5. Za funkcionalne bloke zračnega prostora, opredeljene v skladu s členom 9a, ki so v zračnem prostoru v pristojnosti več kakor ene države članice, države članice v skladu z odstavkom 1 tega člena skupaj določijo enega ali več izvajalcev storitev služb zračnega prometa vsaj en mesec pred vzpostavitvijo bloka zračnega prostora.

6. Države članice takoj obvestijo Komisijo in druge države članice o vseh odločitvah v okviru tega člena glede določitve izvajalcev služb zračnega prometa v specifičnih blokih zračnega prostora, ki je v njihovi pristojnosti.“

(5) Vstavita se naslednja člena:

„Člen 9a

Funkcionalni bloki zračnega prostora

1. Do 4. decembra 2012 države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za izvajanje funkcionalnih blokov zračnega prostora z namenom doseganja zahtevane zmogljivosti in učinkovitosti omrežja za upravljanje zračnega prometa na enotnem evropskem nebu in ohranitve visoke stopnje varnosti ter prispevanja k splošni uspešnosti sistema zračnega prometa in zmanjšanemu vplivu na okolje. Države članice kolikor je mogoče tesno sodelujejo med sabo, zlasti države članice, ki vzpostavljajo sosednje funkcionalne bloke zračnega prostora, z namenom zagotovitve skladnosti s to določbo. Kadar je primerno, lahko sodelovanje vključuje tretje države, ki so udeležene pri funkcionalnih blokih zračnega prostora.

2. Funkcionalni bloki zračnega prostora:

(a) se opirajo na varnostno analizo;

(b) omogočajo optimalno uporabo zračnega prostora ob upoštevanju prometnih tokov v zračnem prometu;

(c) zagotavljajo skladnost z evropskim omrežjem zračnih poti, ki je bilo vzpostavljeno v skladu s členom 6 uredbe o zračnem prostoru;

- (d) so na osnovi analiz stroškov in koristi upravičeni zaradi svoje dodane vrednosti, vključno z optimalno uporabo tehničnih in človeških virov;
- (e) zagotavljajo nemoten in prilagodljiv prenos pristojnosti za kontrolo zračnega prometa med enotami službe zračnega prometa;
- (f) zagotavljajo združljivost med različnimi konfiguracijami zračnega prostora, med drugim z optimizacijo sedanjih letalskih informativnih območij;
- (g) so skladni s pogoji, ki izhajajo iz regionalnih sporazumov, sklenjenih v okviru ICAO;
- (h) upoštevajo regionalne sporazume, ki obstajajo na dan začetka veljavnosti te uredbe, zlasti tiste z evropskimi tretjimi državami, in
- (i) omogočijo skladnost s ciljnim zmogljivostmi celotne Skupnosti.

3. Funkcionalni blok zračnega prostora se vzpostavi le z medsebojnim sporazumom vseh držav članic in po potrebi tretjih držav, ki so pristojne za kateri koli del zračnega prostora, vključenega v funkcionalni blok zračnega prostora. Preden uradno obvestijo Komisijo o vzpostavitvi funkcionalnega bloka zračnega prostora, zadevne države članice pošljejo ustrezne informacije Komisiji, drugim državam članicam in zainteresiranim stranem in jim dajo priložnost, da predložijo svoje ugotovitve.

4. Kadar se funkcionalni blok zračnega prostora nanaša na zračni prostor, ki je v celoti ali delno v pristojnosti dveh ali več držav članic, sporazum, s katerim se vzpostavi funkcionalni blok zračnega prostora, vsebuje potrebne določbe o načinu spreminjanja tega bloka in načinu umika države članice iz bloka, vključno s prehodnimi ureditvami.

5. Kadar nastanejo težave med dvema državama članicama ali več državami članicami glede čezmejnega funkcionalnega bloka zračnega prostora, ki zadeva zračni prostor v njihovi pristojnosti, lahko zadevne države članice skupaj predložijo zadevo Odboru za enotno evropsko nebo, da poda mnenje. Mnenje se naslovi na zadevne države članice. Brez poseganja v odstavek 3 države članice takšno mnenje upoštevajo v svojih prizadevanjih, da bi našle rešitev.

6. Po prejemu uradnih obvestil držav članic glede sporazumov in izjav iz členov 3 in 4 Komisija oceni, ali posamezni funkcionalni bloki zračnega prostora izpolnjujejo zahteve iz odstavka 2, in rezultate predloži v razpravo Odboru za enotno evropsko nebo. Če Komisija presodi, da eden ali več funkcionalnih blokov zračnega prostora ne izpolnjuje zahtev, začne pogovore z zadevno državo članico, da doseže soglasje o ukrepih, potrebnih za popravilo nastalih razmer.

7. Komisija je brez poseganja v odstavek 6 uradno obveščena o sporazumih in izjavah iz odstavkov 3 in 4 z namenom, da se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*. V objavi se določi datum začetka veljavnosti s tem povezane odločitve.

8. Navodila za vzpostavitev in spremembo funkcionalnih blokov zračnega prostora se pripravijo do 4. decembra 2010 v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 5(2) okvirne uredbe.

9. Komisija do 4. decembra 2011 in v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe, sprejme izvedbena pravila glede informacij, ki jih mora zadevna država članica zagotoviti pred vzpostavitvijo in spremembo funkcionalnega bloka zračnega prostora v skladu z odstavkom 3 tega člena.

Člen 9b

Koordinator sistema funkcionalnih blokov zračnega prostora

1. Da bi olajšala vzpostavitev funkcionalnih blokov zračnega prostora, Komisija lahko imenuje fizično osebo za koordinatorja sistema funkcionalnih blokov zračnega prostora (koordinator). Komisija ukrepa v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe.

2. Brez poseganja v člen 9a(5) koordinator na zahtevo vseh vpletenih držav članic in, kjer je to primerno, tretjih držav, ki so udeležene pri istem funkcionalnem bloku zračnega prostora, olajša premagovanje težav v njihovem pogajalskem procesu, da bi pospešil vzpostavitev funkcionalnih blokov zračnega prostora. Koordinator deluje na osnovi pooblastila vseh vpletenih držav članic in, kadar je primerno, tretjih držav, ki so udeležene pri istem funkcionalnem bloku zračnega prostora.

3. Koordinator deluje nepristransko, zlasti v odnosu do držav članic, tretjih držav, Komisije in zainteresiranih strani.

4. Koordinator ne razkrije nobenih informacij, ki jih je pridobil med izvajanjem svoje funkcije, razen če ga za to ne pooblasti(-jo) zadevna(-e) država(-e) članica(-e) in, če je primerno, tretja(-e) država(-e).

5. Vsake tri mesece po njegovem imenovanju predloži koordinator poročilo Komisiji, Odboru za enotno evropsko nebo in Evropskemu parlamentu. Poročilo vključuje povzitek in rezultate pogajanj.

6. Pooblastilo koordinatorja se izteče, ko je podpisan zadnji sporazum o funkcionalnem bloku zračnega prostora, vendar najpozneje 4. decembra 2012.“

(6) Člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Odnosi z vojaškimi organi

Države članice v okviru skupne prometne politike sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da bi se med pristojnimi civilnimi in vojaškimi organi sklenili ali obnovili pisni sporazumi ali enakovredne pravne ureditve za upravljanje specifičnih blokov zračnega prostora.“

(7) Člen 12(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar izvajalci storitev navigacijskih služb zračnega prometa izvajajo storitve v svežnju, morajo identificirati in razkriti stroške in dohodke, ki izhajajo iz navigacijskih storitev, ki jih razčlenijo v skladu s sistemom pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa iz člena 14 in, kadar je to primerno, vodijo konsolidirane računovodske izkaze za druge storitve, ki niso povezane z navigacijskimi službami zračnega prometa, kakor bi morali storiti, če bi zadevne službe zagotavljala ločena podjetja.“

(8) Člen 14 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Splošno

V skladu z zahtevami členov 15 in 16 sistem pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa prispeva k večji transparentnosti pri določanju, uvedbi in izvrševanju pristojbin za uporabnike zračnega prostora ter prispeva k stroškovni učinkovitosti pri izvajanju storitev navigacijskih služb zračnega prometa in učinkovitosti letov, ob hkratnem ohranjanju največje možne stopnje varnosti. Ta sistem pristojbin je prav tako v skladu s členom 15 Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu, podpisane v Chicagu leta 1944, in sistemom preletnih pristojbin Eurocontrola.“

(9) Člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Načela

1. Sistem pristojbin temelji na izračunu stroškov za navigacijske službe, ki jih imajo izvajalci služb v korist uporabnikov zračnega prostora. S sistemom pristojbin se ti stroški razporedijo med kategorijami uporabnikov.

2. Pri določanju stroškovne baze za pristojbine se uporabljajo naslednja načela:

(a) stroški, ki se razdelijo med uporabnike zračnega prostora, so ugotovljeni stroški zagotavljanja navigacijskih služb zračnega prometa, vključno z ustreznimi vsotami za obresti na kapitalske investicije in amortizacijo aktivne kakor tudi stroški vzdrževanja, obratovanja, vodenja in uprave. Ugotovljeni stroški so stroški, ki

jih ugotovi država članica na nacionalni ravni ali ravni funkcionalnih blokov zračnega prostora, in sicer na začetku referenčnega obdobja za vsako koledarsko leto referenčnega obdobja iz člena 11 okvirne uredbe ali pa med referenčnim obdobjem po ustreznih prilagoditvah z uporabo mehanizmov opozarjanja iz člena 11 okvirne uredbe;

(b) stroški, ki jih je s tem v zvezi treba upoštevati, so stroški, ocenjeni v zvezi z napravami in storitvami, ki se zagotavljajo in izvajajo na podlagi regionalnega načrta zračne plovbe ICAO za evropsko regijo. Ti stroški lahko zajemajo tudi stroške, ki jih navedejo nacionalni nadzorni organi in/ali usposobljeni subjekti, kakor tudi drugi stroški, ki nastanejo pri zadevni državi članici in izvajalcu storitev služb v zvezi z zagotavljanjem navigacijskih storitev zračnega prometa. Ne zajemajo stroškov kazni, ki jih naložijo države članice v skladu s členom 9 okvirne uredbe, niti stroškov korektivnih ukrepov, ki jih naložijo države članice v skladu s členom 11 okvirne uredbe;

(c) v zvezi s funkcionalnimi bloki zračnega prostora in kot del ustreznih okvirnih sporazumov, si države članice v razumnih mejah prizadevajo za dogovor o skupnih načelih politike zaračunavanja;

(d) stroški različnih navigacijskih služb zračnega prometa se opredelijo ločeno, kakor določa člen 12(3);

(e) navzkrižno subvencioniranje ni dovoljeno med preletnimi storitvami in storitvami na terminalih. Stroški, ki se nanašajo na storitve na terminalih in preletne storitve se sorazmerno porazdelijo med obe vrsti storitev na podlagi pregledne metodologije. Navzkrižno subvencioniranje je dovoljeno med različnimi navigacijskimi službami zračnega prometa iz ene od teh dveh kategorij samo takrat, kadar je to upravičeno iz objektivnih razlogov in jasno opredeljeno;

(f) preglednost stroškovne baze za pristojbine na zračnih poteh je zajamčena. Sprejeta so izvedbena pravila za zagotavljanje informacij, ki jih zagotavljajo izvajalci, da bi bila mogoča kontrola njihovih napovedi, dejanskih stroškov in prihodkov. Nacionalni nadzorni organi, izvajalci služb, uporabniki zračnega prostora, Komisija in Eurocontrol redno izmenjujejo informacije.

3. Države članice pri določanju pristojbin v skladu z odstavkom 2 izpolnjujejo naslednja načela:

(a) pristojbine za navigacijske službe zračnega prometa se določijo na nediskriminacijski način. Pri zaračunavanju pristojbin za uporabo iste storitve se za različne uporabnike zračnega prostora ne dela razlike glede na njihovo nacionalnost ali kategorijo, ki ji pripadajo;

- (b) izjeme se lahko dovolijo za nekatere uporabnike, zlasti za lahke zrakoplove in državnih državne zrakoplove pod pogojem, da se stroški takšnih izjem ne prenesejo na druge uporabnike;
- (c) pristojbine se določijo na koledarsko leto na podlagi ugotovljenih stroškov ali pa se določijo pod pogoji, ki so jih določile države članice, za opredelitev najvišje ravni cene za enoto ali prihodka za vsako leto za določeno obdobje, ki ni daljše od petih let;
- (d) navigacijske službe zračnega prometa lahko ustvarijo zadostne prihodke, ki zagotovijo primeren donos na aktivno, da prispevajo k potrebni krepitvi kapitala;
- (e) pristojbine odražajo stroške za storitve navigacijskih služb zračnega prometa in uporabo naprav in objektov, ki so na razpolago uporabnikom zračnega prostora, ob upoštevanju relativnih zmožnosti za prispevek različnih tipov zadevnih zrakoplovov;
- (f) pristojbine spodbujajo varno, učinkovito, uspešno in trajnostno zagotavljanje storitev navigacijskih služb zračnega prometa z namenom, da se omogoči visoka stopnja varnosti in stroškovne učinkovitosti ter izpolnitev ciljev uspešnosti in da se spodbuja zagotavljanje integriranih storitev ob hkratnem zmanjšanju vpliva letalstva na okolje. V ta namen in v povezavi z nacionalnimi načrti izvedbe ali načrti izvedbe funkcionalnih blokov zračnega prostora lahko nacionalni nadzorni organi vzpostavijo mehanizme, vključno s spodbudami, ki jih sestavljajo finančne prednosti in slabosti, ki izvajalce storitev navigacijskih služb zračnega prometa in/ali uporabnike zračnega prostora spodbudijo, da podprejo izboljšave v izvajanju navigacijskih storitev zračnega prometa, kot so povečanje zmogljivosti, zmanjšanje zamud in trajnostni razvoj, pri čemer ohranjajo največjo možno stopnjo varnosti.

4. Komisija sprejme podrobna izvedbena pravila za ta člen v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe.“

(10) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 15a

Skupni projekti

1. Skupni projekti lahko prispevajo k uspešnemu izvajanju osrednjega načrta ATM. Takšni projekti poleg tega podpirajo cilje iz te uredbe za izboljšanje delovanja evropskega letalskega sistema na ključnih področjih, kot so zmogljivost, učinkovitost letov, stroškovna učinkovitost in okoljska trajnost znotraj prevladujočih varnostnih ciljev.

2. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe razvije usmerjevalno gradivo o tem, kako ti projekti lahko podprejo izvajanje osrednjega

načrta ATM. Takšno usmerjevalno gradivo ne vpliva na mehanizme za razvoj tovrstnih projektov v zvezi s funkcionalnimi bloki zračnega prostora, o katerih so se dogovorile stranke v teh blokih.

3. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe odloči tudi, da pripravi skupne projekte za funkcije, povezane z omrežji, ki so zlasti pomembne za izboljšanje celovite uspešnosti upravljanja zračnega prometa in navigacijskih služb zračnega prometa v Evropi. Takšni skupni projekti so lahko upravičeni do financiranja s strani Skupnosti v večletnem finančnem okviru. V ta namen in brez poseganja v pristojnost držav članic, da odločajo o porabi svojih finančnih sredstev, Komisija v skladu s členom 10 okvirne uredbe opravi neodvisno analizo stroškov in koristi ter se ustrezno posvetuje z državami članicami in ustreznimi zainteresiranimi stranmi, pri tem pa preuči vse primerne načine financiranja priprave teh projektov. Upravičeni stroški priprave skupnih projektov se krijejo v skladu z načeli preglednosti in nediskriminacije.“

(11) Členi 16 do 18 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 16

Pregled skladnosti

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami stalno preverja izpolnjevanje načel in pravil iz členov 14 in 15. Komisija si prizadeva uvesti potrebne mehanizme, ki bi omogočili uporabo Eurocontrolovega strokovnega znanja in izkušenj, rezultate pregleda pa predstavi državam članicam, Eurocontrolu in predstavnikom uporabnikov zračnega prostora.

2. Komisija na zahtevo ene države članice ali več držav članic, ki menijo, da načela in pravila iz členov 14 in 15 niso bila pravilno uporabljena, ali na lastno pobudo izvede preiskavo v zvezi z vsakim domnevnim neizvajanjem ali neuporabo zadevnih načel in/ali pravil. Komisija brez poseganja v člen 18(1) rezultate preiskave predstavi državam članicam, Eurocontrolu in predstavnikom uporabnikov zračnega prostora. Komisija v dveh mesecih po prejemu zahtevka, potem ko je opravila zaslišanje zadevne države članice in po posvetovanju z Odborom za enotno evropsko nebo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 5(2) okvirne uredbe, sprejme sklep o uporabi členov 14 in 15 te uredbe in odloči, ali se zadevna praksa lahko nadaljuje.

3. Komisija o svoji odločitvi obvesti države članice in izvajalca služb, če je pravno zainteresiran. Vsaka država članica lahko odločitev Komisije predloži Svetu v roku enega meseca. Svet lahko s kvalificirano večino sprejme drugačno odločitev v roku enega meseca.

Člen 17

Revizija prilog

Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb prilog zaradi upoštevanja tehničnega in operativnega razvoja, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5(4) okvirne uredbe.

Iz nujnih razlogov lahko Komisija uporabi nujni postopek iz člena 5(5) okvirne uredbe.

Člen 18

Zaupnost

1. Niti nacionalni nadzorni organi, ki delujejo v skladu s svojo nacionalno zakonodajo, niti Komisija ne razkrijejo informacij zaupne narave, zlasti ne informacij o izvajalcih storitev navigacijskih služb zračnega prometa, njihovih poslovnih odnosih ali stroškovnih komponentah.

2. Odstavek 1 ne posega v pravico nacionalnih nadzornih organov ali Komisije, da razkrijejo informacije, kadar so te nujno potrebne za izvajanje njihovih nalog, vendar je v tem primeru razkritje sorazmerno in upošteva pravno utemeljen interes izvajalcev storitev navigacijskih služb zračnega prometa, uporabnikov zračnega prostora, letališč in drugih zadevnih zainteresiranih strani za varovanje njihove poslovne tajnosti.

3. Informacije in podatki, posredovani v skladu s sistemom pristojbin iz člena 14, se objavijo.“

(12) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 18a

Pregled

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje 4. decembra 2012 predloži študijo o oceni pravnih, varnostnih, industrijskih, gospodarskih in družbenih vplivov uporabe tržnih načel pri zagotavljanju storitev komunikacij, navigacije, nadzora in letalskih informacij v primerjavi z obstoječimi ali alternativnimi organizacijskimi načeli, ob tem pa upošteva napredek pri funkcionalnih blokih zračnega prostora in razpoložljivo tehnologijo.“

(13) Priloga I se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„ZAHTEVE ZA USPOSOBLJENE SUBJEKTE“;

(b) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Usposobljeni subjekti morajo:“.

Člen 3

Uredba (ES) št. 551/2004 se spremeni:

(1) Člen 2 se črta.

(2) Člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Evropsko zgornje letalsko informativno območje (EUIR)

1. Skupnost in njene države članice si prizadevajo, da ICAO vzpostavi in prizna enotno evropsko letalsko informativno območje (EUIR). Najpozneje do 4. decembra 2011 Komisija v ta namen za zadeve, ki so v pristojnosti Skupnosti, po potrebi predloži priporočilo Svetu v skladu s členom 300 Pogodbe.

2. EUIR je namenjeno pokrivanju zračnega prostora v pristojnosti držav članic v skladu s členom 1(3) in lahko vključuje zračni prostor evropskih tretjih držav.

3. Vzpostavitev EUIR ne posega v odgovornost držav članic glede določitve izvajalcev storitev služb zračnega prometa za zračni prostor v njihovi pristojnosti v skladu s členom 8(1) Uredbe o zagotavljanju služb.

4. Države članice ohranijo svoje obveznosti do ICAO v okviru geografskih meja letalskih informativnih območij v zgornjem zračnem prostoru in letalskih informativnih območij, ki jim jih je zaupala ICAO na dan začetka veljavnosti te uredbe.“

(3) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 3a

Elektronske letalske informacije

1. Brez poseganja v objavo letalskih informacij držav članic in na način, ki dosledno upošteva to objavo, Komisija v sodelovanju z Eurocontrolom zagotovi razpoložljivost elektronskih letalskih informacij visoke kakovosti, ki so predstavljene na usklajen način ter po kakovosti podatkov in aktualnosti ustrezajo zahtevam vseh zadevnih uporabnikov.

2. Za namene odstavka 1 Komisija:

(a) zagotovi razvoj infrastrukture za letalske informacije za vso Skupnost v obliki elektronskega integriranega obveščevalnega portala z neomejenim dostopom za zainteresirane strani. Navedena infrastruktura vključuje dostop do zahtevanih podatkovnih elementov in njihovo zagotavljanje, kot so med drugim letalske informacije, informacije službe letalskih informacij (ARO), meteorološke informacije in informacije o upravljanju pretoka;

(b) podpira posodobitev in uskladitev zagotavljanja letalskih informacij v najširšem pomenu v tesnem sodelovanju z Eurocontrolom in ICAO.

3. Komisija sprejme podrobna izvedbena pravila za ta člen v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe.“

(4) Člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Pravila zračnega prometa in klasifikacija zračnega prostora

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe sprejme izvedbena pravila za:

- (a) sprejetje ustreznih določb glede pravil zračnega prometa, osnovanih na standardih ICAO in priporočenih praksah;
- (b) uskladitev in ustrezno prilagoditev uporabe klasifikacije zračnega prostora ICAO, z namenom nemotenega zagotavljanja varnih in učinkovitih storitev služb zračnega prometa na enotnem evropskem nebu.“

(5) Člen 5 se črta.

(6) Člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Upravljanje omrežja in načrtovanje

1. Funkcije omrežja za upravljanje zračnega prometa (ATM) omogočajo optimalno uporabo zračnega prostora in uporabnikom zračnega prostora zagotavljajo uporabo zaželenih letalskih prog, hkrati pa omogočajo največji dostop do zračnega prostora in navigacijskih storitev zračnega prometa. Namen funkcij omrežja je podpora pobudam na nacionalni ravni in na ravni funkcionalnih blokov zračnega prostora. Izvajajo se ob upoštevanju ločevanja med regulativnimi in operativnimi nalogami.

2. Da se dosežejo cilji iz odstavka 1 in brez poseganja v odgovornosti držav članic glede nacionalnih zračnih poti in struktur zračnega prostora, Komisija zagotovi izvajanje naslednjih funkcij:

- (a) načrtovanje evropskega omrežja prog;
- (b) usklajevanje omejenih virov znotraj letalskih frekvenčnih pasov, ki se uporabljajo v splošnem letalstvu, zlasti radijskih frekvenc in usklajevanje kod radarskih odzivnikov.

Funkcije, našteje v prvem pododstavku, ne vključujejo sprejemanja zavezujočih ukrepov splošnega obsega ali uresničevanja politične diskrecije. Upoštevajo predloge, ki so oblikovani na nacionalni ravni in na ravni funkcionalnih blokov zračnega prostora. Izvajajo se skupaj z vojaškimi organi po dogovorjenih postopkih glede prožne uporabe zračnega prostora.

Komisija lahko po posvetovanju z Odborom za enotno nebo in v skladu z izvedbenimi pravili iz odstavka 4 pooblasti Eurocontrol ali drug nepristranski in pristojni organ za naloge, potrebne za opravljanje funkcij, naštetih v prvem pododstavku. Te naloge se izvajajo na nepristranski in stroškovno učinkovit način, opravljene pa so v imenu držav članic in zainteresiranih strani. Zanje veljajo pravila ustreznega upravljanja, ki priznavajo ločevanje med odgovornostjo za opravljene storitve in odgovornostjo za predpise, pri čemer se upoštevajo potrebe celotnega omrežja ATM, in ob polni vključenosti uporabnikov zračnega prostora in izvajalcev storitev navigacijskih služb zračnega prometa.

3. Komisija lahko dopolni seznam funkcij iz odstavka 2, po ustreznem posvetovanju z zainteresiranimi stranmi iz industrije. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5(4) okvirne uredbe.

4. Podrobna pravila za izvajanje ukrepov iz tega člena, razen tistih iz odstavkov 6 do 9, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe. Ta izvedbena pravila se nanašajo zlasti na:

- (a) usklajevanje in urejanje postopkov za učinkovitejšo upravljanje letalskih frekvenc, pa tudi oblikovanje načel in meril;
- (b) osrednjo funkcijo usklajevanja zgodnje identifikacije in reševanja potreb po frekvencah v pasovih, dodeljenih evropskemu splošnemu zračnemu prometu, za podporo oblikovanju in delovanju evropskega letalskega omrežja;
- (c) dodatne funkcije omrežja, kot jih opredeljuje osrednji načrt ATM;
- (d) podrobno ureditev za sprejemanje odločitev med državami članicami, izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa in pristojnimi za upravljanje omrežja za naloge iz odstavka 2;
- (e) ureditev za posvetovanje z zainteresiranimi stranmi glede sprejemanja odločitev na nacionalni in evropski ravni, in

(f) znotraj radijskega spektra, ki ga splošnemu zračnemu prometu dodeli Mednarodna telekomunikacijska zveza, razdelitev nalog in odgovornosti med pristojnimi za upravljanje omrežja in nacionalnimi upravljavci frekvenc, pri čemer je treba poskrbeti, da bodo pristojni za nacionalno upravljanje frekvenc še naprej izvajali naloge, ki so povezane z nacionalnim upravljanjem frekvenc in ki ne vplivajo na omrežje. Za primere, ko pride do vpliva na omrežje, nacionalni upravljavci frekvenc sodelujejo s pristojnimi za upravljanje omrežja, da bi omogočili optimalno uporabo frekvenc.

5. Vidiki načrtovanja zračnega prostora, razen tistih iz odstavka 2, se obravnavajo na nacionalni ravni ali na ravni funkcionalnih blokov zračnega prostora. Ta postopek načrtovanja upošteva promet in njegovo zahtevnost, nacionalne ali funkcionalne načrte za učinkovitost blokov zračnega prostora ter vključuje popolno posvetovanje ustreznih uporabnikov zračnega prostora ali ustreznih skupin, ki zastopajo uporabnike zračnega prostora in po potrebi vojaške organe.

6. Države članice Eurocontrolu ali drugemu nepristranskemu in pristojnemu organu naložijo izvajanje upravljanja pretoka zračnega prometa, v ta namen pa ustrezno uredijo nadzor.

7. Izvedbena pravila za upravljanje pretoka zračnega prometa in ustrezna ureditev nadzora se oblikujejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 5(2) okvirne uredbe in sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5(3) okvirne uredbe, da bi se s tem pri uporabi zračnega prostora zagotovile optimalno razpoložljive zmogljivosti in bi se spodbudili procesi upravljanja pretoka zračnega prometa. Ta pravila temeljijo na preglednosti in učinkovitosti ter jamčijo, da se zmogljivosti zagotavljajo na prilagodljiv način, pravočasno in v skladu s priporočili regionalnega načrta zračne plovbe ICAO za evropsko regijo.

8. Izvedbena pravila za upravljanje pretoka zračnega prometa podpirajo operativne odločitve izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa, upravljavcev letališč in uporabnikov zračnega prostora ter zajemajo naslednja področja:

- (a) načrtovanje letenja;
- (b) uporabo razpoložljivih zmogljivosti zračnega prostora med vsemi fazami letenja, pa tudi dodeljevanje slotov, in
- (c) uporabo zračnih poti za splošni zračni promet, in sicer
  - oblikovanje enotne publikacije za orientacijo zračnih prog in prometa,
  - možnosti za preusmeritev splošnega zračnega prometa s področij zastojev, in

— prednostna pravila o dostopu do zračnega prostora za splošni zračni promet, zlasti v obdobjih zastojev in v kriznih obdobjih.

9. Komisija pri pripravi in sprejemanju izvedbenih pravil ustrezno in brez poseganja v varnost upošteva skladnost med načrti leta in letališkimi sloti ter potrebno usklajenost s sosednjimi regijami.“

(7) Člen 9 se črta.

Člen 4

Uredba (ES) št. 552/2004 se spremeni:

(1) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 6a

Alternativna verifikacija skladnosti

Potrdilo, ki se izda v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu (*), in se nanaša na komponente ali sisteme, se za namen členov 5 in 6 te uredbe šteje za izjavo ES o skladnosti ali primernosti za uporabo ali za izjavo ES o verifikaciji, če vključuje dokaze o skladnosti z bistvenimi zahtevami te uredbe in zadevnimi izvedbenimi pravili za interoperabilnost.

(*) UL L 79, 19.3.2008, str. 1.“

(2) Člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Revizija prilog

Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb prilog k tej uredbi zaradi upoštevanja tehničnega in operativnega razvoja, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5(4) okvirne uredbe.“

(3) V členu 10 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. Za namene odstavka 2 tega člena lahko države članice izjavijo, da so sistemi in sestavni deli EATMN usklajeni z bistvenimi zahtevami in da zanje ne veljajo določila iz členov 5 in 6.“

(4) Priloga II se spremeni:

- (a) v delu A se prvi odstavek točke 2 nadomesti z naslednjim:

„EATMN, njeni sistemi in njihovi sestavni deli na koordinirani podlagi podpirajo nove dogovorjene in veljavne koncepte obratovanja, ki izboljšujejo kakovost, trajnost in učinkovitost navigacijskih služb zračnega prometa, zlasti kar zadeva varnost in zmožljivost.“;

- (b) del B se spremeni:

- (i) prvi odstavek točke 3.1.2 se nadomesti z naslednjim:

„Sistemi za obdelavo podatkov o letih morajo omogočati postopno uvajanje naprednih, dogovorjenih in veljavnih konceptov obratovanja za vse faze leta, zlasti kot je predvideno v osrednjem načrtu ATM.“;

- (ii) točka 3.2.2 se nadomesti z naslednjim:

„3.2.2. Podpora novim konceptom obratovanja

Sistemi za obdelavo nadzornih podatkov morajo omogočati postopno razpoložljivost novih virov nadzornih informacij tako, da se izboljša splošna kakovost storitev, zlasti kot je predvideno v osrednjem načrtu ATM.“;

- (iii) točka 4.2 se nadomesti z naslednjim:

„4.2. Podpora novim konceptom obratovanja

Komunikacijski sistemi podpirajo uvajanje naprednih, dogovorjenih in veljavnih konceptov obratovanja za vse faze leta, zlasti kot je predvideno v osrednjem načrtu ATM.“

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6(2) in (6) Uredbe (ES) št. 551/2004, kakor je spremenjen s to uredbo, se uporablja od dne, ki je določen v izvedbenih pravilih, vendar ne pozneje kot 4. decembra 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
C. MALMSTRÖM

UREDBA (ES) št. 1071/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. oktobra 2009

**o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi
Direktive Sveta 96/26/ES**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov ⁽²⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vzpostavitev notranjega trga za cestni prevoz s pošteniimi konkurenčnimi pogoji zahteva enotno izvajanje skupnih pravil za dostop do opravljanja dejavnosti cestnega prevoznika v tovornem ali potniškem prometu (v nadaljnjem besedilu: dejavnost cestnega prevoznika). Ta skupna pravila lahko pripomorejo k visoki ravni strokovne usposobljenosti cestnih prevoznikov, racionalizaciji trga, izboljšanju kakovosti opravljenih storitev, kar je v interesu cestnih prevoznikov, njihovih strank in celotnega gospodarstva, ter k večji varnosti v cestnem prometu. Lahko tudi spodbudi-jo učinkovito izvajanje pravice do ustanavljanja podjetij za cestni prevoz.
- (2) Direktiva Sveta 96/26/ES z dne 29. aprila 1996 o dovoljenju za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v tovornem in potniškem prometu ter o medsebojnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah za olajšanje uresničevanja pravic teh prevoznikov do ustanavljanja prevoznih podjetij v domačem in mednarodnem prometu ⁽⁴⁾ določa minimalne pogoje za

pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in medsebojno priznavanje v ta namen zahtevanih dokumentov. Kljub temu izkušnje, presoja vpliva in različne študije kažejo, da države članice to direktivo izvajajo neusklajeno. Takšna razhajanja imajo več negativnih posledic, zlasti izkrivljanje konkurence, določeno nepreglednost trga, neenako raven nadzora in nevarnost, da bodo podjetja, ki zaposlujejo osebe z nizko ravno usposobljenosti, malomarna ali bodo manj upoštevala pravila o varnosti v cestnem prometu in o socialni varnosti, kar lahko škoduje ugledu sektorja.

- (3) Te posledice so še toliko bolj negativne, ker lahko povzročijo motnje v pravilnem delovanju notranjega trga cestnega prevoza, saj je namreč trg mednarodnega prevoza blaga in nekaterih poslov kabotaže dostopen za podjetja iz celotne Skupnosti. Edini pogoj, ki ga morajo izpolnjevati ta podjetja, je, da imajo dovoljenje Skupnosti, ki ga lahko pridobijo, če izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu z Uredbo (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga ⁽⁵⁾ in Uredbo (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov ⁽⁶⁾.
- (4) Zato bi bilo treba posodobiti obstoječa pravila o dovoljenju za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, da bi zagotovili, da se ta pravila izvajajo enotno in učinkovito. Ker je upoštevanje teh pravil glavni pogoj za dostop na trg Skupnosti in ker so veljavni instrumenti Skupnosti na področju dostopa na trg uredbe, se zdi uredba najprimernejši instrument za ureditev pridobitve dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika.
- (5) Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da v najbolj oddaljenih regijah, navedenih v členu 299(2) Pogodbe, zaradi njihovih posebnih značilnosti in omejitev prilagodijo pogoje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika. Vendar se podjetjem, ustanovljenim v teh regijah, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika le zaradi prilagoditev, ne bi smela dodeliti dovoljenja Skupnosti. Za podjetja, ki bi zaradi izpolnjevanja vseh

⁽¹⁾ UL C 151, 17.6.2008, str. 16.

⁽²⁾ UL C 14, 19.1.2008, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 9. januarja 2009 (UL C 62 E, 17.3.2009, str. 1), Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklepe Sveta z dne 24. septembra 2009.

⁽⁴⁾ UL L 124, 23.5.1996, str. 1.

⁽⁵⁾ Glej stran 72 tega Uradnega lista.

⁽⁶⁾ Glej stran 88 tega Uradnega lista.

- splošnih pogojev iz te uredbe lahko opravljala dejavnosti cestnega prevoznika, prilagoditev pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika ne bi smela pomeniti ovire pri opravljanju cestnega prevoza v omenjenih regijah.
- (6) Zaradi zagotavljanja poštene konkurence bi se morala skupna pravila za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v čim širšem obsegu nanašati na vsa podjetja. Kljub temu ni nujno, da se v področje uporabe te uredbe vključijo podjetja, ki opravljajo izključno prevoze z zelo majhnim vplivom na trg prevoznih storitev.
- (7) Država članica, v kateri je sedež podjetja, bi morala biti odgovorna za preverjanje, ali podjetje trajno izpolnjuje pogoje, določene v tej uredbi, da se lahko ta država članica po potrebi odloči za začasni ali trajni odvzem dovoljenj, na podlagi katerih lahko to podjetje posluje na trgu. Pravilno upoštevanje in zanesljiv nadzor nad pogoji za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika zahtevata, da imajo podjetja stalen in dejanski sedež.
- (8) Fizične osebe z zahtevanim dobrim ugledom in strokovno usposobljenostjo bi bilo treba jasno opredeliti in imenovati pri pristojnih organih. Te osebe (v nadaljnjem besedilu: upravljavci prevoza) bi morale prebivati v državi članici ter dejansko in stalno upravljati prevozne dejavnosti podjetij za cestni prevoz. Zato bi bilo treba podrobno določiti, pod kakšnimi pogoji se šteje, da oseba dejansko in stalno vodi prevozno dejavnost v podjetju.
- (9) Dober ugled upravljavca prevoza zahteva, da ni bil obsojen za hujša kazniva dejanja ali deležen večjih sankcij, zlasti zaradi hujše kršitve zlasti pravil Skupnosti na področju cestnega prevoza. Obsodbe ali kazni, ki se upravljavcu prevoza ali cestnemu prevoznemu podjetju izrečejo v eni ali več državah članicah za najhujše kršitve pravil Skupnosti, bi morale biti povod za izgubo dobrega ugleda, če pristojni organ pred končno odločitvijo o dodelitvi osnovnih procesnih pravic ugotovi, da je bil preiskovalni postopek ustrezno zaključen in dokumentiran ter da so bile upoštevane ustrezne pravice do pritožbe.
- (10) Podjetje za cestni prevoz mora imeti določeno minimalno finančno sposobnost za zagotovitev primernega zagona in dobrega upravljanja podjetja. Bančna garancija ali zavarovanje strokovne odgovornosti lahko predstavlja enostaven in strokovno učinkovit način prikaza finančnega položaja podjetij.
- (11) Visoka raven strokovne usposobljenosti lahko poveča družbeno-gospodarsko učinkovitost sektorja cestnega prevoza. Zato morajo kandidati za mesto upravljavca prevoza imeti visoko strokovno znanje. Da bi zagotovili večje poenotenje preverjanja in spodbudili visoko kakovost usposabljanja, bi bilo treba določiti, da države članice na podlagi meril, ki jih določijo same, akreditirajo centre za preverjanje in usposabljanje. Upravljavec prevoza bi moral imeti potrebno znanje za vodenje domačega in mednarodnega prevoza. Seznam strokovnih področij, ki jih je treba poznati za pridobitev potrdila o strokovni usposobljenosti, in podrobna pravila glede preverjanja se lahko spreminjajo skupaj s tehničnim napredkom, zato bi bilo treba omogočiti njihovo posodabljanje. Državam članicam bi se moralo omogočiti, da od preverjanja izvzamejo osebe, ki lahko predložijo dokazilo o neprekinjenih izkušnjah v zvezi z dejavnostmi upravljanja prevoza.
- (12) Poštena konkurenca in cestni prevoz, ki v celoti upošteva pravila, zahtevata enako raven nadzora in spremljanja med državami članicami. Nacionalni organi za nadzor podjetij in veljavnosti njihovih dovoljenj imajo pri tem ključno vlogo, zato bi bilo treba zagotoviti, da po potrebi lahko sprejmejo ustrezne ukrepe, zlasti v najresnejših primerih z začasnim ali trajnim odvzemom dovoljenj ali z razglasitvijo neprimernosti malomarnih ali zlonamernih upravljavcev prevoza. Pred tem morajo te ukrepe preučiti z ozirom na načelo sorazmernosti. Kljub temu bi bilo treba podjetje predhodno opozoriti in mu dati na voljo razumen rok za ureditev položaja, preden se mu izrečejo takšne kazni.
- (13) Bolj urejeno upravno sodelovanje med državami članicami bi izboljšalo učinkovitost nadzora nad podjetji, ki poslujejo v več državah članicah, in zmanjšalo upravne stroške. Elektronski registri podjetij, ki so medsebojno povezani v Skupnosti, lahko ob upoštevanju pravil Skupnosti o varstvu osebnih podatkov olajšajo tako sodelovanje in zmanjšajo stroške, povezane z nadzorom, za podjetja in tudi za uprave. V večini držav članic že obstajajo nacionalni elektronski registri. Tudi infrastruktura za medsebojno povezanost med državami članicami že obstaja. Zato bi lahko bolj sistematična uporaba elektronskih registrov prispevala k občutnemu zmanjšanju upravnih stroškov pregledov in izboljšanju njihove učinkovitosti.
- (14) Nekateri podatki iz teh nacionalnih elektronskih registrov, povezani s kršitvami in sankcijami, so osebni. Države članice bi morale zato sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾, zlasti glede nadzora obdelave osebnih podatkov s strani organov javne oblasti ter pravice

(¹) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- oseb, na katere se ti podatki nanašajo, do obveščeniosti, dostopa do podatkov in pravice do ugovora. Za namene te uredbe se zdi nujno, da se tovrstni podatki hranijo vsaj dve leti, s čimer bi preprečili, da bi izločena podjetja prenesla sedež v druge države članice.
- (15) Da bi izboljšali preglednost in strankam prevoznih podjetij omogočili, da preverijo, ali ima to podjetje ustrezna dovoljenja, bi nekateri podatki iz nacionalnega elektronskega registra morali biti na voljo javnosti, če je to v skladu z ustreznimi določbami o varstvu podatkov.
- (16) Medsebojna povezanost nacionalnih elektronskih registrov je bistvenega pomena za hitro in učinkovito izmenjavo informacij med državami članicami ter za zagotovitev, da prevozniki ne bodo skušali storiti hujših kršitev ali jih utegnili zagrešiti v drugih državah članicah kot v državi članici sedeža. Ta medsebojna povezanost zahteva skupno opredelitev natančnega formata podatkov za izmenjavo in tehničnih postopkov izmenjave teh podatkov.
- (17) Za zagotovitev učinkovite izmenjave informacij med državami članicami bi bilo treba določiti nacionalne kontaktne točke in nekatere skupne postopke, kot minimum, glede rokov in narave informacij, ki jih je treba posredovati.
- (18) Da bi olajšali uveljavljanje pravice do ustanavljanja, bi bilo treba kot zadosten dokaz o dobrem ugledu za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v državi članici sedeža sprejeti predložitev ustreznih dokumentov, ki jih je izdal pristojni organ države članice, kjer je cestni prevoznik prebival, pri čemer se je treba prepričati, da zadevne osebe niso bile razglašene za neprimerne za opravljanje dejavnosti v drugih državah članicah.
- (19) Kar zadeva strokovno usposobljenost, bi morala država članica, v kateri je sedež podjetja, enotni vzorec potrdila, izdan v skladu s to uredbo, priznati kot zadosten dokaz, da se tako olajša uveljavljanje pravice do ustanavljanja.
- (20) Na ravni Skupnosti je potrebno natančnejše spremljanje uporabe te uredbe. To vključuje pošiljanje rednih poročil Komisiji, pripravljenih na podlagi nacionalnih registrov, o dobrem ugledu, finančnem položaju in strokovni usposobljenosti podjetij iz sektorja cestnega prevoza.
- (21) Države članice bi morale določiti kazni za kršitve te uredbe. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (22) Ker cilja te uredbe, in sicer posodobitve pravil, ki urejajo dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, z namenom zagotovitve enotnejše in učinkovitejše uporabe teh pravil v državah članicah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (23) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (24) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za pripravo seznama kategorij, vrst in stopenj teže kršitev, zaradi katerih cestni prevozniki izgubijo zahtevani dober ugled, za prilagoditev tehničnemu napredku prilog I, II in III k tej uredbi o znanju, ki ga morajo države članice upoštevati pri priznanju strokovne usposobljenosti, in glede vzorca potrdila o strokovni usposobljenosti, in za pripravo seznama kršitev, ki lahko ob tistih iz Priloge IV k tej uredbi povzročijo izgubo ugleda. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebstvenih določb te uredbe, med drugim z njeno dopolnitvijo z novimi nebstvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (25) Direktivo 96/26/ES bi bilo treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba ureja dovoljenje za opravljanje in izvajanje dejavnosti cestnega prevoznika.
2. Ta uredba se uporablja za vsa podjetja s sedežem v Skupnosti, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika. Uporablja se tudi za podjetja, ki želijo opravljati dejavnost cestnega prevoznika. Sklicevanja na podjetja, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika, se nanašajo, če je to ustrezno, tudi na podjetja, ki želijo opravljati takšno dejavnost.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

3. Kar zadeva regije iz člena 299(2) Pogodbe, zadevne države članice lahko prilagodijo pogoje, ki jih je treba izpolnjevati za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, če dejavnosti v teh regijah v celoti izvajajo podjetja, ustanovljena v teh regijah.

4. Razen če je z nacionalno zakonodajo določeno drugače, se z odstopanjem od odstavka 2 ta uredba ne uporablja za:

(a) podjetja, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika v tovornem prometu izključno z motornimi vozili ali s kombinacijami vozil, katerih največja dovoljena teža naloženega vozila ne presega 3,5 tone. Vendar lahko države članice to mejo znižajo za vse ali samo za nekatere vrste cestnih prevozov;

(b) za podjetja, ki opravljajo storitve cestnega prevoza v potniškem prometu izključno za nekomercialne namene oziroma katerih glavna dejavnost ni cestni prevoz potnikov;

(c) podjetja, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika izključno z motornimi vozili, katerih največja dovoljena hitrost ne sme preseči 40 km/h.

5. Države članice lahko iz uporabe vseh ali nekaterih določb te uredbe izvzamejo samo tiste cestne prevoznike, ki opravljajo dejavnost izključno v domačem prometu in imajo na prometni trg samo manjši vpliv zaradi:

(a) narave blaga, ki se prevaža; ali

(b) kratke razdalje prevozov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

1. „dejavnost cestnega prevoznika v tovornem prometu“ pomeni dejavnost vsakega podjetja, ki z motornimi vozili ali kombinacijo vozil prevaža blago za najem ali plačilo;

2. „dejavnost cestnega prevoznika v potniškem prometu“ pomeni dejavnost vsakega podjetja, ki z motornimi vozili, konstruiranimi in opremljenimi tako, da so primerna za prevoz več kot devet oseb – skupaj z voznikom – in predvidena v ta namen, opravlja storitve v potniškem prometu za javnost ali za določene skupine uporabnikov, storitve pa plačajo osebe, ki prevoz uporabljajo, ali organizator prevoza;

3. „dejavnost cestnega prevoznika“ pomeni dejavnost cestnega prevoznika v potniškem prometu ali dejavnost cestnega prevoznika v tovornem prometu;

4. „podjetje“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ima pridobitni značaj ali ne, vsako združenje ali skupino oseb, ki ni pravna oseba in ima pridobitni značaj ali ne, ter vsako organizacijo, ki je pravna oseba ali je odvisna od organa, ki je

pravna oseba, ki opravlja dejavnosti potniškega prevoza, bodisi vsako fizično ali pravno osebo s poslovnim namenom, ki opravlja tovarne prevoze;

5. „upravljevec prevoza“ pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;

6. „dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika“ pomeni upravno odločbo, s katero se podjetju, ki izpolnjuje pogoje, določene v tej uredbi, dovoli opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika;

7. „pristojni organ“ pomeni organ v državi članici na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, ki za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika preveri, ali podjetje izpolnjuje pogoje iz te uredbe, ter je pooblaščen za izdajo in začasni ali trajni odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika;

8. „država članica sedeža“ pomeni državo članico, v kateri je sedež podjetja, upravljavec prevoza pa lahko izhaja tudi iz druge države.

Člen 3

Zahteve za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika

1. Podjetja, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika:

(a) imajo dejanski in stalni sedež v eni od držav članic;

(b) imajo dober ugled;

(c) imajo ustrezen finančni položaj; in

(d) imajo ustrezno strokovno usposobljenost.

2. Države članice se lahko odločijo predpisati dodatne sorazmerne in nediskriminatorne zahteve za podjetja, če želijo pridobiti dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika.

Člen 4

Upravljevec prevoza

1. Podjetje, ki opravlja dejavnost cestnega prevoznika, za upravljavca prevoza imenuje vsaj eno fizično osebo, ki izpolnjuje zahteve iz člena 3(1)(b) in (d) ter naslednje pogoje:

(a) dejansko in neprekinjeno vodi prevozno dejavnost podjetja;

(b) ima resnično povezavo s podjetjem, na primer je njegov uslužbenec, direktor, lastnik ali delničar, oziroma podjetje upravlja ali, če je podjetje fizična oseba, je ta ista oseba; in

(c) prebiva v Skupnosti.

2. Če podjetje ne izpolnjuje zahteve po strokovni usposobljenosti iz člena 3(1)(d), mu lahko pristojni organ dovoli opravljati dejavnost cestnega prevoznika brez upravljavca prevoza, imenovanega v skladu z odstavkom 1 tega člena, pod pogojem, da:

(a) podjetje imenuje fizično osebo, ki prebiva v Skupnosti in izpolnjuje zahteve iz člena 3(1)(b) in (d) ter je s pogodbo pooblaščen za izvajanje nalog kot upravljavec prevoza v imenu podjetja;

(b) so v pogodbi, ki jo je podjetje sklenilo z osebo iz točke (a), podrobno določene naloge, ki jih mora zadevna oseba izvajati učinkovito in neprekinjeno, ter navedene njene obveznosti kot upravljavca prevoza. Naloge, ki jih je treba podrobno določiti, obsegajo predvsem naloge, povezane z upravljanjem servisiranja in vzdrževanja vozil, preverjanjem prevoznih pogodb in dokumentov, osnovnim računovodstvom, razporeditvijo natovarjanj ali storitev po voznikih in vozilih ter preverjanjem postopkov v zvezi z varnostjo;

(c) oseba iz točke (a) kot upravljavec prevoza lahko vodi prevozne dejavnosti največ štirih različnih podjetij, ki se izvajajo z največjim skupnim kombiniranim voznim parkom 50 vozil. Države članice se lahko odločijo, da bodo zmanjšale število podjetij in/ali velikost skupnega voznega parka vozil, ki jih upravlja ta oseba; in

(d) oseba iz točke (a) opravlja opredeljene naloge izključno v interesu podjetja, svoje odgovornosti pa izvršuje neodvisno od podjetij, ki to podjetje zaprosijo za opravljanje prevoza.

3. Države članice lahko določijo, da se upravljavcu prevoza, imenovanemu v skladu z odstavkom 1, ne izda dovoljenja tudi v skladu z odstavkom 2, ali se mu lahko na ta način izda dovoljenje le za omejeno število podjetij ali vozni park vozil, ki je nižje od števila iz odstavka 2(c).

4. Podjetje obvesti pristojni organ o imenovanem upravljavcu prevoza oziroma imenovanih upravljavcih prevoza.

POGLAVJE II

POGOJI, KI JIH JE TREBA IZPOLNJEVATI DA BI SE ZADOVOLJILO ZAHTEVAM IZ ČLENA 3

Člen 5

Pogoji v zvezi z zahtevo glede sedeža

Za izpolnitev zahteve iz člena 3(1)(a) podjetje:

(a) ima sedež v tej državi članici, skupaj s prostori, v katerih hrani svojo temeljno poslovno dokumentacijo, zlasti vse računovodske dokumente, kadrovske dokumentacije, dokumentacijo s podatki o času vožnje in počitka ter kateri koli drug dokument, do katerega mora imeti dostop pristojni organ, da preveri izpolnjevanje pogojev iz te uredbe. Države članice lahko zahtevajo, da imajo podjetja s sedežem na njihovem ozemlju tudi druge dokumente v svojih prostorih kadar koli na voljo;

(b) ko je dovoljenje izdano, ima na razpolago eno ali več vozil, ki so registrirana ali kako drugače dana v obtok v skladu z zakonodajo te države članice, ne glede na to, ali je edini lastnik ali pa jih ima v lasti na kakšen drug način, na primer na podlagi pogodbe o nakupu na obroke, najemne ali zakupne pogodbe (leasing) ali na podlagi kupoprodajne pogodbe;

(c) z ustrezno upravno opremo dejansko in neprekinjeno opravlja svoje dejavnosti v zvezi z vozili iz točke (b) v operativnem centru, ki ima ustrezno tehnično opremo in naprave ter se nahaja v tej državi članici.

Člen 6

Pogoji v zvezi z zahtevo po dobrem ugledu

1. Da se zagotovi izpolnjevanje pogoja dobrega ugleda iz člena 3(1)(b) in ob upoštevanju odstavka 2 tega člena, države članice določijo pogoje, ki jih morata izpolnjevati podjetje in upravljavec prevoza.

Države članice pri ugotavljanju, ali je podjetje zadostilo zahtevi po dobrem ugledu, preučijo ravnanje podjetja, njegovih upravljavcev prevoza in katere koli druge ustrezne osebe, ki jo lahko določi država članica. Vse navedbe obsodb, kazni ali kršitev podjetja v tem členu se nanašajo tudi na obsodbe, kazni ali kršitve podjetja samega, njegovih upravljavcev prevoza in katere koli druge ustrezne osebe, ki jo lahko določi država članica.

Pogoji iz prvega pododstavka vključujejo vsaj naslednje:

- (a) ni nobenega resnega razloga, ki bi zbujal dvom o dobrem ugledu upravljavca prevoza ali prevoznega podjetja, kot na primer obsodbe ali kazni za kakršno koli hudo kršenje veljavnih nacionalnih pravil na področju:
  - (i) gospodarskega prava;
  - (ii) stečajnega prava;
  - (iii) plačilnih pogojev in pogojev zaposlovanja v tem poklicu;
  - (iv) cestnega prometa;
  - (v) poklicne odgovornosti;
  - (vi) trgovine z ljudmi ali drogami; in
- (b) upravljavec prevoza ali prevozno podjetje ni bilo obsojeno za hudo kaznivo ravnanje ali mu ni bila naložena kazen v eni ali več držav članic za hude kršitve pravil Skupnosti zlasti glede:
  - (i) časa vožnje in počitka voznikov, delovnega časa ter namestitve in uporabe nadzornih naprav;
  - (ii) največje teže in dimenzij gospodarskih vozil v mednarodnem prometu;
  - (iii) začetne kvalifikacije in stalnega usposabljanja voznikov;
  - (iv) tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil, vključno z obveznimi tehničnimi inšpekcijskimi pregledi motornih vozil;
  - (v) dostopa na trg mednarodnega cestnega prevoza blaga ali, glede na primer, dostopa na trg cestnega prevoza potnikov;
  - (vi) varnosti pri cestnem prevozu nevarnega blaga;
  - (vii) namestitve in uporabe omejilnikov hitrosti v nekatere vrste vozil;
  - (viii) voznških dovoljenj;
  - (ix) dovoljenja za opravljanje dejavnosti;
  - (x) prevoza živali.

2. Za namene točke (b) tretjega pododstavka odstavka 1:

- (a) Če so bile upravljavcu prevoza ali prevoznemu podjetju v eni ali več državah članicah izrečene obsodbe za hudo kaznivo ravnanje ali kazni za najhujše kršitve pravil Skupnosti, opredeljene v Prilogi IV, pristojni organ države članice

sedeža na primeren način in pravočasno začne ter ustrezno zaključi upravni postopek, po potrebi skupaj s pregledom prostorov zadevnega podjetja.

V postopku se ugotovi, ali bi bila v posamičnem primeru zaradi posebnih okoliščin izguba dobrega ugleda nesorazmeren odziv. Vsaka tovrstna ugotovitev se ustrezno razloži in utemelji.

Če pristojni organ ugotovi, da bi bila izguba dobrega ugleda nesorazmeren odziv, lahko odloči, da je dobri ugled nedotaknjen. V takem primeru se razlogi vnesejo v nacionalni register. Število takih odločitev se navede v poročilu iz člena 26(1).

Če pristojni organ ugotovi, da izguba dobrega ugleda ne bi bila nesorazmeren odziv, je posledica obsodbe ali kazni izguba dobrega ugleda.

- (b) Komisija sprejme seznam kategorij, vrst in stopenj teže hudih kršitev pravil Skupnosti, zaradi katerih se lahko, poleg tistih iz Priloge IV, izgubi dober ugled. Države članice pri določanju prednostnih nalog po členu 12(1) upoštevajo podatke o teh kršitvah, vključno s podatki, ki so jih poslale druge države članice.

Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njeno dopolnitvijo, ki se nanašajo na ta seznam, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

V ta namen Komisija:

- (i) določi kategorije in vrste kršitev, do katerih prihaja najpogosteje;
- (ii) opredeli stopnjo teže kršitev glede na možnost, da te povzročijo resno nevarnost smrti ali hudih telesnih poškodb; in
- (iii) določi, koliko ponavljajočih se kršitev je potrebnih, da se štejejo za hude kršitve, ob upoštevanju števila voznikov v okviru prevoznih dejavnosti, ki jih vodi upravljavec prevoza.

3. Zahteva iz člena 3(1)(b) ostane neizpolnjena do povrnitve ugleda ali sprejetja kakega drugega ukrepa z enakovrednim učinkom v skladu z ustreznimi veljavnimi nacionalnimi predpisi.

Člen 7

Pogoji v zvezi z zahtevo glede finančnega položaja

1. Da se zagotovi izpolnjevanje pogoja iz člena 3(1)(c), mora podjetje kadar koli med poslovnim letom biti sposobno izpolniti svoje finančne obveznosti. V ta namen mora podjetje na podlagi letnih računovodskih izkazov, ki jih je potrdil revizor ali ustrezno pooblaščen oseba, dokazati, da ima vsako leto na voljo kapital in rezerve, ki morajo znašati vsaj 9 000 EUR, če se uporablja samo eno vozilo, in najmanj 5 000 EUR za vsako dodatno uporabljeno vozilo.

Za namene te uredbe se vrednost eura v tistih nacionalnih valutah držav članic, ki niso vključene v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije, določi vsako leto. Uporabijo se tečajni, pridobljeni prvi delovni dan oktobra in objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*. Veljati začnejo 1. januarja v naslednjem koledarskem letu.

Računovodske postavke iz prvega pododstavka so enake postavkam, opredeljenim v Četrta direktivi Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe ⁽¹⁾.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organ dovoli ali zahteva, da podjetje izkaže svoje finančno stanje s potrdilom, npr. z bančno garancijo ali zavarovanjem, vključno z zavarovanjem poklicne odgovornosti, ki ga izdajo ena ali več bank ali druge finančne institucije, tudi zavarovalnice, ki se nanaša na solidarnostno poroštvo podjetja, in sicer za zneske, določene v prvem pododstavku odstavka 1.

3. Letni računovodski izkazi iz odstavka 1 ali garancija iz odstavka 2, ki jih je treba preveriti, so letni računovodski izkazi gospodarskega subjekta s sedežem na ozemlju države članice, v kateri se zaprosi za dovoljenje, in ne letni računovodski izkazi morebitnih drugih subjektov s sedežem v drugi državi članici.

Člen 8

Pogoji v zvezi z zahtevo po strokovni usposobljenosti

1. Da se zagotovi izpolnjevanje pogoja iz člena 3(1)(d), imajo zadevna oseba oziroma osebe znanje, ki ustreza stopnji, določeni v delu I Priloge I, in sicer iz tam naštetih strokovnih področij. To znanje se dokaže z obveznim pisnim izpitom, ki ga lahko dopolnjuje ustni izpit, če tako določi država članica. Oba izpita se organizirata v skladu z delom II Priloge I. V ta namen lahko države članice odločijo, da je treba pred preverjanjem opraviti usposabljanje.

2. Zadevne osebe opravljajo izpit v državi članici, v kateri imajo običajno prebivališče, ali v državi članici, v kateri delajo.

„Običajno prebivališče“ pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, to je vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih vezi, iz katerih je razvidna tesna povezanost te osebe s krajem, kjer živi.

Vendar se za običajno prebivališče osebe, ki je poklicno vezana na drug kraj kot osebno in ki zato živi v različnih krajih v dveh ali več državah članicah, šteje kraj osebnih vezi osebe, če se ta oseba tja redno vrača. Zadnji pogoj se ne zahteva, če oseba živi v državi članici zaradi opravljanja časovno omejene naloge. Obiskovanje univerze ali šole ne pomeni prenosa običajnega prebivališča.

3. Pisni in ustni izpiti iz odstavka 1 lahko organizirajo in potrdijo samo organi ali telesa, ki jih v ta namen država članica ustrezno pooblasti na podlagi meril, ki jih tudi sama določi. Države članice redno preverjajo, ali so pogoji, pod katerimi organi ali telesa, ki so jih pooblastile, organizirajo preverjanja, v skladu s Prilogo I.

4. Države članice lahko v skladu z merili, ki jih določijo, ustrezno pooblastijo organizacije, ki lahko kandidatom zagotovijo visoko kakovostno usposabljanje, da se lahko učinkovito pripravijo na preverjanje, in redno usposabljanje, da lahko upravljavci prevoza, ki to želijo, dopolnjujejo svoje znanje. Države članice redno preverjajo, ali te organizacije še naprej izpolnjujejo merila, na podlagi katerih so bile pooblaščen.

5. Države članice lahko spodbujajo redno usposabljanje na strokovnih področjih iz Priloge I vsakih 10 let, da zagotovijo, da so upravljavci prevoza seznanjeni z razvojem v sektorju.

6. Države članice lahko od imetnikov potrdil o strokovni usposobljenosti, ki pa v zadnjih petih letih niso vodili podjetja za cestni prevoz ali podjetja za potniški promet, zahtevajo, da opravijo ponovno usposabljanje in obnovijo znanje o novostih v zakonodaji iz dela I Priloge I.

7. Države članice lahko diplomante z določenimi visokošolskimi kvalifikacijami ali kvalifikacijami tehničnih smeri, izdanimi v tej državi članici, posebej izdanimi v ta namen in ki dokazujejo znanje iz strokovnih področij, naštetih v seznamu iz Priloge I, oprostijo obveznega preverjanja iz strokovnih področij, ki jih te kvalifikacije zajemajo. Izjema velja le za tiste oddelke dela I Priloge I, katerih kvalifikacije zajemajo vsa strokovna področja, našteva v naslovu vsakega oddelka.

Država članica lahko iz določenih delov preverjanja izvzame imetnike potrdil o strokovni usposobljenosti, veljavnih za opravljanje domačega tovornega prevoza v tej državi članici.

⁽¹⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

8. Kot dokazilo o strokovni usposobljenosti je treba predložiti potrdilo, ki ga izda organ ali telo iz odstavka 3. To potrdilo ni prenosljivo na drugo osebo. Sestavi se v skladu z zaščitnimi elementi in vzorcem potrdila iz prilog II in III ter nosi žig in podpis ustrezno pooblaščenega organa ali telesa, ki ga je izdal.

9. Komisija prilagodi priloge I, II in III tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

10. Komisija spodbuja in omogoča izmenjavo izkušenj in informacij med državami članicami na področju usposabljanja, preverjanja in pooblaščenja, tudi prek organov, ki jih lahko imenuje Komisija.

Člen 9

Izvzetje iz preverjanja

Države članice lahko sklenejo, da iz preverjanja iz člena 8(1) izvzamejo fizične osebe, ki lahko predložijo dokazila, da so v eni ali več držav članic v zadnjih 10 letih pred 4. decembrom 2009 neprekinjeno vodile podjetje za cestni prevoz ali podjetje za potniški promet.

POGLAVJE III

DOVOLJENJE IN NADZOR

Člen 10

Pristojni organi

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več pristojnih organov za zagotavljanje pravilnega izvajanja te uredbe. Ti pristojni organi so pooblašteni za:

- (a) preučitev vlog, ki jih vložijo podjetja;
- (b) izdajo dovoljenj za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika ter za začasni ali trajni odvzem teh dovoljenj;
- (c) razglasitev, da je fizična oseba neprimerna, da kot upravljavec prevoza vodi prevozno dejavnost podjetja;
- (d) izvedbo zahtevanih pregledov, s katerimi se preveri, ali podjetje izpolnjuje zahteve iz člena 3.

2. Pristojni organi objavijo vse pogoje, zahtevane v okviru te uredbe, morebitne druge nacionalne določbe, postopke, ki jih morajo izvesti zadevni kandidati, in ustrezna pojasnila.

Člen 11

Preučitev in vknjižba vlog

1. Prevoznemu podjetju, ki izpolnjuje zahteve iz člena 3, se na podlagi vloge izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika. Pristojni organ oceni, ali podjetje, ki predloži vlogo, izpolnjuje zahteve iz navedenega člena.

2. Pristojni organ v nacionalni elektronski register iz člena 16 vnese podatke o podjetjih, za katera izda dovoljenja in ki so navedena v točkah (a) do (d) prvega pododstavka člena 16(2).

3. Rok, v katerem pristojni organ preuči vlogo za izdajo dovoljenj, je čim krajši in ne sme biti daljši od treh mesecev od datuma, ko pristojni organ prejme dokumente, potrebne za preučitev vloge. Pristojni organ lahko ta rok v ustrezno utemeljenih primerih podaljša za en mesec.

4. Če obstaja kakršen koli dvom, pristojni organ do 31. decembra 2012 pri presoji dobrega ugleda podjetja preveri, da imenovani upravljavec(-ci) prevoza v kateri izmed držav članic v času vložitve vloge ni(-so) bil(-i) razglašen(-i) za neprimerne(-ga) za vodenje prevozne dejavnosti podjetja na podlagi člena 14.

Od 1. januarja 2013 dalje pristojni organ, ko z dostopom do podatkov iz točke (f) prvega pododstavka člena 16(2) z neposrednim varnim dostopom do ustreznih področij nacionalnih registrov ali na zahtevo presoja dober ugled podjetja, v vseh primerih preveri, ali imenovani upravljavec(-ci) prevoza v kateri od držav članic v času vložitve vloge ni(-so) bil(-i) razglašen(-i) za neprimerne(-ga) za vodenje prevozne dejavnosti podjetja na podlagi člena 14.

Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe glede podaljšanja datumov iz tega odstavka za največ tri leta, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

5. Podjetja z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti prevoznika v roku 28 dni ali v krajšem roku, ki ga lahko določi država članica sedeža, obvestijo pristojni organ, ki je dovoljenje izdal, o spremembah podatkov iz odstavka 2.

Člen 12

Pregledi

1. Pristojni organi nadzorujejo, da podjetja, ki so jim izdali dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, trajno izpolnjujejo zahteve iz člena 3. V ta namen države članice izvajajo preglede, usmerjene na podjetja, za katera je bilo ocenjeno povečano tveganje. Zato države članice ta sistem ocenjevanja tveganj, ki ga države članice vzpostavijo v skladu s členom 9

Direktive 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu ⁽¹⁾, razširijo na vse kršitve, opredeljene v členu 6 te uredbe.

2. Do 31. decembra 2014 države članice izvajajo preglede vsaj vsakih pet let, da preverijo, ali podjetja še vedno izpolnjujejo vse zahteve iz člena 3.

Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe glede podaljšanja datuma iz prvega pododstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

3. Države članice opravijo posamezne preglede, da preverijo, ali podjetje še vedno izpolnjuje pogoje za dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, če to zahteva Komisija v ustrezno utemeljenih primerih. Komisijo obvesti o rezultatih teh pregledov in o sprejetih ukrepih, če se ugotovi, da podjetje ne izpolnjuje več pogojev iz te uredbe.

Člen 13

Postopek za začasni in trajni odvzem dovoljenja

1. Kjer pristojni organ ugotovi, da obstaja tveganje, da podjetje ne izpolnjuje več zahtev iz člena 3, o tem obvesti zadevno podjetje. Kjer pristojni organ ugotovi, da ena ali več od teh zahtev ni več izpolnjenih, lahko določi rok, v katerem mora podjetje urediti svoj položaj, z naslednjimi omejitvami:

- (a) največ šestmesečni rok za imenovanje namestnika upravljavca prevoza, če upravljavec prevoza ne izpolnjuje več zahteve po dobrem ugledu ali strokovni usposobljenosti, s podaljšanjem za največ tri mesece ob smrti ali fizični nesposobnosti upravljavca prevoza;
- (b) največ šestmesečni rok, če mora podjetje urediti svoj položaj tako, da dokaže, da ima dejanski in stalni sedež;
- (c) največ šestmesečni rok, če ni izpolnjena zahteva glede finančnega položaja, da se dokaže, da bo zahteva glede finančnega položaja znova trajno izpolnjena.

2. Pristojni organ lahko od podjetij, katerih dovoljenje je bilo začasno ali trajno odvzeto, zahteva, da pred vsakršnim popravilnim ukrepom njihovi upravljavci prevoza opravijo izpit iz člena 8(1).

3. Če pristojni organ ugotovi, da podjetje ne izpolnjuje več ene ali več zahtev iz člena 3, začasno ali trajno odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, ki je bilo izdano podjetju, najkasneje v rokih iz odstavka 1 tega člena.

Člen 14

Razglasitev upravljavca prevoza za neprimerne

1. Če upravljavec prevoza izgubi dober ugled v skladu s členom 6, ga pristojni organ razglasi za neprimerne za vodenje prevozne dejavnosti podjetja.

2. Dokler se ne sprejme popravilni ukrep v skladu z ustreznim nacionalnim predpisom, potrdilo o strokovni usposobljenosti iz člena 8(8) upravljavca prevoza, ki je bil razglašen za neprimerne za upravljanje prevozne dejavnosti, ni veljavno v nobeni državi članici.

Člen 15

Odločitve pristojnih organov in pravna sredstva

1. Negativne odločitve, ki jih pristojni organi držav članic sprejmejo v skladu s to uredbo, vključno z zavrnitvijo vloge, začasnim ali trajnim odvzemom obstoječega dovoljenja ali razglasitvijo neprimerne upravljavca prevoza, vsebujejo razloge, na katerih temeljijo te odločitve.

Pri teh odločitvah se upoštevajo razpoložljive informacije o kršitvah zadevnega podjetja ali upravljavca prevoza, ki lahko okrnijo dober ugled podjetja, ter vse druge informacije, ki jih ima na voljo pristojni organ. V odločitvah se podrobno navedejo popravilni ukrepi, ki veljajo v primeru začasnega odvzema dovoljenja ali razglasitve neprimerne.

2. Države članice zagotovijo, da se lahko zadevna podjetja in osebe pritožijo zoper odločitve iz odstavka 1 pri vsaj enem neodvisnem in nepristranskem organu ali na sodišču.

POGLAVJE IV

POENOSTAVITEV IN UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 16

Nacionalni elektronski registri

1. Za izvajanje te uredbe, zlasti členov 11 do 14 in 26, vsaka država članica vodi nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, katerim je pristojni organ, ki ga je imenovala, izdal dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika. Obdelava podatkov iz tega registra se izvaja pod nadzorom organa javne oblasti, imenovanega v ta namen. Ustrezni podatki v nacionalnem elektronskem registru so dostopni vsem pristojnim organom zadevne države članice.

Do 31. decembra 2009 Komisija sprejme sklep o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register od dneva njegove vzpostavitve, da bi se olajšala prihodnja povezava med registri, ter lahko poleg podatkov iz odstavka 2 priporoči, da se vključijo tudi registrske oznake vozil.

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 35.

2. Nacionalni elektronski register vsebuje najmanj naslednje podatke:

- (a) naziv in pravno obliko podjetja;
- (b) naslov njegovega sedeža;
- (c) imena upravljavcev prevoza, imenovanih za izpolnitev zahteve po dobrem ugledu in strokovni usposobljenosti, ter po potrebi ime pravnega zastopnika;
- (d) vrsto dovoljenja, število vozil, na katera se nanaša, ter po potrebi zaporedno številko dovoljenja Skupnosti in overjenih kopij;
- (e) število, kategorijo in vrsto hujših kršitev iz člena 6(1)(b), zaradi katerih so bile v zadnjih dveh letih izrečene obsodbe ali naložene kazni;
- (f) imena oseb, ki so bile razglašene za neprimerne za vodenje prevozne dejavnosti podjetja, dokler ni za te osebe ponovno vzpostavljen dober ugled v skladu s členom 6(3), in veljavne popravilne ukrepe.

Za namene točke (e) se lahko države članice do 31. decembra 2015 odločijo, da v nacionalni elektronski register vključijo le najhujše kršitve iz Priloge IV.

Države članice se lahko odločijo, da bodo informacije iz točk (e) in (f) prvega pododstavka hranile v ločenih registrih. V tem primeru so ustrezni podatki na voljo na zahtevo ali neposredno dostopni vsem pristojnim organom zadevne države članice. Zahtevani podatki se zagotovijo v 30 delovnih dneh po prejemu zahteve. Podatki iz točk (a) do (d) prvega pododstavka so na voljo javnosti v skladu z ustreznimi določbami o varstvu podatkov.

V vsakem primeru so podatki iz točk (e) in (f) prvega pododstavka dostopni organom, ki niso pristojni organi, samo če so ustrezno pooblaščenici za izvajanje nadzora in nalaganje kazni na področju cestnega prometa in če so njihove uradne osebe zapriječene ali kako drugače formalno zavezane k molčečnosti.

3. Podatki o podjetju, katerega dovoljenje je bilo začasno ali trajno odvzeto, ostanejo v nacionalnem elektronskem registru dve leti po izteku obdobja delnega ali začasnega odvzema dovoljenja, nato pa se takoj zbršejo.

Podatki o vseh osebah, razglašeni za neprimerne za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, ostanejo v nacionalnem elektronskem registru, dokler za te osebe ni ponovno vzpostavljen dober ugled v skladu s členom 6(3). Podatki se zbršejo iz registra takoj, ko se sprejmejo popravilni ukrepi ali ukrepi z enakovrednim učinkom.

V podatkih iz prvega in drugega pododstavka se podrobno navedejo razlogi za začasni ali trajni odvzem dovoljenj ali razglasitev neprimernosti in ustrezno trajanje odvzema.

4. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev sprotnega dopolnjevanja in točnosti podatkov v nacionalnem elektronskem registru, zlasti podatkov iz točk (e) in (f) prvega pododstavka odstavka 2.

5. Brez poseganja v odstavka 1 in 2 države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da so nacionalni elektronski registri medsebojno povezani in na voljo po vsej Skupnosti prek nacionalnih kontaktnih točk, kakor so opredeljene v členu 18. Dostopnost prek nacionalnih kontaktnih točk in medsebojna povezanost se izvedeta do 31. decembra 2012, in sicer tako, da se pristojnemu organu katere koli države članice omogoči iskanje podatkov v nacionalnem elektronskem registru katere koli druge države članice.

6. Skupna pravila glede izvajanja odstavka 5, kot so format izmenjanih podatkov, tehnični postopki za iskanje po nacionalnih elektronskih registrih drugih držav članic in spodbujanje interoperabilnosti teh registrov z drugimi ustreznimi zbirkami podatkov, sprejme Komisija v skladu s posvetovalnim postopkom iz člena 25(2) in prvič pred 31. decembrom 2010. V teh skupnih pravilih je določeno, kateri organ je odgovoren za dostop do podatkov ter njihovo nadaljnjo uporabo in posodabljanje po tem, ko je bil omogočen dostop do njih, in v ta namen vključujejo predpise o vnašanju in nadzoru teh podatkov.

7. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe glede podaljšanja časovnih rokov iz odstavkov 1 in 5, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

Člen 17

Varstvo osebnih podatkov

V zvezi z uporabo Direktive 95/46/ES države članice zlasti zagotovijo:

- (a) da ima vsak posameznik dostop do podatkov, če so podatki, ki ga zadevajo, vpisani v register ali če se jih namerava posredovati tretjim osebam. Informacije morajo vsebovati identiteto organa, ki je odgovoren za obdelavo podatkov, vrsto podatkov za obdelavo in razloge;
- (b) da ima vsak posameznik pravico dostopa do podatkov, ki ga zadevajo, pri organu, ki je odgovoren za obdelavo teh podatkov. Ta pravica se izvršuje brez omejitev v ustreznih časovnih obdobjih in brez večjih zamud ali stroškov za prosilca;
- (c) da ima vsak posameznik, katerega podatki so netočni in nepopolni, pravico, da doseže popravek, izbris ali blokiranje podatkov, ki ga zadevajo;

- (d) da ima vsak posameznik pravico, da ugovarja obdelavi podatkov, ki ga zadevajo, iz upravičenih in nujnih razlogov. V primeru upravičenega ugovora se ti podatki ne smejo več obdelovati;
- (e) da podjetja izpolnjujejo ustrezne določbe, če je to potrebno, v zvezi z varstvom osebnih podatkov.

Člen 18

Upravno sodelovanje med državami članicami

1. Države članice določijo nacionalno kontaktno točko, odgovorno za izmenjavo informacij z drugimi državami članicami glede uporabe te uredbe. Države članice Komisiji posredujejo imena in naslove svojih nacionalnih kontaktnih točk do 4. decembra 2011. Komisija sestavi seznam vseh nacionalnih kontaktnih točk in ga posreduje državam članicam.

2. Države članice, ki izmenjujejo informacije v okviru te uredbe, uporabljajo nacionalne kontaktne točke, določene na podlagi odstavka 1.

3. Države članice, ki izmenjujejo informacije o kršitvah iz člena 6(2) ali o morebitnih upravljavcih prevoza, razglašeni za neprimerne, upoštevajo postopek in roke iz člena 13(1) Uredbe (ES) št. 1072/2009 ali po potrebi iz člena 23(1) Uredbe (ES) št. 1073/2009. Država članica, ki od druge države članice dobi obvestilo o hujši kršitvi, zaradi katere je bila izrečena obsodba ali kazen, to kršitev vpiše v svoj nacionalni elektronski register.

POGLAVJE V

MEDSEBOJNO PRIZNAVANJE POTRDIL IN DRUGIH DOKAZIL

Člen 19

Potrdila in drugi dokumenti v zvezi z dobrim ugledom

1. Brez poseganja v člen 11(4) država članica sedeža kot zadosten dokaz o dobrem ugledu za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika sprejme izpisek iz kazenske evidence, če tega ni, pa enakovreden dokument, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ države članice, kjer je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba.

2. Kadar država članica za svoje državljane uvede določene zahteve glede dobrega ugleda in izpolnjevanja teh zahtev ni mogoče dokazati z dokumentom iz odstavka 1, ta država članica sprejme kot zadostno dokazilo za državljane drugih članic potrdilo o izpolnjevanju teh zahtev, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v eni ali več državah članicah, kjer je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba. Ta potrdila se nanašajo na posebne informacije, ki se upoštevajo v državi članici sedeža.

3. Če ena ali več držav članic, kjer je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba, ne izda dokumenta iz odstavka 1 ali potrdila iz odstavka 2, lahko ta dokument ali potrdilo nadomesti izjava pod prisego ali slovesna izjava upravljavca prevoza ali katerekoli druge zadevne osebe pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali po potrebi pred notarjem v državi članici, kjer je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba. Ta organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego ali slovesne izjave.

4. Dokument iz odstavka 1 in potrdilo iz odstavka 2 se ne sprejme, če je predložen več kot tri mesece po datumu izdaje. Ta pogoj velja tudi za izjave iz odstavka 3.

Člen 20

Potrdila v zvezi s finančnim položajem

Kadar država članica od državljanov zahteva izpolnjevanje nekaterih dodatnih pogojev v zvezi s finančnim položajem, ki niso navedeni v členu 7, ta država članica za državljane drugih držav članic sprejme kot zadosten dokaz potrdilo o izpolnjevanju teh pogojev, ki ga izda pristojni upravni organ ene ali več držav članic, v katerih je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba. Ta potrdila se nanašajo na posebne podatke, ki se upoštevajo v novi državi članici sedeža.

Člen 21

Potrdila o strokovni usposobljenosti

1. Države članice priznajo kot zadostno dokazilo o strokovni usposobljenosti potrdila, ki so skladna z vzorcem spričevala iz Priloge III in jih izda organ ali telo, ki je v ta namen ustrezno pooblaščen.

2. Potrdila, izdana pred 4. decembrom 2011 kot dokazilo o strokovni usposobljenosti v skladu z določbami, veljavnimi do tega datuma, se upoštevajo kot enakovredna potrdilu, katerega vzorec je v Prilogi III, in se kot dokazilo o strokovni usposobljenosti priznajo v vseh državah članicah. Države članice lahko zahtevajo, da imetniki potrdil o strokovni usposobljenosti, veljavnih le za opravljanje domačega tovornega prevoza, opravijo izpit ali dele izpita v skladu s členom 8(1).

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 22

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Tako določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o teh pravilih do 4. decembra 2011 in v najkrajšem možnem času tudi o vsaki njihovi nadaljnji spremembi. Države članice zagotovijo, da se vsi takšni ukrepi uporabljajo brez diskriminacije glede na državljanstvo ali kraj sedeža podjetja.

2. Kazni iz odstavka 1 vključujejo zlasti začasni odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, trajni odvzem dovoljenja in razglasitev neprimernosti obtoženih upravljavcev prevoza.

Člen 23

Prehodne določbe

Podjetja, ki imajo pred 4. decembrom 2009 dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, upoštevajo določbe te uredbe do 4. decembra 2011.

Člen 24

Medsebojna pomoč

Pristojni organi držav članic tesno sodelujejo in si medsebojno pomagajo pri izvajanju te uredbe. Pristojni organi izmenjujejo informacije o obsodbah in kaznih za hujše kršitve ali o drugih posebnih dejstvih, ki bi lahko vplivala na opravljanje dejavnosti cestnih prevoznikov, ter pri tem spoštujejo določbe, ki se uporabljajo na področju varstva osebnih podatkov.

Člen 25

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen na podlagi člena 18(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu ⁽¹⁾.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 26

Poročila o opravljanju dejavnosti

1. Države članice vsaki dve leti pripravijo poročilo o dejavnosti pristojnih organov in ga pošljejo Komisiji. To poročilo obsega:

- (a) pregled sektorja, kar zadeva dober ugled, finančni položaj in strokovno usposobljenost;
- (b) število po vrsti in letu izdanih, začasno in trajno odvzetih dovoljenj, število primerov razglasitve neprimernosti ter razloge, na katerih temeljijo te odločitve;
- (c) število vsako leto izdanih spričeval o strokovni usposobljenosti;
- (d) temeljne statistične podatke o nacionalnih elektronskih registrih in njihovo uporabo s strani pristojnih organov; in
- (e) pregled izmenjave informacij z drugimi državami članicami na podlagi člena 18(2), ki obsega zlasti letno število ugotovljenih kršitev, o katerih je bila obveščena druga država članica, in prejetih odgovorov kakor tudi letno število poizvedb in odgovorov na podlagi člena 18(3).

2. Na podlagi poročil iz odstavka 1 Komisija vsaki dve leti pripravi poročilo o opravljanju dejavnosti cestnega prevoznika, s katerim seznaní Evropski parlament in Svet. To poročilo vsebuje zlasti oceno izmenjave informacij med državami članicami ter pregled delovanja in podatkov nacionalnih elektronskih registrov. To poročilo se objavi hkrati s poročilom iz člena 17 Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8.

⁽²⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 1.

*Člen 27***Seznam pristojnih organov**

Vsaka država članica do 4. decembra 2011 pošlje Komisiji seznam pristojnih organov, ki jih je imenovala za izdajanje dovoljenj za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, in seznam organov ali teles, pooblaščenih za organizacijo preverjanj iz člena 8(1) in izdajo spričeval. Zbirni seznam teh organov ali teles iz vse Skupnosti Komisija objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 28***Obveščanje o nacionalnih ukrepih**

Države članice Komisiji pošljejo besedilo zakonov ali drugih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

uredba, najpozneje 30 dni po njihovem sprejetju, prvič pa do 4. decembra 2011.

*Člen 29***Razveljavitev**

Direktiva 96/26/ES se razveljavi.

*Člen 30***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 4. decembra 2011.

Za Svet
Predsednik
C. MALMSTRÖM

PRILOGA I

I. SEZNAM STROKOVNIH PODROČIJ IZ ČLENA 8

Znanje, ki ga države članice upoštevajo pri ugotavljanju strokovne usposobljenosti, mora vsebovati vsaj tista strokovna področja, ki so za cestni prevoz blaga in potnikov navedena v tem seznamu. Na teh strokovnih področjih morajo kandidati za cestne prevoznike pridobiti raven znanja in praktičnih sposobnosti, ki je potrebna za vodenje prevoznega podjetja.

Najnižja raven znanja, kot je navedena spodaj, ne sme biti nižja od stopnje 3 po strukturi stopenj usposabljanja, ki je določena v Prilogi k Odločbi Sveta 85/368/EGS ⁽¹⁾, in sicer stopnje znanja, dosežene z usposabljanjem med obveznim šolanjem, dopoljenim s poklicnim in dodatnim tehničnim usposabljanjem ali s srednješolskim tehničnim ali drugim usposabljanjem.

A. **Civilno pravo**

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poznati glavne vrste pogodb, ki se uporabljajo v cestnem prevozu, ter pravice in obveznosti, ki iz njih izhajajo;
2. biti sposoben skleniti pravno veljavno prevozno pogodbo, zlasti glede prevoznih pogojev;

v zvezi s cestnim prevozom blaga:

3. biti sposoben preučiti zahtevek naročnika za nadomestilo izgube ali škode, povzročene blagu med prevozom, ali za zamudo pri dostavi blaga in vpliv takega zahtevka na njegovo pogodbeno odgovornost;
4. poznati pravila in obveznosti iz Konvencije CMR o pogodbi za mednarodni cestni prevoz blaga;

v zvezi s cestnim prevozom potnikov:

5. biti sposoben preučiti zahtevek naročnika glede nadomestila za poškodbe potnikov ali škode na njihovi prtljagi zaradi nesreče med prevozom ali glede nadomestila za zamude in vpliv takega zahtevka na njegovo pogodbeno odgovornost.

B. **Gospodarsko pravo**

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poznati pogoje in formalnosti, določene za poslovanje, splošne obveznosti izvajalcev (registracija, vodenje poslovnih knjig itd.) ter biti seznanjen s posledicami stečaja;
2. imeti primerno znanje o raznih oblikah gospodarskih družb ter o pravilih glede njihovega ustroja in delovanja.

C. **Socialno pravo**

Kandidat mora poznati, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. vlogo in funkcijo različnih socialnih institucij, ki so vključene v sektor cestnega prevoza (sindikati, sveti delavcev, sindikalni predstavniki, inšpektorji za delo itd.);
2. obveznosti delodajalcev na področju socialnega varstva;

⁽¹⁾ Odločba Sveta 85/368/EGS z dne 16. julija 1985 o primerljivosti poklicnih kvalifikacij med državami članicami Evropske Skupnosti (UL L 199, 31.7.1985, str. 56).

3. pravila, ki urejajo pogodbe o delu za različne kategorije delavcev, zaposlenih v podjetjih cestnega prevoza (oblika pogodb, obveznosti pogodbenih strank, delovni pogoji in delovni čas, plačani dopust, plačilo za delo, kršitev pogodbe itd.);
4. veljavna pravila glede časa vožnje, časa počitka in delovnega časa, zlasti določbe Uredbe (EGS) št. 3821/85, Uredbe (ES) št. 561/2006, Direktive 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Direktive 2006/22/ES ter praktične dogovore za izvajanje določb iz teh zakonodajnih aktov; in
5. veljavna pravila o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov, zlasti tistih, ki izhajajo iz Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

D. Davčna zakonodaja

Kandidat mora poznati, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov, pravila, ki urejajo:

1. davek na dodano vrednost (DDV) na prevozne storitve;
2. davek na motorna vozila;
3. davke na določena vozila za cestni prevoz blaga, cestnine in pristojbine za uporabo infrastrukture;
4. davek na dohodek.

E. Poslovno in finančno vodenje podjetja

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poznati zakonske določbe in postopke uporabe čekov, menic, zadolžnic, kreditnih kartic in drugih sredstev ali načinov plačila;
2. poznati različne oblike posojil (bančno posojilo, akceptni kredit, garancijski depoziti, hipoteke, zakup, najem, odkup terjatev itd.) ter obremenitve in obveznosti, ki iz tega izhajajo;
3. vedeti, kaj je bilanca stanja, kako se izdelata in kako se razlaga;
4. biti sposoben brati in razlagati izkaz uspeha;
5. biti sposoben oceniti finančno stanje podjetja in njegovo donosnost, zlasti na podlagi finančnih kazalnikov;
6. biti sposoben pripraviti proračun;
7. poznati stroškovne elemente svojega podjetja (fiksne stroške, spremenljive stroške, obratni kapital, amortizacijo itd.) in znati izračunati stroške na vozilo, na kilometer, na vožnjo ali na tono;
8. biti sposoben izdelati organigram vseh zaposlenih v podjetju in sestaviti delovne načrte itd.;
9. poznati načela tržne raziskave (marketing), prodajne promocije prevoznih storitev, izdelave seznama strank, oglaševanja, stikov z javnostjo itd.;
10. poznati različne vrste zavarovanj, značilne za cestni prevoz (zavarovanje za odgovornost, nezgodno zavarovanje, življenjsko zavarovanje, neživljenjsko zavarovanje in zavarovanje stvari in prtljage), ter jamstva in obveznosti, ki izhajajo iz teh zavarovanj;
11. poznati uporabo telematskih aplikacij v cestnem prometu;

v zvezi s cestnim prevozom blaga:

⁽¹⁾ Direktiva 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (UL L 80, 23.3.2002, str. 35).

⁽²⁾ Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).

12. biti sposoben uporabljati pravila, ki urejajo fakturiranje storitev cestnega prevoza blaga ter poznati pomen in uporabo mednarodnih trgovskih izrazov Incoterms;
13. poznati različne kategorije pomožnih izvajalcev prevoznih storitev, njihovo vlogo, naloge in njihov morebitni status;

v zvezi s cestnim prevozom potnikov:
14. biti sposoben uporabljati pravila, ki urejajo voznine in cene v javnem in zasebnem prevozu potnikov;
15. biti sposoben uporabljati pravila, ki urejajo fakturiranje storitev cestnega prevoza potnikov.

F. Dostop do trga

Kandidat mora poznati, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poklicna pravila, ki urejajo dejavnost cestnega prevoza za najem ali plačilo, najem gospodarskih vozil in sklepanje podizvajalskih pogodb, ter zlasti pravila o uradnem organiziranju dejavnosti, dovoljenju za opravljanje dejavnosti, dovoljenju za cestni prevoz znotraj in zunaj Skupnosti, nadzoru in kaznih;
2. pravila o ustanovitvi podjetja za cestne prevoze;
3. različne dokumente, ki se zahtevajo za opravljanje storitev cestnega prevoza, in biti sposoben uvesti kontrolne postopke za zagotovitev hrambe odobrenih dokumentov o vsakem opravljenem prevozu, zlasti dokumentacije o vozilu, vozniku, blagu in prtljagi, tako v podjetju kot v vozilu;

v zvezi s cestnim prevozom blaga:

4. pravila o organizaciji trga cestnega prevoza blaga, kakor tudi pravila o špediciji in o logistiki;
5. mejne formalnosti, vlogo in področje uporabe dokumentov T in zvezkov TIR ter obveznosti in odgovornosti, ki izhajajo iz njihove uporabe;

v zvezi s cestnim prevozom potnikov:

6. pravila o organizaciji trga cestnega prevoza potnikov;
7. pravila za uvedbo prevoznih storitev in kako se oblikujejo prevozni načrti.

G. Tehnični standardi in vidiki poslovanja

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poznati pravila o teži in dimenzijah vozil v državah članicah ter postopke v primeru izrednih prevozov, ko gre za odstopanje od teh pravil;
2. biti sposoben izbrati vozila in njihove sestavne dele (šasija, motor, prenosni mehanizem, zavorni sistem itd.) v skladu s potrebami podjetja;
3. poznati formalnosti, ki se nanašajo na homologacijo tipa, registracijo in tehnični pregled teh vozil;
4. upoštevati potrebne ukrepe proti onesnaževanju zraka zaradi emisij izpušnih plinov motornih vozil in proti emisijam hrupa;
5. biti sposoben sestaviti načrte rednega vzdrževanja vozil in njihove opreme;

v zvezi s cestnim prevozom blaga:

6. poznati različne vrste naprav za ravnanje s tovorom in natovarjanje (kesoni, zabojniki, palete itd.) ter biti sposoben uvesti postopke in izdati navodila za nakladanje in razkladanje blaga (razporeditev teže, zlaganje, nalaganje, zagraditev itd.);
7. poznati različne tehnike kombiniranega prevoza, kot sta oprtni prevoz in prevoz ro-ro;
8. biti sposoben izvajati postopke za uskladitev s pravili o prevozu nevarnih snovi in odpadkov, zlasti tistih, ki izhajajo iz Direktive 2008/68/ES ⁽¹⁾ in Uredbe (ES) št. 1013/2006 ⁽²⁾;
9. biti sposoben izvajati postopke za uskladitev s pravili o prevozu pokvarljivih živil, zlasti tistih, ki izhajajo iz Sporazuma o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz (ATP);
10. biti sposoben izvajati postopke za uskladitev s pravili o prevozu živih živali.

H. Varnost v cestnem prometu

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. vedeti, kakšna usposobljenost se zahteva od voznikov (vozniško dovoljenje, zdravniška spričevala, potrdilo o fizični pripravljenosti itd.);
2. biti sposoben izvesti potrebne korake za zagotovitev, da vozniki upoštevajo prometna pravila, prepovedi in omejitve, ki veljajo v različnih državah članicah (omejitve hitrosti, prednost, postanki in parkiranje, uporaba luči, cestna signalizacija itd.);
3. biti sposoben sestaviti navodila voznikom v zvezi s preverjanjem skladnosti z varnostnimi zahtevami, ki se nanašajo na stanje vozil, njihovo opremo in tovor ter na defenzivno vožnjo;
4. biti sposoben določiti postopke, ki jih je treba upoštevati ob nesreči, in izvesti primerne postopke za preprečitev ponovitve nesreč ali hudih prometnih prekrškov;
5. biti sposoben izvesti postopke za varno pritrnitev blaga in poznati ustrezne tehnike;

v zvezi s cestnim prevozom potnikov:

6. imeti temeljno znanje o cestnem omrežju v državah članicah.

II. ORGANIZIRANJE PREVERJANJA

1. Države članice bodo organizirale obvezen pisni izpit, ki ga lahko dopolnijo z neobveznim ustnim izpitom, da ugotovijo, ali so kandidati za cestne prevoznike dosegli zahtevano raven znanja iz strokovnih področij, navedenih v delu I, zlasti ali so sposobni uporabljati ustrezna orodja in tehnike za ta področja ter izpolnjevati ustrezne izvedbene in uskladitvene naloge.
  - (a) Obvezen pisni izpit bo zajemal dva preizkusa, in sicer:
    - (i) pisna vprašanja izbirnega tipa (vsako s štirimi možnimi odgovori), vprašanja, ki zahtevajo neposredne odgovore, ali kombinacijo obeh metod;
    - (ii) pisne vaje/študije primera.Vsak preizkus traja najmanj dve uri.
  - (b) Če je organiziran ustni izpit, lahko države članice določijo, da je uspešno opravljen pisni izpit pogoj za opravljanje ustnega izpita.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).

2. Če države članice organizirajo tudi ustni izpit, morajo zagotoviti, da se vsak od treh preizkusov oceni z najmanj 25 % in največ 40 % od skupnega števila točk.

Če države članice organizirajo samo pisni izpit, morajo zagotoviti, da vsak preizkus ocenijo z najmanj 40 % in največ 60 % od skupnega števila točk.
  3. Kandidati morajo pri vseh preizkusih doseči povprečno najmanj 60 % skupnega števila točk, pri čemer morajo pri vsakem preizkusu doseči najmanj 50 % skupnega možnega števila točk. Država članica lahko to mejo zniža s 50 % na 40 % samo pri enem preizkusu.
-

PRILOGA II

Zaščitni elementi potrdila o strokovni usposobljenosti

Potrdilo mora imeti vsaj dva od naslednjih zaščitnih elementov:

- hologram,
  - posebna vlakna v papirju, ki postanejo vidna pod UV svetlobo,
  - vsaj ena črta v mikrotisku (tisk je viden le s povečevalnim steklom, fotokopirni stroji pa ga ne kopirajo),
  - otipljivi motivi, simboli ali vzorci,
  - dvojno številčenje: zaporedna številka in številka izdaje,
  - varnostni vzorec ozadja s finimi črtnimi vzorci in mavričnim tiskom.
-

PRILOGA III

Vzorec potrdila strokovne usposobljenosti

EVROPSKA SKUPNOST

(Bež barva Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ali več)

(Besedilo v uradnem(-ih) jeziku(-ih) ali enem od uradnih jezikov države članice, ki izdaja potrdilo)

Prepoznavni znak države članice ⁽¹⁾, ki izdaja potrdilo   Ime pooblaščenega organa ali telesa ⁽²⁾**POTRDILO O STROKOVNI USPOSOBLJENOSTI ZA OPRAVLJANJE CESTNEGA PREVOZA
BLAGA/POTNIKOV ⁽³⁾**

Št. ....

S tem .....

potrjuje, da je ⁽⁴⁾ .....

rojen(-a) ..... v/na .....

uspešno opravil(-a) preverjanje znanja (leto: .; datum preverjanja: .) ⁽⁵⁾, potrebno za pridobitev spričevala o strokovni usposobljenosti za opravljanje cestnega prevoza blaga/potnikov ⁽³⁾, v skladu z Uredbo (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika ⁽⁶⁾.

To potrdilo je zadosten dokaz strokovne usposobljenosti iz člena 21(1) Uredbe (ES) št. 1071/2009

Izdano v ....., dne ..... ⁽⁷⁾

_____

⁽¹⁾ Prepoznavni znaki držav članic so: (B) Belgija, (BG) Bolgarija, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Nemčija, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčija, (E) Španija, (F) Francija, (I) Italija, (CY) Ciper, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Madžarska, (M) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Avstrija, (PL) Poljska, (P) Portugalska, (RO) Romunija, (SLO) Slovenija, (SK) Slovaška, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Združeno kraljestvo.

⁽²⁾ Organ ali telo, ki ga vsaka država članica Evropske skupnosti vnaprej določi za izdajanje tega spričevala.

⁽³⁾ Neustrezno črtati.

⁽⁴⁾ Priimek in ime; kraj in datum rojstva.

⁽⁵⁾ Identifikacija preverjanja.

⁽⁶⁾ UL L 300, 14.11.2009, str. 51

⁽⁷⁾ Žig in podpis organa ali telesa, pooblaščenega za izdajo potrdila.

PRILOGA IV

Najhujše kršitve iz člena 6(2)(a)

1. (a) Prekoračitev 6- ali 14-dnevnih omejitev najdaljšega časa vožnje za 25 % ali več;
(b) prekoračitev – med delovnim dnevom – omejitve najdaljšega dnevnega časa vožnje za 50 % ali več brez odmora ali neprekinjenega počitka v trajanju vsaj 4,5 ure.
  2. Tahograf in/ali omejilnik hitrosti ni nameščen ali se uporablja naprava, s katero se lahko z goljufijo spremenijo podatki opreme za beleženje in/ali omejilnika hitrosti ali ponaredijo tahografski vložki oziroma podatki, preneseni s tahografa in/ali voznikove kartice.
  3. Vožnja brez veljavnega potrdila, če se takšen dokument zahteva po pravu Skupnosti, in/ali z zelo hudimi pomanjkljivostmi, med drugim pri zavornem sistemu, vzvodju krmilja, kolesih/gumah, vzmetenju ali podvozju, ki bi lahko povzročile takšno neposredno nevarnost za varnost v cestnem prometu, da se sprejme odločitev o izločitvi vozila iz prometa.
  4. Prevoz nevarnih snovi, katerih prevoz je prepovedan ali ki se prevažajo z embalažo, ki je prepovedana ali neodobrena, ali brez oznake za nevarne snovi na vozilih, s čimer sta življenje ljudi in okolje ogrožena do te mere, da se sprejme odločitev o izločitvi vozila iz prometa.
  5. Prevoz potnikov ali blaga brez veljavnega vozniškega dovoljenja ali ta prevoz opravlja podjetje, ki nima veljavnega dovoljenja Skupnosti.
  6. Voznik uporablja ponarejeno voznikovo izkaznico ali izkaznico, ki ni njegova last, ali ki je bila pridobljena na podlagi lažnega prikazovanja in/ali ponarejenih dokumentov.
  7. Prevoz tovora, ki za 20 % ali več presega največjo dovoljeno naloženo težo za vozila, katerih največja dovoljena naložena teža presega 12 ton, in za 25 % ali več za vozila, katerih največja dovoljena naložena teža ne presega 12 ton.
-

UREDBA (ES) št. 1072/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 21. oktobra 2009
o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga
(prenovitev)
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Potrebne so številne bistvene spremembe Uredbe Sveta (EGS) št. 881/92 z dne 26. marca 1992 o dostopu na trg znotraj Skupnosti pri cestnem prevozu blaga na ozemlje države članice ali z njega ali prek ozemlja ene ali več držav članic ⁽³⁾, Uredbe Sveta (EGS) št. 3118/93 z dne 25. oktobra 1993 o pogojih, pod katerimi lahko cestni prevozniki nerezidenti opravljajo notranje cestne prevoze tovora v državi članici ⁽⁴⁾ in Direktive 2006/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o določitvi skupnih pravil za določene vrste cestnega prevoza blaga ⁽⁵⁾. Zaradi jasnosti in poenostavitve bi bilo treba te pravne akte prenoviti in strniti v eno samo uredbo.

(2) Vzpostavitev skupne prometne politike med drugim vključuje določitev enotnih pravil, ki se uporabljajo za dostop na trg v mednarodnem cestnem prevozu blaga znotraj ozemlja Skupnosti, in pogojev, pod katerimi lahko cestni prevozniki nerezidenti opravljajo prevozne storitve v državi članici. Ta pravila se morajo določiti na tak način, da omogočijo nemoteno delovanje notranjega prevoznega trga.

(3) Da bi zagotovili skladen okvir za mednarodni cestni prevoz v celotni Skupnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za vse mednarodne prevoze na ozemlju Skupnosti. Prevoze iz držav članic v tretje države še vedno v veliki meri urejajo dvostranski sporazumi med državami članicami in navedenimi tretjimi državami. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za tisti del vožnje na ozemlju države članice, kjer se blago naklada ali razklada, dokler se ne sklenejo potrebni sporazumi med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi državami. Uporabljati bi se morala na ozemlju prečkane tranzitne države članice.

(4) Vzpostavitev skupne prometne politike pomeni odpravo vseh omejitev proti osebi, ki opravlja storitve prevoza, na podlagi njenega državljanstva ali dejstva, da ima sedež v državi članici, ki ni tista, v kateri bo storitev opravljena.

(5) Da bi to dosegli na nemoten in prožen način, bi bilo treba določiti prehodni režim kabotaže, dokler uskladitev trga cestnega prevoza ne bo zaključena.

(6) Postopno izoblikovanje enotnega evropskega trga bi moralo voditi k odpravi omejitev dostopa na domače trge držav članic. Vseeno pa bi bilo pri tem treba upoštevati učinkovitost nadzora in razvoj pogojev zaposlitve v poklicu, usklajevanje pravil med drugim na področjih izvrševanja predpisov in dajatev za uporabo cest ter socialne in varnostne zakonodaje. Komisija bi morala pozorno spremljati položaj na trgu ter omenjeno usklajevanje in, če je primerno, predlagati nadaljnje odpiranje domačih trgov cestnega prevoza, vključno s kabotažo.

⁽¹⁾ UL C 204, 9.8.2008, str. 31.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 9. januarja 2009 (UL C 62 E, 17.3.2009, str. 46), Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 24. septembra 2009.

⁽³⁾ UL L 95, 9.4.1992, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 279, 12.11.1993, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 374, 27.12.2006, str. 5.

(7) Po Direktivi 2006/94/ES so določene vrste prevoza izvzete iz dovoljenja Skupnosti in iz vseh drugih prevoznih dovoljenj. V okviru ureditve trga, določene s to uredbo, bi bilo treba sistem izvzetja iz licence Skupnosti in vsakega drugega prevoznega dovoljenja ohraniti za nekatere od tistih vrst prevoza zaradi njihove posebne narave.

- (8) Po Direktivi 2006/94/ES bo prevoz blaga, pri katerem se uporabljajo vozila z največjo težo od 3,5 tone do 6 ton, izvzet iz zahteve po licenci Skupnosti. Vendar pravila Skupnosti na področju cestnega prevoza blaga na splošno veljajo za vozila z največjo maso nad 3,5 tone. Določbe te uredbe bi bilo zato treba uskladiti s splošnim področjem uporabe pravil Skupnosti o cestnem prevozu in izjemo omogočiti le za vozila z največjo maso do 3,5 tone.
- (9) Mednarodni cestni prevoz blaga bi moral biti odvisen od razpolaganja z licenco Skupnosti. Od cestnih prevoznikov bi bilo treba zahtevati, da imajo v vsakem od svojih vozil overjeno verodostojno kopijo licence Skupnosti, da bi izvršnim organom, zlasti tistim zunaj države članice sedeža prevoznika, omogočili učinkovit nadzor. Zato je treba določiti podrobnejše pogoje glede formata in drugih lastnosti licence Skupnosti ter overjenih kopij.
- (10) Cestne preglede bi bilo treba izvajati brez neposredne ali posredne diskriminacije na podlagi državljanstva cestnega prevoznika ali države sedeža cestnega prevoznika ali registracije vozila.
- (11) Treba bi bilo določiti pogoje, ki urejajo izdajanje in odvzem licenc Skupnosti ter vrste prevoza, za katere se uporabljajo, njihove roke veljavnosti in podrobna pravila za njihovo uporabo.
- (12) Uvesti bi bilo treba tudi potrdilo za voznike, da bi države članice lahko učinkovito preverjale, ali so vozniki iz tretjih držav zakonito zaposleni ali zakonito na voljo cestnemu prevozniku, ki je odgovoren za zadevni prevoz.
- (13) Cestnim prevoznikom, ki so imetniki licenc Skupnosti iz te uredbe, in cestnim prevoznikom, ki imajo dovoljenje za opravljanje določenih kategorij mednarodnih prevozov tovora, bi bilo treba začasno dovoliti opravljanje nacionalnih prevozov v državi članici skladno s to uredbo, ne da bi tam imeli svoj statutarni sedež ali drugo poslovalnico. Pri opravljanju takšne kabotaže bi bilo treba upoštevati zakonodajo Skupnosti, kot je Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom ⁽¹⁾, in nacionalno zakonodajo na določenih področjih, ki velja v državi članici gostiteljici.
- (14) Treba bi bilo sprejeti določbe, s katerimi bi se omogočilo ukrepanje v primeru resnih motenj na trgih prevoznih storitev. Za ta namen je treba uvesti primeren postopek odločanja in zbiranja potrebnih statističnih podatkov.
- (15) Brez poseganja v določbe Pogodbe o pravici do ustanavljanja pomeni kabotaža opravljanje storitev s strani cestnih prevoznikov v državi članici, v kateri nimajo sedeža, in ne bi smela biti prepovedana, če opravljanje teh dejavnosti ne pomeni stalne ali nenehne dejavnosti v tej državi članici. Za lažje izpolnjevanje te zahteve bi bilo treba jasneje opredeliti pogostost kabotaže in obdobje, v katerem se lahko opravlja. V preteklosti so bili taki nacionalni prevozi dovoljeni le začasno. V praksi je bilo težko ugotoviti, kateri prevozi so dovoljeni. Zato so potrebna jasna in lahko izvršljiva pravila.
- (16) Ta uredba ne posega v določbe o dohodnem ali odhodnem cestnem prevozu blaga kot delu kombiniranega prevoza iz Direktive Sveta 92/106/EGS z dne 7. decembra 1992 o določitvi skupnih pravil za nekatere vrste kombiniranega prevoza blaga med državami članicami ⁽²⁾. Nacionalni cestni prevozi v državi članici gostiteljici, ki niso del kombiniranega prevoza, kot je določen v Direktivi 92/106/EGS, spadajo pod opredelitev kabotaže in bi zanje morale zato veljati zahteve iz te uredbe.
- (17) Določbe Direktive 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev ⁽³⁾ se uporabljajo za prevozna podjetja, ki opravljajo kabotažo.
- (18) Da bi lahko izvršni organi držav članic gostiteljic učinkovito opravljali kontrolo kabotaž, bi se jim moral zagotoviti vsaj dostop do podatkov iz tovarnega lista in tahografa v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu ⁽⁴⁾.
- (19) Države članice bi si morale pomagati z namenom pravilne uporabe te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 368, 17.12.1992, str. 38.

⁽³⁾ UL L 18, 21.1.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8.

- (20) Upravne postopke bi bilo treba čim bolj skrajšati, brez opustitve kontrole in kazni, ki zagotavljajo pravilno uporabo in učinkovito izvrševanje te uredbe. V ta namen bi bilo treba pojasniti in okrepiti obstoječa pravila o odvzemu licence Skupnosti. Obstoječa pravila bi bilo treba prilagoditi, da bodo omogočala učinkovito sankcioniranje resnih kršitev, storjenih v državi članici gostiteljici. Kazni bi morale biti nediskriminatorne in sorazmerne z resnostjo kršitev. Obstajati bi morala možnost vložiti pravnega sredstva zoper vsako naloženo kazen.
- (21) Države članice bi morale v svoj nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza vnesti vse resne kršitve, ki so jih storili cestni prevozniki in za katere so bile naložene kazni.
- (22) Da bi se olajšala in okrepila izmenjava informacij med nacionalnimi organi, bi morale države članice ustrezne informacije izmenjati preko nacionalnih kontaktnih točk, vzpostavljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi skupnih pravil glede pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika ⁽¹⁾.
- (23) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (24) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za prilagoditev prilog I, II in III k tej uredbi tehničnemu napredku. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (25) Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe za izvajanje te uredbe, zlasti glede učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazni.
- (26) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotovitev skladnega okvira za mednarodni cestni prevoz blaga v celotni Skupnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja v mednarodnem cestnem prevozu blaga za najem ali plačilo za vožnje, ki se opravljajo na ozemlju Skupnosti.
2. Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno se ta uredba uporablja za del vožnje na ozemlju katere koli prečkane tranzitne države članice. Ne uporablja se za del vožnje na ozemlju države članice nakladanja ali razkladanja, dokler se ne sklene potrební sporazum med Skupnostjo in zadevno tretjo državo.
3. Do sklenitve sporazumov iz odstavka 2 ta uredba ne vpliva na:
  - (a) določbe v zvezi s prevozom iz države članice v tretjo državo in obratno, ki so vključene v dvostranske sporazume, ki so jih države članice sklenile s temi tretjimi državami;
  - (b) določbe v zvezi s prevozom iz države članice v tretjo državo in obratno, ki so vključene v dvostranske sporazume, sklenjene med državami članicami, ki bodisi po dvostranskih dovoljenjih ali po sporazumih o liberalizaciji dovoljujejo cestnim prevoznikom nakladanje in razkladanje v državi članici, v kateri nimajo sedeža.
4. Ta uredba se uporablja za notranji cestni prevoz blaga, ki ga občasno opravlja cestni prevoznik nerezident, kot je določeno v poglavju III.
5. Za naslednje vrste prevoza in prazne vožnje, ki potekajo v povezavi s takimi prevozi, se ne zahteva licenca Skupnosti in zanje ni potrebno prevozno dovoljenje:
  - (a) prevoz pošte kot univerzalna storitev;
  - (b) prevoz vozil, ki so bila poškodovana ali so se pokvarila;
  - (c) prevoz blaga z motornimi vozili, katerih dovoljena skupna masa, vključno s skupno teža priklopnikov, ne presega 3,5 tone;
  - (d) prevoz blaga v motornih vozilih, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
    - (i) blago, ki se prevaža, je last podjetja oziroma ga je podjetje prodalo, kupilo, dalo v najem ali najelo, izdelalo, pridobilo, obdelalo ali popravilo;

⁽¹⁾ Glej stran 51 tega Uradnega lista.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (ii) namen vožnje je prevoz blaga v podjetje ali iz njega ali njegovo gibanje znotraj ali zunaj podjetja za lastne potrebe podjetja;
  - (iii) motorna vozila, ki se uporabljajo za tak prevoz, v skladu s pogodbeno obveznostjo vozijo zaposleni v podjetju ali so takemu podjetju na voljo;
  - (iv) vozila, ki prevažajo blago, so last podjetja oziroma jih je podjetje kupilo z odloženim plačilom ali najelo, vendar pod pogojem, da v primeru najema izpolnjujejo pogoje Direktive 2006/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga ⁽¹⁾; in
  - (v) tak prevoz je samo pomožna dejavnost v okviru celotne dejavnosti podjetja;
- (e) prevoz medicinskih izdelkov, pripomočkov, opreme in drugih izdelkov, ki se zahtevajo za medicinsko oskrbo pri pomoči v nujnih primerih, zlasti pri naravnih katastrofah.

Točka (d)(iv) prvega pododstavka se ne uporablja za uporabo nadomestnega vozila v času manjše okvare vozila, ki se navadno uporablja.

6. Določbe iz odstavka 5 ne vplivajo na pogoje, pod katerimi država članica svojim državljanom dovoli opravljanje dejavnosti iz navedenega odstavka.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe:

1. „vozilo“ pomeni motorno vozilo, registrirano v državi članici, ali spojeno kombinacijo vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici, in se uporablja izključno za prevoz blaga;
2. „mednarodni prevoz“ pomeni:
  - (a) vožnjo, ki se opravlja s polnim vozilom, pri kateri sta odhodni in namembni kraj v dveh različnih državah članicah, s tranzitom ali brez tranzita skozi eno državo članico ali tretjo državo oziroma več držav članic ali tretjih držav;
  - (b) vožnjo, ki se opravlja s polnim vozilom iz države članice v tretjo državo ali obratno, s tranzitom ali brez tranzita skozi državo članico ali tretjo državo oziroma več držav članic ali tretjih držav;
  - (c) vožnjo, ki se opravlja s polnim vozilom med tretjimi državami, s tranzitom prek ozemlja ene države članice ali več držav članic; ali

- (d) prazno vožnjo v povezavi s prevozom iz točk (a), (b) in (c);

3. „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri cestni prevoznik opravlja dejavnost in ki ni država članica sedeža cestnega prevoznika;

4. „cestni prevoznik nerezident“ pomeni podjetje, ki opravlja cestni prevoz blaga v državi članici gostiteljici;

5. „voznik“ pomeni vsako osebo, ki vozi vozilo, čeprav le za krajši čas, ali se po službeni dolžnosti prevaža v vozilu, da je po potrebi na voljo za vožnjo;

6. „kabotaža“ pomeni notranji cestni prevoz za najem ali plačilo, ki se začasno opravlja v državi članici gostiteljici skladno s to uredbo;

7. „resna kršitev zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu“ pomeni kršitev, ki lahko vodi do izgube dobrega ugleda v skladu s členom 6(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1071/2009 in/ali začasnega ali stalnega odvzema licence Skupnosti.

POGLAVJE II

MEDNARODNI PREVOZ

Člen 3

Splošno načelo

Za opravljanje mednarodnega prevoza se zahteva licenca Skupnosti skupaj s potrdilom za voznike, če je voznik državljan tretje države.

Člen 4

Licenca Skupnosti

1. Licenco Skupnosti izda država članica v skladu s to uredbo cestnemu prevozniku, ki prevaža blago po cesti za najem ali plačilo in ki:

- (a) ima sedež v tej državi članici v skladu z zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo te države članice; in
- (b) ima v državi članici sedeža pravico do opravljanja mednarodnega cestnega prevoza blaga, v skladu z zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo te države članice o opravljanju poklica cestnega prevoznika blaga.

2. Licenco Skupnosti izdajo pristojni organi države članice sedeža za obdobje do 10 let, ki se lahko podaljša.

Licenca Skupnosti in overjene kopije, ki so bile izdane pred datumom začetka uporabe te uredbe, ostanejo v veljavi do datuma izteka njihove veljavnosti.

⁽¹⁾ UL L 33, 4.2.2006, str. 82.

Komisija obdobje veljavnosti licence Skupnosti prilagodi tehničnemu napredku, zlasti glede nacionalnih elektronskih registrov, kakor je določeno v členu 16 Uredbe (ES) št. 1071/2009. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 15(2).

3. Država članica sedeža imetniku izda izvornik licence Skupnosti, ki jo hrani cestni prevoznik, in več overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo številu vozil, ki so na voljo imetniku licence Skupnosti, in so ta vozila bodisi v popolni lasti ali pa je bila zanje sklenjena na primer pogodba o nakupu na kredit, najemna pogodba ali pogodba o odloženem plačilu.

4. Licenca Skupnosti in overjene verodostojne kopije ustrezajo vzorcu iz Priloge II, ki določa tudi pogoje, ki urejajo njegovo uporabo. Licenca Skupnosti ima vsaj dva od zaščitnih elementov, naštetih v Prilogi I.

Komisija prilogi I in II prilagodi tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 15(2).

5. Licenca Skupnosti in overjene verodostojne kopije licence so opremljene s pečatom organa izdaje ter podpisom in zaporedno številko. Zaporedna številka licence Skupnosti in overjenih verodostojnih kopij se vnese v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza kot del podatkov v zvezi s cestnim prevoznikom.

6. Licenca Skupnosti se izda v imenu cestnega prevoznika in ni prenosljiva. Overjena verodostojna kopija licence Skupnosti se hrani v vsakem vozilu cestnega prevoznika in se predloži vselej, ko to zahteva pooblaščen inšpektor.

Kadar gre za spojeno kombinacijo vozil, se overjena verodostojna kopija hrani v motornem vozilu. Overjena verodostojna kopija zajema spojeno kombinacijo vozil tudi kadar priklopnik ali polpriklopnik ni registriran ali nima dovoljenja za uporabo cest v imenu imetnika licence ali če je registriran ali ima dovoljenje za vožnjo po cestah drugih držav.

Člen 5

Potrdilo za voznike

1. Potrdilo za voznike izda država članica v skladu s to uredbo kateremu koli cestnemu prevozniku, ki:

(a) ima licenco Skupnosti; in

(b) v navedeni državi članici bodisi zakonito zaposluje voznika, ki ni državljan države članice niti ni rezident za daljši čas v skladu z Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za

daljši čas⁽¹⁾, ali zakonito uporablja voznika, ki ni državljan države članice niti ni rezident za daljši čas v smislu navedene direktive in ki je cestnemu prevozniku na voljo v skladu s pogoji zaposlitve in poklicnega usposabljanja, določenimi v navedeni državi članici:

(i) z zakoni ali drugimi predpisi, in, če je primerno,

(ii) s kolektivnimi pogodbami v skladu z veljavnimi predpisi v navedeni državi članici.

2. Potrdilo za voznike izdajo pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika na zahtevo imetnika licence Skupnosti za vsakega voznika, ki ni državljan države članice niti ni rezident za daljši čas v smislu Direktive 2003/109/ES in ga prevoznik zakonito zaposluje, ali za vsakega voznika, ki ni državljan države članice niti rezident za daljši čas v smislu navedene direktive in je na voljo prevozniku. Vsako potrdilo za voznike potrjuje, da je imetnik, ki je v njem imenovan, zaposlen pod pogoji, določenimi v odstavku 1.

3. Potrdilo za voznike ustreza vzorcu iz Priloge III. Potrdilo ima vsaj dva od zaščitnih elementov, naštetih v Prilogi I.

4. Komisija Prilogo III prilagodi tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 15(2).

5. Potrdilo za voznike je opremljeno s pečatom organa izdaje ter podpisom in zaporedno številko. Zaporedna številka potrdila za voznike se vnese v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza kot del podatkov o cestnem prevozniku, ki ga da na voljo vozniku, imenovanemu v njem.

6. Potrdilo za voznike je last cestnega prevoznika, ki ga da na voljo vozniku, imenovanemu v njem, kadar voznik vozi vozilo z licenco Skupnosti, izdano navedenemu prevozniku. Overjeno kopijo potrdila za voznike, ki ga izdajo pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika, se hrani v poslovnih prostorih prevoznika. Potrdilo za voznike se pokaže na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.

7. Potrdilo za voznike se izda za obdobje, ki ga določi država članica izdajateljica, vendar z veljavnostjo največ 5 let. Potrdila za voznike, ki so bila izdana pred datumom začetka uporabe te uredbe, ostanejo v veljavi do datuma izteka njihove veljavnosti.

⁽¹⁾ UL L 16, 23.1.2004, str. 44.

Potrdilo za voznike velja, dokler so izpolnjeni pogoji, pod katerimi je bilo izdano. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da cestni prevoznik nemudoma vrne potrdilo organom, ki so ga izdali, če navedeni pogoji niso več izpolnjeni.

Člen 6

Preverjanje izpolnjevanja pogojev

1. Kadar se vloži prošnja za licenco Skupnosti ali prošnja za podaljšanje licence Skupnosti v skladu s členom 4(2), pristojni organi države članice sedeža preverijo in potrdijo, ali cestni prevoznik izpolnjuje oziroma ali še izpolnjuje pogoje, določene v členu 4(1).

2. Pristojni organi države članice sedeža z opravljanjem vsakoletnih kontrol, ki obsegajo vsaj 20 % veljavnih potrdil za voznike, izdanih v navedeni državi članici, redno preverjajo, ali so pogoji iz člena 5(1), pod katerimi je bilo potrdilo za voznike izdano, še vedno izpolnjeni.

Člen 7

Zavrnitev izdaje ter odvzem licence Skupnosti in potrdila za voznike

1. Če pogoji iz člena 4(1) ali tisti iz člena 5(1) niso izpolnjeni, pristojni organi države članice sedeža zavrnejo vlogo za izdajo ali podaljšanje licence Skupnosti ali izdajo potrdila za voznike z obzeleno odločbo.

2. Pristojni organi odvzamejo licenco Skupnosti ali potrdilo za voznike, če imetnik:

- (a) ne izpolnjuje več pogojev iz člena 4(1) ali tistih iz člena 5(1), ali
- (b) je dal napačne informacije v zvezi z vlogo za izdajo licence Skupnosti ali potrdila za voznike.

POGLAVJE III

KABOTAŽA

Člen 8

Splošno načelo

1. Vsak cestni prevoznik, ki opravlja prevoz blaga za najem ali plačilo in je imetnik licence Skupnosti ter katerega voznik – državljan tretje države – ima potrdilo za voznike, je pod pogoji iz tega poglavja upravičen do opravljanja kabotaže.

2. Ko je blago, ki se prevaža v okviru dohodnega mednarodnega prevoza, dostavljeno, se cestnim prevoznikom iz odstavka 1 dovoli opravljanje do treh kabotaž z istim vozilom, ali – v primeru spojenih vozil – z motornim vozilom tega istega vozila po mednarodnem prevozu iz druge države članice ali

tretje države v državo članico gostiteljico. Zadnje razkladanje v okviru kabotaže pred zapustitvijo države članice gostiteljice se izvrši v 7 dneh od zadnjega razkladanja v državi članici gostiteljici v okviru dohodnega mednarodnega prevoza.

Cestni prevozniki v roku iz prvega pododstavka opravijo del kabotaž ali vso kabotažo, dovoljeno v skladu z navedenim pododstavkom, v kateri koli državi članici, če se omejuje na eno kabotažo v eni državi članici v 3 dneh po tem, ko nenatovorjeni vstopijo na ozemlje navedene države članice.

3. Opravljanje cestnih prevozov blaga v državi članici gostiteljici s strani cestnega prevoznika nerezidenta velja za skladno s to uredbo le, če lahko cestni prevoznik predloži jasne dokaze o dohodnem mednarodnem prevozu ter o vsaki zaporedni izvedeni kabotaži.

Dokazi iz prvega pododstavka vključujejo naslednje podatke za vsak prevoz:

- (a) ime, naslov in podpis pošiljatelja;
- (b) ime, naslov in podpis cestnega prevoznika;
- (c) ime, naslov in podpis prejemnika ter, potem ko je bilo blago dostavljeno, datum dostave;
- (d) kraj in datum prevzema blaga ter kraj, določen za dostavo;
- (e) splošno uporabljan opis vrste blaga in načina pakiranja ter v primeru nevarnega blaga njegov splošno uveljavljen opis kot tudi število pošiljk ter njihove posebne oznake in številke;
- (f) bruto maso blaga ali njegovo drugače izraženo količino;
- (g) registrske tablice motornih vozil in priklopnikov.

4. Za dokazovanje, da so bili izpolnjeni pogoji iz tega člena, se ne zahtevajo dodatni dokumenti.

5. Vsakemu cestnemu prevozniku, ki ima pravico, da v državi članici sedeža, v skladu z zakonodajo te države članice opravlja cestne prevoze za najem ali plačilo, navedene v členu 1(5)(a), (b) in (c), je dovoljeno, da pod pogoji iz tega poglavja po potrebi opravlja kabotažo iste vrste ali kabotažo z vozili iz iste kategorije.

6. Omejitve ne veljajo za dovoljenje za opravljanje kabotaže v okviru načinov prevoza iz člena 1(5)(d) in (e).

Člen 9

Pravila, ki se uporabljajo za kabotažo

1. Če v zakonodaji Skupnosti ni drugače določeno, za opravljanje kabotaže veljajo zakoni in drugi predpisi, ki veljajo v državi članici gostiteljici glede naslednjega:

- (a) pogojev, ki urejajo prevozno pogodbo;
- (b) teže in dimenzij vozil;
- (c) zahtev v zvezi s prevozom določenih kategorij blaga, zlasti nevarnih snovi, pokvarljivih prehrabnih proizvodov in živih živali;
- (d) časa vožnje in obdobja počitka;
- (e) davka na dodano vrednost (DDV) na prevozne storitve.

Teže in dimenzije iz točke (b) prvega pododstavka lahko, kadar je primerno, presegajo tiste, ki se uporabljajo v državi članici sedeža cestnega prevoznika, vendar pod nobenim pogojem ne smejo presežati omejitev, ki jih država članica gostiteljica določi za notranji promet, ali tehničnih značilnosti, ki so navedene v dokazilih iz člena 6(1) Direktive Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu ⁽¹⁾.

2. Zakoni in drugi predpisi iz odstavka 1 se uporabljajo za cestne prevoznike nerezidente pod pogoji, ki veljajo za prevoznike s sedežem v državi članici gostiteljici, da bi preprečili vsako diskriminacijo na podlagi državljanstva ali kraja sedeža.

Člen 10

Zaščitni postopek

1. Če kabotaža na določenem zemljepisnem območju povzroči ali poveča resne motnje na nacionalnem trgu prevoznih storitev, se lahko vsaka država članica obrne na Komisijo, da bi se sprejeli zaščitni ukrepi, in Komisiji zagotovi vse potrebne podatke in jo obvesti o ukrepih, ki jih namerava sprejeti v zvezi s cestnimi prevozniki rezidenti.

2. Za namene odstavka 1:

„resne motnje nacionalnega trga prevoznih storitev na določenem zemljepisnem območju“ pomenijo obstoj težav, značilnih za ta trg, tako da povzročajo resen in morebiti trajni presežek ponudbe nad povpraševanjem, kar lahko ogrozi finančno trdnost in preživetje velikega števila cestnih prevoznikov,

„zemljepisno območje“ pomeni območje, ki obsega del ozemlja ali celotno ozemlje države članice ali zajema del ozemlja ali celotno ozemlje drugih držav članic.

3. Komisija prouči primer, zlasti s pomočjo ustreznih podatkov, in se po posvetovanju z odborom iz člena 15(1) v roku 1 meseca po prejemu zahtevka države članice odloči, ali so zaščitni ukrepi potrebni, in jih v tem primeru sprejme.

Ti ukrepi lahko določajo, da je zemljepisno območje začasno izvzeto iz področja uporabe te uredbe.

Ukrepi, sprejeti v skladu s tem členom, veljajo največ 6 mesecev, njihov rok veljavnosti pa se lahko pod enakimi pogoji enkrat podaljša za isto obdobje veljavnosti.

Komisija nemudoma obvesti države članice in Svet o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom.

4. Če se Komisija odloči sprejeti zaščitne ukrepe v zvezi z eno ali več državami članicami, se od pristojnih organov zadevnih držav članic zahteva, da za cestne prevoznike rezidente sprejmejo ukrepe v enakem obsegu ter da o tem obvestijo Komisijo. Ti ukrepi se uporabljajo najpozneje od datuma, ko začnejo veljati zaščitni ukrepi, ki jih sprejme Komisija.

5. Vsaka država članica lahko odločitev Komisije iz odstavka 3 v 30 dneh od prejema uradnega obvestila o odločitvi predloži Svetu. Svet lahko v 30 dneh po datumu te zahteve ali v primeru zahtev več držav članic po datumu prve zahteve s kvalificirano večino sprejme drugačno odločitev.

Za odločitev Sveta veljajo časovne omejitve veljavnosti iz tretjega pododstavka odstavka 3. Pristojni organi teh držav članic morajo sprejeti ukrepe z enakim učinkom za cestne prevoznike rezidente in o tem obvestijo Komisijo. Če Svet v roku, določenem v prvem pododstavku, ne sprejme odločitve, postane odločitev Komisije dokončna.

6. Če Komisija meni, da je treba ukrepe iz odstavka 3 podaljšati, da predloži Svetu, ki o tem odloča s kvalificirano večino.

POGLAVJE IV

MEDSEBOJNA POMOČ IN KAZNI

Člen 11

Medsebojna pomoč

Države članice si med seboj pomagajo pri zagotavljanju spremljanja uporabe te uredbe. Informacije si izmenjujejo preko nacionalnih kontaktnih točk, vzpostavljenih na podlagi člena 18 Uredbe (ES) št. 1071/2009.

⁽¹⁾ UL L 235, 17.9.1996, str. 59.

Člen 12

Sankcioniranje kršitev s strani države članice sedeža

1. V primeru resne kršitve zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, storjene ali ugotovljene v kateri koli državi članici, pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika, ki je storil takšno kršitev, sprejmejo ustrezne ukrepe, ki lahko vključujejo opomin, če to predvideva nacionalna zakonodaja, za spremljanje zadeve, kar lahko med drugim sproži naložitev naslednjih upravnih kazni:

- (a) začasni ali trajni odvzem nekaterih ali vseh overjenih verodostojnih kopij licence Skupnosti;
- (b) začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti.

Te kazni se lahko določijo po sprejetju končne odločitve o zadevi glede na resnost kršitve, ki jo stori imetnik licence Skupnosti, in skupnega števila overjenih kopij navedene licence, ki jih ima cestni prevoznik na voljo za mednarodni promet.

2. V primeru resne kršitve v zvezi z vsako zlorabo potrdil za voznike, pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika, ki je storil takšno kršitev, naložijo ustrezne kazni, kot so:

- (a) odložitev izdaje potrdil za voznike;
- (b) odvzem potrdil za voznike;
- (c) postavljanje dodatnih pogojev za izdajo potrdil za voznike zaradi preprečitve zlorabe;
- (d) začasni ali trajni odvzem nekaterih ali vseh overjenih verodostojnih kopij licence Skupnosti;
- (e) začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti.

Te kazni se lahko določijo po sprejetju končne odločitve o zadevi glede na resnost kršitve, ki jo je storil imetnik licence Skupnosti.

3. Pristojni organi države članice sedeža pristojnim organom države članice, v kateri je bila kršitev ugotovljena, čim prej in najkasneje v 6 tednih po končni odločitvi glede zadeve sporočijo, ali so bile kazni iz odstavkov 1 in 2 tega člena naložene in katere kazni so to bile.

Če take kazni niso bile naložene, pristojni organ države članice sedeža navede razloge.

4. Pristojni organi zagotovijo, da so kazni, ki so bile naložene zadevnemu cestnemu prevozniku, sorazmerne s kršitvijo ali kršitvami, za katere so bile kazni naložene, pri tem pa upoštevajo vse kazni, ki so bile za isto kršitev naložene v državi članici, v kateri je bila kršitev ugotovljena.

5. Pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika lahko v skladu z nacionalno zakonodajo sprožijo postopek zoper prevoznika pred pristojnim nacionalnim sodiščem. Pristojni organ države članice sedeža obvesti pristojni organ države članice gostiteljice o vseh odločitvah, sprejetih v ta namen.

6. Države članice cestnim prevoznikom zagotovijo pravico do pritožbe zoper vsako upravno kazen, ki jim je bila naložena v skladu s tem členom.

Člen 13

Sankcioniranje kršitev s strani države članice gostiteljice

1. Če pristojni organi države članice ugotovijo resno kršitev te uredbe ali zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, ki se lahko pripiše cestnemu prevozniku nerezidentu, država članica na ozemlju, na katerem je bila kršitev ugotovljena, pristojnim organom države članice sedeža čim prej in najpozneje v 6 tednih po končni odločitvi glede zadeve predloži naslednje informacije:

- (a) opis kršitve ter datum in čas, ko je bila kršitev storjena;
- (b) kategorijo, vrsto in resnost kršitve; ter
- (c) naložene in izvršene kazni.

Pristojni organi države članice gostiteljice lahko od pristojnih organov države članice sedeža zahtevajo, da uvedejo upravne kazni v skladu s členom 12.

2. Brez poseganja v kakršen koli kazenski pregon so pristojni organi države članice gostiteljice pooblaščen, da naložijo kazni cestnemu prevozniku nerezidentu, ki je med opravljanjem kabotaže kršil to uredbo ali domačo zakonodajo ali zakonodajo Skupnosti o cestnem prometu na njihovem ozemlju. Take kazni se naložijo na nediskriminatorni podlagi. Te kazni so lahko med drugim opozorilo ali, če gre za težko kršitev, začasna prepoved opravljanja kabotaže na ozemlju države članice gostiteljice, v kateri je bila kršitev storjena.

3. Države članice cestnim prevoznikom zagotovijo pravico do pritožbe zoper vsako upravno kazen, ki jim je bila naložena v skladu s tem členom.

Člen 14

Vnos v nacionalni elektronski register

Države članice zagotovijo, da se resne kršitve zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, ki so jih storili cestni prevozniki s sedežem na njenem ozemlju in za katere je katera koli država članica naložila kazen, ter vsak začasni ali dokončni odvzem licence Skupnosti oziroma overjene verodostojne kopije licence vnesejo v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza. Vnosi v register, ki zadevajo začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti, se v zbirki podatkov hranijo 2 leti od preteka obdobja odvzema v primeru začasnega odvzema in od datuma odvzema v primeru trajnega odvzema.

POGLAVJE V

IZVAJANJE

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 18(1) Uredbe (EGS) št. 3821/85.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 16

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Tako določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice do 4. decembra 2011 uradno obvestijo Komisijo o ustreznih ukrepih in v najkrajšem možnem času tudi o vsaki njihovi nadaljnji spremembi.

Države članice zagotovijo, da se vsi taki ukrepi sprejmejo brez diskriminacije glede državljanstva ali kraja sedeža cestnega prevoznika.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Člen 17

Poročanje

1. Države članice vsaki 2 leti obvestijo Komisijo o številu cestnih prevoznikov, ki imajo na dan 31. decembra v prejšnjem letu licence Skupnosti, in o številu overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo vozilom, ki so na ta datum v obtoku.

2. Države članice Komisijo prav tako obvestijo o številu potrdil za voznike, izdanih v prejšnjem koledarskem letu, ter o številu potrdil za voznike, ki so 31. decembra navedenega leta v obtoku.

3. Komisija do konca leta 2013 pripravi poročilo o stanju na trgu cestnega prevoza v Skupnosti. To poročilo zajema analizo razmer na trgu, med drugim tudi oceno učinkovitosti kontrol, in določitev pogojev zaposlitve v tem poklicu ter oceno, ali je usklajitev pravil, med drugim na področju izvrševanja in dajatev za uporabo cest ter socialne in varnostne zakonodaje, napredovala toliko, da se lahko predvidi nadaljnje odpiranje domačih trgov cestnega prevoza, vključno s kabotažo.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 18

Razveljavitve

Uredbi (EGS) št. 881/92 in (EGS) št. 3118/93 ter Direktiva 2006/94/ES se razveljavijo.

Sklicevanja na razveljavljeni uredbi in direktivo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 4. decembra 2011, z izjemo členov 8 in 9, ki se uporabljata od 14. maja 2010.

Za Svet
Predsednik
C. MALMSTRÖM

PRILOGA I

Zaščitni elementi licence Skupnosti in potrdila za voznike

Licenca Skupnosti in potrdilo za voznike mora imeti vsaj dva od naslednjih zaščitnih elementov:

- hologram,
  - posebna vlakna v papirju, ki postanejo vidna pod UV svetlobo,
  - vsaj eno vrstico mikroteksta (tisk, viden le s povečevalnim steklom in ki ga fotokopirni stroj ne more reproducirati),
  - otipljive znake, simbole ali vzorce,
  - dvojno številčenje: serijska številka licence Skupnosti, overjene kopije licence ali potrdila za voznike, kakor tudi številka izdaje za vsak primer,
  - vzorec ozadja s tankimi vzorci giljoš in mavričnim tiskom.
-

PRILOGA II

Vzorec licence Skupnosti

EVROPSKA SKUPNOST

(a)

(Svetlo modra barva barvnega sistema Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ali več)

(Prva stran licence)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja licenco)

Prepoznavni znak države članice ⁽¹⁾ , ki izdaja licenco

Ime pristojnega organa ali telesa

LICENCA št.

(ali)

OVERJENA VERODOSTOJNA KOPIJA št.

za mednarodni cestni prevoz blaga za najem ali plačilo

Ta licenca daje pravico ⁽²⁾ .....

.....

do izvajanja mednarodnega cestnega prevoza blaga za najem ali plačilo na vsaki progi, za vožnje ali dele voženj, ki se izvajajo za najem ali plačilo na ozemlju Skupnosti, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga in ob upoštevanju splošnih te pogojev licence.

Posebne opombe:	
.....	
Ta licenca je veljavna od	do .....
Izdana v .....,	dne .....
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Prepoznavni znaki držav članic so: (B) Belgija, (BG) Bolgarija, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Nemčija, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčija, (E) Španija, (F) Francija, (I) Italija, (CY) Ciper, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Madžarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Avstrija, (PL) Poljska, (P) Portugalska, (RO) Romunija, (SLO) Slovenija, (SK) Slovaška, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Združeno kraljestvo.

⁽²⁾ Ime cestnega prevoznika ali ime njegovega podjetja in polni naslov.

⁽³⁾ Podpis in žig pristojnega organa ali telesa, ki licenco izda.

(b)

(Druga stran licence)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja licenco)

SPLOŠNE DOLOČBE

Ta licenca se izda po Uredbi (ES) št. 1072/2009.

Imetniku daje pravico, da opravlja mednarodni cestni prevoz blaga za najem ali plačilo na vsaki progi za vožnje ali dele voženj na ozemlju Skupnosti in, kjer je to primerno, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v teh določbah:

- če sta odhodni in namembni kraj v dveh različnih državah članicah, s tranzitom ali brez tranzita prek ene ali več držav članic ali tretjih držav,
- iz države članice v tretjo državo ali obratno, s tranzitom ali brez njega skozi eno ali več držav članic ali tretjih držav,
- med tretjimi državami s tranzitom prek ozemlja ene ali več držav članic,

in prazne vožnje v zvezi s takim prevozom.

Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno ta licenca velja za tisti del vožnje, ki se izvaja na ozemlju Skupnosti. V državi članici nakladanja ali razkladanja velja le po sklenitvi potrebnega sporazuma med Skupnostjo in zadevno tretjo državo v skladu z Uredbo (ES) št. 1072/2009.

Licenca se izda na ime imetnika in ni prenosljiva.

Pristojni organ države članice, ki je izdal licenco, lahko imetniku licenco odvzame predvsem:

- kadar ni izpolnil vseh pogojev za uporabo licence,
- kadar je predložil nepravilne informacije v zvezi s podatki, ki se zahtevajo za izdajo ali podaljšanje licence.

Izvirnik licence mora hraniti prevozno podjetje.

Overjeno kopijo licence je treba hraniti v vozilu ⁽¹⁾. Kadar gre za spojeno kombinacijo vozil, je treba licenco hraniti v motornem vozilu. Licenca velja za spojeno kombinacijo vozil celo takrat, kadar priklopnik ali polpriklopnik ni registriran ali nima dovoljenja za uporabo cest v imenu imetnika licence ali če je registriran ali ima dovoljenje za uporabo cest v drugi državi.

Licenca mora biti predložena na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.

Na ozemlju države članice mora imetnik izpolnjevati zakone in druge predpise, ki veljajo v tej državi, zlasti v zvezi s prevozom in prometom.

⁽¹⁾ „Vozilo“ pomeni motorno vozilo, ki je registrirano v državi članici, ali spojeno kombinacijo vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici, ki se uporablja izključno za prevoz blaga.

PRILOGA III

Vzorec potrdila za voznike
EVROPSKA SKUPNOST

(a)

(Rožnata barva barvnega sistema Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ali več)

(Prva stran potrdila)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja potrdilo)

Prepoznavni znak države članice ⁽¹⁾ , ki izdaja potrdilo	Ime pristojnega organa ali telesa
--	-----------------------------------

POTRDILO ZA VOZNIKE št. ...

za prevoz blaga po cesti za najem ali plačilo v okviru licence Skupnosti

(Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga)

To potrdilo potrjuje, da je na podlagi dokumentov, ki jih je predložil:

.....
.....⁽²⁾

naslednji voznik:

Ime in priimek	
Datum in kraj rojstva	Državljanstvo .....
Vrsta in referenčna številka osebnega dokumenta	
Datum izdaje	Kraj izdaje .....
Številka vozniškega dovoljenja	
Datum izdaje	Kraj izdaje .....
Številka socialne varnosti	

je zaposlen v skladu z zakoni ali drugimi predpisi in po potrebi v skladu s kolektivnimi pogodbami, glede na predpise, ki se uporabljajo v navedeni državi članici, o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov za opravljanje cestnih prevozov v navedeni državi:

.....⁽³⁾

Posebne opombe: .....

To potrdilo je veljavno od	do .....
Izdano v	dne .....
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Prepoznavni znaki držav članic so: (B) Belgija, (BG) Bolgarija, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Nemčija, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčija, (E) Španija, (F) Francija, (I) Italija, (CY) Ciper, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Madžarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Avstrija, (PL) Poljska, (P) Portugalska, (RO) Romunija, (SLO) Slovenija, (SK) Slovaška, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Združeno kraljestvo.

⁽²⁾ Ime ali naziv podjetja in polni naslov cestnega prevoznika.

⁽³⁾ Ime države članice, v kateri ima sedež cestni prevoznik.

⁽⁴⁾ Podpis in žig pristojnega organa ali telesa izdajatelja.

(b)

(Druga stran potrdila)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja potrdilo)

SPLOŠNE DOLOČBE

Potrdilo je izdano v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1072/2009.

Potrjuje, da je navedeni voznik zaposlen v skladu z zakoni ali drugimi predpisi in po potrebi v skladu s kolektivnimi pogodbami, glede na predpise, ki se uporabljajo v navedeni državi članici, o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov za opravljanje cestnih prevozov v navedeni državi.

Potrdilo za voznike je last cestnega prevoznika, ki ga da na voljo vozniku, imenovanemu v njem, kadar voznik vozi vozilo ⁽¹⁾, vključeno v prevoz na podlagi licence Skupnosti, ki je bila izdana navedenemu prevozniku. Potrdilo za voznike ni prenosljivo. Potrdilo za voznike velja, dokler so izpolnjeni pogoji, pod katerimi je bilo izdano, in ga mora cestni prevoznik nemudoma vrniti pristojnim organom, ki so ga izdali, če ti pogoji niso več izpolnjeni.

Pristojni organ države članice, ki ga je izdal, ga lahko odvzame, zlasti kadar imetnik:

- ne izpolnjuje vseh pogojev za uporabo potrdila,
- predloži napačne informacije v zvezi s podatki, ki so potrebni za izdajo ali podaljšanje potrdila.

Overjeno kopijo potrdila mora hraniti prevozniško podjetje.

Izvirnik potrdila se mora hraniti v vozilu in ga mora voznik predložiti na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.

⁽¹⁾ „Vozilo“ pomeni motorno vozilo, ki je registrirano v državi članici, ali spajeno kombinacijo vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici, in se uporablja izključno za prevoz blaga.

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Uredba (EGS) št. 881/92	Uredba (EGS) št. 3118/93	Direktiva 2006/94/ES	Ta uredba
Člen 1(1)			Člen 1(1)
Člen 1(2)			Člen 1(2)
Člen 1(3)			Člen 1(3)
Priloga II		Člen 1(1) in (2), Priloga I, člen 2	Člen 1(5)
		Člen 2	Člen 1(6)
Člen 2			Člen 2
Člen 3(1)			Člen 3
Člen 3(2)			Člen 4(1)
Člen 3(3)			Člen 5(1)
Člen 4			
Člen 5(1)			Člen 4(2)
Člen 5(2)			Člen 4(3)
Člen 5(3)			Člen 4(4)
			Člen 4(5)
Člen 5(4), Priloga I			Člen 4(6)
Člen 5(5)			Člen 4(2)
Člen 6(1)			Člen 5(2)
Člen 6(2)			Člen 5(2)
Člen 6(3)			Člen 5(3)
Člen 6(4)			Člen 5(6)
Člen 6(5)			Člen 5(7)
Člen 7			Člen 6
Člen 8(1)			Člen 7(1)
Člen 8(2)			Člen 7(2)
Člen 8(3)			Člen 12(1)
Člen 8(4)			Člen 12(2)
Člen 9(1) in (2)			Člen 12(6)
	Člen 1(1)		Člen 8(1)
	Člen 1(2)		Člen 8(5)
	Člen 1(3) in (4)		Člen 8(6)
	Člen 2		
	Člen 3		
	Člen 4		
	Člen 5		
	Člen 6(1)		Člen 9(1)
	Člen 6(2)		
	Člen 6(3)		Člen 9(2)
	Člen 6(4)		
	Člen 7		Člen 10

Uredba (EGS) št. 881/92	Uredba (EGS) št. 3118/93	Direktiva 2006/94/ES	Ta uredba
Člen 10			Člen 17(1)
Člen 11(1)	Člen 8(1)		Člen 11
Člen 11(2)			Člen 13(1)
Člen 11(3)			Člen 12(4)
Člen 11a			
	Člen 8(2) in (3)		Člen 13(2)
	Člen 8(4), prvi in tretji pododstavek		
	Člen 8(4), drugi pododstavek		Člen 12(4)
	Člen 8(4), četrti in peti pododstavek		Člen 12(5)
	Člen 9		Člen 13(3)
Člen 12			Člen 18
Člen 13			
Člen 14	Člen 10		
	Člen 11		
Člen 15	Člen 12	Člen 4	Člen 19
		Člen 3	
		Člen 5	
		Priloga II, III	
Priloga I			Priloga II
Priloga III			Priloga III
	Priloga I		
	Priloga II		
	Priloga III		
	Priloga IV		

UREDBA (ES) št. 1073/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. oktobra 2009

o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Potrebne so številne bistvene spremembe Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 z dne 16. marca 1992 o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov ⁽³⁾ in Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 z dne 11. decembra 1997 o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo nacionalni cestni prevoz oseb v državi članici ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in poenostavitve bi bilo treba navedeni uredbi prenoviti in strniti v eno samo uredbo.

(2) Oblikovanje skupne prometne politike med drugim zahteva določitev enotnih pravil, ki se uporabljajo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov, in pogojev, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo nacionalne prevoze v državi članici.

⁽¹⁾ UL C 10, 15.1.2008, str. 44.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 5. junija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 9. januarja 2009 (UL C 62 E, 17.3.2009, str. 25), Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 24. septembra 2009.

⁽³⁾ UL L 74, 20.3.1992, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 4, 8.1.1998, str. 10.

(3) Da se zagotovi skladen okvir za mednarodni avtobusni prevoz potnikov v celotni Skupnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za vse mednarodne prevoze na ozemlju Skupnosti. Prevoze iz držav članic v tretje države še vedno v veliki meri urejajo dvostranski sporazumi med državami članicami in navedenimi tretjimi državami. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za tisti del vožnje na ozemlju države članice, kjer potniki vstopajo na avtobus ali iz njega izstopajo, dokler se ne sklenejo potrebni sporazumi med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi državami. Uporabljati pa bi se morala na ozemlju prečkane tranzitne države članice.

(4) Svoboda opravljanja storitev predstavlja osnovno načelo enotne prometne politike in zahteva, da se prevoznikom iz vseh držav članic zagotovi dostop do mednarodnih prevoznih trgov brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja sedeža.

(5) Za opravljanje mednarodnih avtobusnih prevozov potnikov bi bilo treba imeti licenco Skupnosti. Od prevoznikov bi bilo treba zahtevati, da imajo v vsakem od svojih vozil overjeno verodostojno kopijo licence Skupnosti, da bi izvršnim organom omogočili učinkovito kontrolo, zlasti zunaj države članice, v kateri ima prevoznik sedež. Določiti bi bilo treba pogoje glede izdaje in odvzema licenc Skupnosti, njihovega roka veljavnosti in podrobnih pravil za njihovo uporabo. Treba je določiti podrobne tehnične zahteve glede oblike in drugih lastnosti licence Skupnosti ter overjenih kopij licenc.

(6) Cestne preglede bi bilo treba izvajati brez neposredne ali posredne diskriminacije na podlagi državljanstva cestnega prevoznika ali države sedeža cestnega prevoznika ali registracije vozila.

(7) Da bi zadovoljili povpraševanje na trgu, bi bilo treba pripraviti prilagodljive predpise ob upoštevanju določenih pogojev za posebne linijske prevoze in določene občasne prevoze.

(8) Ob ohranjanju dogovorov o dovoljenju za linijske prevoze bi bilo treba spremeniti določena pravila, zlasti glede postopkov za izdajo dovoljenja.

- (9) Dovoljenje za linijske prevoze bi bilo treba odslej izdati po opravljenem postopku za izdajo dovoljenja, razen če obstajajo jasno navedeni razlogi za zavrnitev, ki jih je mogoče pripisati prosilcu. Razloga za zavrnitev v zvezi z zadevnim trgovcem bi morala biti, da bi prevoz, za katerega se zahteva dovoljenje, resno ogrožal izvedljivost primerljivega prevoza, ki se izvaja v okviru pogodb za opravljanje javnih storitev na zadevnih direktnih odsekih, ali da temeljni namen prevoza ni prevažanje potnikov med postajališči v različnih državah članicah.
- (10) Prevoznikom nerezidentom bi morali dovoliti opravljati nacionalne cestne prevoze potnikov, vendar bi bilo treba upoštevati posebne značilnosti vsake oblike prevoza. Ko se opravlja takšna kabotaža, bi zanjo morala veljati zakonodaja Skupnosti, kot je Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom⁽¹⁾, in nacionalna zakonodaja na določenih področjih, ki velja v državi članici gostiteljici.
- (11) Določbe Direktive 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev⁽²⁾ se uporabljajo za prevozna podjetja, ki opravljajo kabotažo.
- (12) Samo linijski prevozi, ki se zagotavljajo kot del mednarodnih linijskih prevozov, brez mestnih in primestnih prevozov, bi morali biti na voljo za prevoznike nerezidente pod določenimi pogoji in zlasti ob upoštevanju veljavne zakonodaje države članice gostiteljice.
- (13) Države članice bi si morale medsebojno pomagati z namenom pravilne uporabe te uredbe.
- (14) Upravne postopke bi bilo treba čim bolj skrajšati, brez opustitve kontrole in kazni, ki zagotavljajo pravilno uporabo in učinkovito izvrševanje te uredbe. V ta namen bi bilo treba pojasniti in okrepiti obstoječa pravila o odvzemu licence Skupnosti. Veljavna pravila bi bilo treba prilagoditi, da bodo omogočala učinkovito sankcioniranje resnih kršitev, storjenih v državi članici, ki ni država članica sedeža. Kazni bi morale biti nediskriminatorne in sorazmerne z resnostjo kršitev. Obstajati bi morala možnost vložitve pravnega sredstva zoper vsako naloženo kazen.
- (15) Države članice bi morale v svoj nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza vnesti vse resne kršitve, ki jih je možno pripisati prevoznikom in za katere so bile naložene kazni.
- (16) Da bi olajšali in okrepili izmenjavo informacij med nacionalnimi organi, bi morale države članice ustrezne informacije izmenjati preko nacionalnih kontaktnih točk, vzpostavljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi skupnih pravil glede pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika⁽³⁾.
- (17) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽⁴⁾.
- (18) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za določitev oblike nekaterih dokumentov, ki se uporabljajo za izvrševanje te uredbe, in za prilagoditev prilog I in II k tej uredbi tehničnemu napredku. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (19) Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe za izvajanje te uredbe, zlasti glede učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazni.
- (20) Za spodbujanje turizma in uporabe okolju prijaznih prevoznih sredstev bi bilo treba spremeniti Uredbo (ES) št. 561/2006 tako, da bi vozniki, ki opravljajo občasno enkratno storitev notranjega prevoza potnikov, lahko odložili tedenski čas počitka za do 12 zaporednih 24-urnih obdobij, če opravljajo dejavnost prevoza potnikov, ki praviloma ne vključuje nepretrganega in dolgega časa trajanja vožnje. Takšno odložitve bi bilo treba dovoliti le pod zelo strogimi pogoji, ki varujejo varnost na cesti in upoštevajo pogoje za delo voznikov, med drugim obveznost tedenskih obdobij počitka tik pred opravljanjem storitve in po njem. Komisija bi morala pozorno spremljati uporabo tega odstopanja. Če se dejanska situacija, ki opravičuje odstopanje, bistveno spremeni, in če se zaradi odstopanja poslabša varnost v cestnem prometu, bi morala Komisija sprejeti ustrezne ukrepe.

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 18, 21.1.1997, str. 1.

⁽³⁾ Glej stran 51 tega Uradnega lista.

⁽⁴⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(21) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotoviti skladen okvir za mednarodne avtobusne prevoze potnikov po vsej Skupnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za avtobusni prevoz oseb v mednarodnem prometu na območju Skupnosti, ki ga opravljajo prevozniki, ustanovljeni v državi članici, za najem ali plačilo ali za lastni račun, skladno z njenimi zakoni, uporabljajo pa se vozila, ki so registrirana v taki državi članici in so po svoji konstrukciji in opremljenosti primerna in namenjena za prevoz več kot devet oseb, vključno z voznikom, ter za gibanje takih praznih vozil v zvezi s takim prevozom.

Menjava vozila ali prekinitev prevoza, da se lahko del vožnje opravi z drugim prevoznim sredstvom, ne vpliva na uporabo te uredbe.

2. Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno se ta uredba uporablja za del vožnje na ozemlju katere koli prečkane tranzitne države članice. Ne uporablja se za tisti del vožnje na ozemlju države članice, kjer potniki vstopajo na avtobus ali iz njega izstopajo, dokler se ne sklene potreben sporazum med Skupnostjo in zadevno tretjo državo.

3. Do sklenitve sporazumov iz odstavka 2 ta uredba ne vpliva na določbe v zvezi s prevozom iz države članice v tretjo državo in obratno, ki so vsebovane v dvostranskih sporazumih, sklenjenih med državami članicami in temi tretjimi državami.

4. Ta uredba se uporablja za notranji cestni prevoz potnikov za najem ali plačilo, ki ga občasno opravlja prevoznik nerezident, kot je določeno v poglavju V.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „mednarodni prevoz“ pomeni:
  - (a) vožnjo, ki se opravlja z vozilom, pri kateri sta odhodni in namembni kraj v dveh različnih državah članicah, s tranzitom ali brez tranzita prek ene ali več držav članic ali tretjih držav;
  - (b) vožnjo, ki se opravlja z vozilom, pri kateri sta odhodni in namembni kraj v isti državi članici, potniki pa se pobirajo ali odlagajo v drugi državi članici ali v tretji državi;
  - (c) vožnjo, ki se opravlja z vozilom iz države članice v tretjo državo ali nazaj, s tranzitom ali brez tranzita prek ene ali več držav članic ali tretjih držav; ali
  - (d) vožnjo, ki se opravlja z vozilom med tretjimi državami, s tranzitom prek ozemlja ene ali več držav članic;
2. „linijski prevozi“ pomenijo prevoze, s katerimi se zagotovi prevoz potnikov v določenih časovnih presledkih na določenih linijah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajah;
3. „posebni linijski prevozi“ pomenijo linijske prevozne storitve, s katerimi se zagotovi prevoz določene kategorije potnikov, prevoz drugih potnikov pa ne, ne glede na to, kdo jih organizira;
4. „občasni prevozi“ pomenijo prevoze, ki niso zajeti v definiciji linijskih prevozov, vključno s posebnimi linijskimi prevozi, in katerih glavna značilnost je prevažanje skupin potnikov, sestavljenih na pobudo stranke ali prevoznika samega;
5. „prevozi za lastni račun“ pomenijo prevoze, ki jih za nekomercialne in neprofitne namene opravljajo fizične ali pravne osebe, pri čemer:
  - je prevozna dejavnost samo pomožna dejavnost te fizične ali pravne osebe, in
  - so uporabljena vozila last te fizične ali pravne osebe ali jih je ta oseba pridobila z odloženim plačilom ali je bila zanje sklenjena dolgoročna zakupna pogodba in jih vozi član osebja fizične ali pravne osebe ali sama fizična oseba ali pa osebe, ki je zaposleno v podjetju ali mu je na voljo v okviru pogodbene obveznosti;

6. „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri prevoznik opravlja dejavnost in ni država članica sedeža prevoznika;
7. „kabotaža“ pomeni bodisi
- nacionalni cestni prevoz potnikov za najem in plačilo, ki ga prevoznik začasno opravlja v državi članici gostiteljici, bodisi
  - pobiranje ali odlaganje potnikov v isti državi članici v okviru mednarodnih linijskih prevozov v skladu z določbami te uredbe pod pogojem, da to ni glavni namen teh prevozov;
8. „resna kršitev zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu“ pomeni kršitev, ki bi lahko vodila do izgube dobrega ugleda v skladu s členom 6(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1071/2009 in/ali do začasnega ali trajnega odvzema licence Skupnosti.

Člen 3

Svoboda opravljanja storitev

1. Vsak prevoznik iz člena 1, ki opravlja prevoze za najem ali plačilo, ima v skladu s to uredbo pravico opravljati linijske prevoze, skupaj s posebnimi linijskimi avtobusnimi prevozi in občasnimi avtobusnimi prevozi, brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja sedeža, če:
- (a) je v državi članici sedeža pooblaščen za izvajanje linijskih prevozov, vključno s posebnimi linijskimi avtobusnimi prevozi ali občasnimi avtobusnimi prevozi, v skladu s pogoji o dostopu do trga, ki so določeni v nacionalni zakonodaji;
- (b) izpolnjuje pogoje, določene v skladu s pravili Skupnosti o dovoljenju za opravljanje poklica cestnega prevoznika potnikov v domačem in mednarodnem prometu; in
- (c) izpolnjuje zakonske zahteve glede standardov za voznike in vozila, kot je določeno zlasti v Direktivi Sveta 92/6/EGS z dne 10. februarja 1992 o vgradnji in uporabi naprav za omejevanje hitrosti za določene kategorije motornih vozil v Skupnosti ⁽¹⁾, Direktivi Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu ⁽²⁾ ter Direktivi 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov ⁽³⁾.

⁽¹⁾ UL L 57, 2.3.1992, str. 27.

⁽²⁾ UL L 235, 17.9.1996, str. 59.

⁽³⁾ UL L 226, 10.9.2003, str. 4.

2. Vsakemu prevozniku iz člena 1, ki opravlja prevoze za lastni račun, je dovoljeno, da opravlja prevoze na podlagi člena 5(5), brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja sedeža, če:

- (a) ima v državi članici sedeža dovoljenje za opravljanje prevozov z avtobusi v skladu s pogoji o dostopu do trga, ki so določeni v nacionalni zakonodaji; in
- (b) izpolnjuje zakonske zahteve glede standardov za voznike in vozila, kot je določeno zlasti v direktivah 92/6/EGS, 96/53/ES in 2003/59/ES.

POGLAVJE II

LICENCA SKUPNOSTI IN DOSTOP DO TRGA

Člen 4

Licenca Skupnosti

1. Za opravljanje mednarodnih avtobusnih prevozov potnikov se zahteva licenca Skupnosti, ki jo izdajo pristojni organi države članice sedeža.

2. Pristojni organi države članice sedeža imetniku izdajo izvirnik licence Skupnosti, ki ga hrani prevoznik, in število overjenih verodostojnih kopij licenc, ki ustrezajo številu vozil, uporabljenih v mednarodnem prevozu potnikov, s katerimi razpolaga imetnik licence Skupnosti in so v njegovi popolni lasti ali so mu na voljo v drugi obliki, zlasti na podlagi pogodbe o kreditnem nakupu, kupne pogodbe z obročnim odplačevanjem ali zakupne pogodbe.

Licenca Skupnosti in overjene verodostojne kopije licence so v obliki, ki je določena v Prilogi II. Vsebujejo vsaj dva od zaščitnih elementov, naštetih v Prilogi I.

Komisija prilogi I in II prilagodi tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu s regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

Licenca Skupnosti in overjene kopije licence so opremljene s pečatom organa izdaje ter podpisom in zaporedno številko. Zaporedne številke licence Skupnosti in overjenih verodostojnih kopij licence se vnesejo v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza iz člena 16 Uredbe (ES) št. 1071/2009 kot del podatkov o prevozniku.

3. Licenca Skupnosti se izda na ime prevoznika in ni prenosljiva. Overjena verodostojna kopija licence Skupnosti se hrani v vsakem od vozil prevoznika in se pokaže na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.

4. Licenca Skupnosti se izda za obdobje do največ deset let, ki se lahko podaljša.

Licence Skupnosti in overjene verodostojne kopije licenc, ki so bile izdane pred datumom začetka uporabe te uredbe, ostanejo v veljavi do datuma izteka njihove veljavnosti.

5. Kadar se predloži vloga za izdajo licence Skupnosti ali se licenca Skupnosti v skladu z odstavkom 4 tega člena podaljša, pristojni organi države članice sedeža preverijo, ali prevoznik izpolnjuje oziroma še naprej izpolnjuje pogoje iz člena 3(1).

6. Kadar pogoji iz člena 3(1) niso izpolnjeni, pristojni organi države članice sedeža zavrnejo izdajo ali podaljšanje licence Skupnosti ali licenco odvzamejo z obrazloženo odločbo.

7. Države članice zagotovijo proslcu za licenco ali imetniku licence Skupnosti pravico do pritožbe zoper odločbo pristojnih organov države članice sedeža o zavrnitvi ali odvzemu te licence.

8. Države članice lahko odločijo, da velja licenca Skupnosti tudi za domače prevoze.

Člen 5

Dostop do trga

1. Linijske prevoze lahko uporabljajo vsi, vendar pod pogojem obvezne rezervacije, kadar se to zahteva.

Za takšne prevoze se zahteva dovoljenje v skladu z določbami poglavja III.

Za linijske prevoze iz države članice v tretjo državo in obratno se zahteva dovoljenje v skladu z dvostranskim sporazumom med državo članico in tretjo državo ter, kjer je to primerno, s tranzitno državo članico, dokler se ne sklene potrebni sporazum med Skupnostjo in zadevno tretjo državo.

Prilaganje pogojem za opravljanje prevoza ne vpliva na rednost linijskega prevoza.

Organizacija vzporednih ali začasnih prevozov, ki so namenjeni istim ljudem kot obstoječi linijski prevozi, neustavljajo na določenih postajališčih in ustavljanje na dodatnih postajališčih pri obstoječih linijskih prevozih se ureja z enakimi predpisi, kot se uporabljajo za obstoječe linijske prevoze.

2. Posebni linijski prevozi vključujejo:

(a) prevoz delavcev med domom in službo;

(b) prevoz učencev in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj.

Dejstvo, da se posebni prevoz spreminja glede na potrebe uporabnikov, ne vpliva na razvrstitev prevoza pod linijski prevoz.

Za posebne linijske prevoze se v skladu s poglavjem III dovoljenje ne zahteva, če jih ureja pogodba, sklenjena med organizatorjem in prevoznikom.

3. Za občasne prevoze se v skladu s poglavjem III dovoljenje ne zahteva.

Vendar se za organizacijo vzporednih ali začasnih prevozov, ki so primerljivi z obstoječimi linijskimi prevozi in so na voljo isti skupini javnosti kot linijski prevozi, zahteva dovoljenje v skladu s postopkom, določenim v poglavju III.

Občasni prevozi ostajajo občasni prevozi izključno na podlagi tega, ker se opravljajo v določenih časovnih presledkih.

Občasne prevoze lahko opravlja skupina prevoznikov, ki dela v imenu istega izvajalca, potujoči pa lahko na progi na ozemlju države članice dobijo zvezo z drugim prevoznikom iz iste skupine.

Komisija določi postopke sporočanja imen takih prevoznikov in krajev z zvezami na poti pristojnim organom zadevne države članice. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

4. Za prazne vožnje z vozili v zvezi s prevozi iz tretjega pododstavka odstavka 2 in prvega pododstavka odstavka 3 se dovoljenje prav tako ne zahteva.

5. Prevozi za lastni račun so izvzeti iz vsakega sistema dovoljenj, vendar za te prevoze velja sistem potrdil.

Potrdila izdajajo pristojni organi države članice, v kateri je vozilo registrirano, in veljajo za celotno vožnjo, vključno s tranzitom.

Komisija določi obliko potrdil. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

POGLAVJE III

LINIJSKI PREVOZI, ZA KATERE SE ZAHTEVA DOVOLJENJE

Člen 6

Vrsta dovoljenja

1. Dovoljenja se izdajo v imenu prevoznika in niso prenosljiva. Vendar lahko prevoznik, ki je prejel dovoljenje s soglasjem pristojnega organa države članice na katere ozemlju se nahaja točka odhoda, v nadaljnjem besedilu: organ, ki izda dovoljenje, opravi prevoz prek podizvajalca. V tem primeru je v dovoljenju navedeno ime podjetja in njegova vloga podizvajalca. Podizvajalec mora izpolnjevati pogoje iz člena 3(1). Za namene tega odstavka točka odhoda pomeni „katero koli postajo prevoza“.

Podjetjem, ki so se povezala, da bi opravljala linijski prevoz, se dovoljenje izda v imenu vseh podjetij in vsebuje imena vseh prevoznikov. Prejme ga podjetje, ki upravlja prevoz, vsa ostala podjetja pa prejmejo kopije.

2. Rok veljavnosti dovoljenja ne sme biti daljši od petih let. Rok veljavnosti se lahko skrajša bodisi na prošnjo prosilca ali z medsebojnim soglasjem pristojnih organov držav članic, na katerih ozemlju potniki vstopajo ali izstopajo.

3. V dovoljenjih je opredeljeno naslednje:

- (a) vrsta prevoza;
- (b) proga, predvsem z navedbo točke odhoda in prihoda;
- (c) rok veljavnosti dovoljenja;
- (d) postajališča in vozni red.

4. Komisija določi obliko dovoljenj. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

5. Dovoljenja omogočajo njihovemu(-im) imetniku(-om) opravljanje linijskih prevozov na ozemljih vseh držav članic, prek katerih potekajo prevozne poti.

6. Izvajalec linijskega prevoza lahko uporablja dodatna vozila, da je kos začasnim in izrednim okoliščinam. Taka dodatna vozila se lahko uporabljajo samo pod enakimi pogoji, kot so opredeljene v dovoljenjih iz odstavka 3.

V tem primeru prevoznik zagotovi, da so v vozilu naslednji dokumenti:

- (a) kopija dovoljenja za opravljanje linijskega prevoza;

(b) kopija pogodbe med izvajalcem linijskega prevoza in podjetjem, ki izvajalca oskrbuje z dodatnimi vozili, ali drug enakovreden dokument;

(c) overjena verodostojna kopija licence Skupnosti, izdana prevozniku, ki zagotavlja dodatna vozila za prevoze.

Člen 7

Predložitev vloge za dovoljenje

1. Vloge za pridobitev dovoljenja za opravljanje linijskih prevozov se predložijo organom, ki izdajo dovoljenje.

2. Komisija določi obliko vlog. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

3. Osebe, ki zaprosijo za dovoljenje, predložijo vse dodatne podatke, za katere menijo, da so primerni, ali tiste, ki jih zahteva organ, ki izda dovoljenje, zlasti program vožnje, ki omogoča spremljanje skladnosti z zakonodajo Skupnosti o časih vožnje in počitka, ter kopijo licence Skupnosti.

Člen 8

Postopek za izdajo dovoljenja

1. Dovoljenja se izdajo v soglasju z organi vseh držav članic, na ozemljih katerih potniki vstopajo ali izstopajo. Organ, ki izda dovoljenje, pošlje tem organom, in tudi pristojnim organom držav članic, katerih ozemlja se prečkajo, ne da bi potniki vstopali ali izstopali, kopijo vloge skupaj s kopijami vsake druge koristne dokumentacije in svojo presojo o tem.

2. Pristojni organi držav članic, od katerih se je zahtevalo soglasje, v dveh mesecih obvestijo organ, ki izda dovoljenje, o odločitvi glede vloge. Ta časovni rok se računa od datuma prejetja zahteve za soglasje, ki je navedeno v potrdilu o prejemu. Če je odločitev pristojnih organov držav članic, ki so bile zaprosene za soglasje, negativna, se v njej navedejo ustrezni razlogi. Če organ, ki izda dovoljenje, ne prejme odgovora v dveh mesecih, se šteje, da organi, s katerimi so potekala posvetovanja, soglašajo, in organ, ki izda dovoljenje, lahko dovoljenje odobri.

Organi držav članic, katerih ozemlja se prečkajo brez vstopanja in izstopanja potnikov, lahko v roku, določenem v prvem pododstavku, obvestijo organ, ki izda dovoljenje, o svojih opažanjih.

3. Organ, ki izda dovoljenje, odloči o vlogi v štirih mesecih od dneva, ko prevoznik vlogo predloži.

4. Dovoljenje se ne izda v naslednjih primerih:
- (a) če prosilec ni sposoben izvršiti prevoza, ki je predmet vloge, z opremo, ki mu je neposredno na razpolago;
  - (b) če prosilec ni ravnal v skladu z nacionalno ali mednarodno zakonodajo o cestnem prevozu, še zlasti glede pogojev in zahtev v zvezi z dovoljenji za mednarodne cestne prevoze potnikov, ali pa je odgovoren za resne kršitve zakonodaje Skupnosti na področju cestnega prometa, predvsem v zvezi s pravili, ki se uporabljajo za vozila ter čas vožnje in počitka za voznike;
  - (c) če ob vlogi za podaljšanje dovoljenja pogoji za dovoljenje niso izpolnjeni;
  - (d) če država članica na podlagi podrobne analize zaključí, da bi zadevni prevoz resno vplival na obstojnost primerljivega prevoza, za katerega se v skladu s pravom Skupnosti uporablja eno ali več javnih naročil na zadevnih direktnih odsekih. V vsakem takšnem primeru država članica nediskriminatorno določi merila za ugotavljanje, ali bi prevoz, za katerega se zahteva dovoljenje, resno ogrožal obstojnost zgoraj navedenega primerljivega prevoza, in jih sporoči Komisiji na njeno zahtevo;
  - (e) če država članica na podlagi podrobne analize zaključí, da temeljni namen storitve ni prevoz potnikov med postajališči v različnih državah članicah.

Država članica lahko v soglasju s Komisijo, v primeru, da obstoječi mednarodni avtobusni prevoz resno vpliva na obstojnost primerljivega prevoza, za katerega se v skladu s pravom Skupnosti uporablja eno ali več javnih naročil storitev, zaradi izjemnih razlogov, ki jih ni bilo mogoče predvideti v času, ko je bilo izdano dovoljenje, na zadevnih direktnih odsekih, začasno ali za stalno odvzame dovoljenje za opravljanje mednarodnega avtobusnega prevoza, vendar potem ko je prevoznika obvestila šest mesecev vnaprej.

Dejstvo, da prevoznik ponudi nižje cene od tistih, ki jih ponujajo drugi cestni prevozniki, ali dejstvo, da zadevno prometno povezavo že opravljajo drugi cestni prevozniki, samo po sebi še ne opravičuje zavrnitve vloge.

5. Organ, ki izda dovoljenje, in pristojni organi vseh držav članic, vpleteni v postopek za doseglo soglasja iz odstavka 1, lahko zavrnejo vlogo samo na podlagi razlogov iz te uredbe.

6. Po končanem postopku, določenem v odstavkih 1 do 5, organ, ki izda dovoljenje, dovoljenje odobri ali formalno zavrne vlogo.

V odločitvah o zavrnitvi vloge se navedejo razlogi, na katerih temelji zavrnitev. Države članice prevoznim podjetjem zagotovijo možnost, da se v primeru zavrnitve njihove vloge pritožijo.

Organ, ki izda dovoljenje, obvesti vse organe iz odstavka 1 o svoji odločitvi, tako da jim pošlje kopijo dovoljenja.

7. Če postopek za doseglo soglasja iz odstavka 1 organu, ki izda dovoljenje, ne omogoča, da odloči o vlogi, se zadeva lahko predloži Komisiji v dveh mesecih, računano od datuma, ko ena ali več držav članic, s katerimi so potekala posvetovanja v skladu z odstavkom 1, sporoči negativno odločitev.

8. Potem ko se je posvetovala z zadevnimi državami članicami, Komisija v štirih mesecih po prejemu obvestila od organa, ki izda dovoljenje, sprejme odločbo, ki začne veljati trideset dni po dnevu uradnega obvestila zadevni državi članici.

9. Odločba Komisije velja, dokler države članice ne dosežejo medsebojnega soglasja.

Člen 9

Podaljšanje in sprememba dovoljenja

Člen 8 se smiselno uporablja pri vlogah za podaljšanje dovoljenj ali za spremembo pogojev, pod katerimi je treba opravljati prevoze, za katere se zahteva dovoljenje.

V primeru manjših sprememb prevoznih pogojev, zlasti prilaganja časovnih presledkov, voznin in voznih redov, organ, ki izda dovoljenje, o spremembi samo obvesti ostale zadevne države članice.

Zadevne države članice lahko soglašajo, da organ, ki izda dovoljenje, sam odloča o spremembah pogojev, pod katerimi se opravlja prevoz.

Člen 10

Potek dovoljenja

1. Brez vpliva na določbe Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza⁽¹⁾ dovoljenje za linijski prevoz poteče po preteku roka veljavnosti ali tri mesece po tem, ko organ, ki izda dovoljenje, od imetnika dovoljenja prejme obvestilo o njegovi nameri, da bo prenehal opravljati prevoz. V takem obvestilu se navedejo ustrezni razlogi.

2. Če ni več povpraševanja po prevozu, je čas obvestila iz odstavka 1 en mesec.

3. Organ, ki izda dovoljenje, obvesti pristojne organe drugih zadevnih držav članic, da je dovoljenje poteklo.

⁽¹⁾ UL L 315, 3.12.2007, str. 1.

4. Imetnik dovoljenja obvesti uporabnike zadevnega prevoza o odvzemu prevoza en mesec vnaprej z ustreznim obvestilom.

Člen 11

Obveznosti prevoznikov

1. Razen v primeru višje sile prevoznik, ki opravlja linijske prevoze, do poteka veljavnosti dovoljenja sprejme vse ukrepe, da zagotovi prevozno storitev, ki izpolnjuje standarde glede stalnosti, rednosti in zmožljivosti ter izpolnjuje druge pogoje, ki jih določa pristojni organ v skladu s členom 6(3).

2. Prevoznik objavi prevozno pot, postajališča avtobusa, vozni red, voznine in pogoje prevoza na tak način, da so ti podatki vsem uporabnikom takoj na voljo.

3. Brez vpliva na Uredbo (ES) št. 1370/2007 se zadevnim državam članicam omogoči, da z medsebojnim dogovorom in v soglasju z imetnikom dovoljenja spremenijo prevozne pogoje, ki urejajo linijske prevoze.

POGLAVJE IV

OBČASNI PREVOZI IN DRUGI PREVOZI, IZVZETI IZ OBVEZNOSTI PRIDOBITVE DOVOLJENJA

Člen 12

Kontrolni dokumenti

1. Občasni prevozi se opravljajo s potniško spremnico, razen prevozov iz drugega pododstavka člena 5(3).

2. Prevoznik, ki opravlja občasne prevoze, izpolni potniško spremnico pred vsako vožnjo.

3. Potniška spremnica vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) vrsto prevoza;
- (b) glavni opis potovanja;
- (c) zadevnega(-e) prevoznika(-e).

4. Knjige potniških spremnic priskrbijo pristojni organi države članice sedeža prevoznika, ali telesa, ki jih ti organi imenujejo.

5. Komisija določi obliko potniške spremnice in knjige potniških spremnic ter način njihove uporabe. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

6. Pri posebnih linijskih prevozi iz tretjega pododstavka člena 5(2) pogodba ali overjena verodostojna kopija pogodbe služi kot kontrolni dokument.

Člen 13

Lokalni izleti

V okviru mednarodnega občasnega prevoza lahko prevoznik opravlja občasne prevoze (lokalne izlete) v državi članici, ki ni država, v kateri je ustanovljen.

Taki prevozi so namenjeni potnikom nerezidentom, ki so se prej peljali z istim prevoznikom v okviru enega od mednarodnih prevozov, omenjenih v prvem odstavku, in se izvajajo z istim vozilom ali drugim vozilom istega prevoznika ali skupine prevoznikov.

POGLAVJE V

KABOTAŽA

Člen 14

Splošno načelo

Vsak prevoznik, ki opravlja cestne prevoze potnikov za najem ali plačilo in je imetnik licence Skupnosti, lahko pod pogoji, določenimi v tem poglavju, in brez diskriminacije glede njegovega državljanstva ali kraja, kjer ima sedež, opravlja kabotažo, kakor je določeno v členu 15.

Člen 15

Dovoljena kabotaža

Kabotaža je dovoljena za naslednje prevoze:

- (a) posebne linijske prevoze, pod pogojem, da je zanje sklenjena pogodba med organizatorjem in prevoznikom;
- (b) občasne prevoze;
- (c) linijske prevoze, ki jih izvaja prevoznik nerezident države članice gostiteljice v okviru mednarodnih linijskih prevozov v skladu s to uredbo, razen prevoznih storitev za potrebe mestnega središča ali urbane aglomeracije ali potrebe po prevozu med središčem in okoliškimi območji. Kabotaže se ne opravlja neodvisno od takega mednarodnega prevoza.

Člen 16

Pravila, ki se uporabljajo za kabotažo

1. Če v zakonodaji Skupnosti ni drugače določeno, za opravljanje kabotaže veljajo zakoni in drugi predpisi, ki veljajo v državi članici gostiteljici glede naslednjega:

- (a) pogojev, ki urejajo prevozno pogodbo;
- (b) teže in dimenzij vozil;

- (c) zahtev v zvezi s prevozom določenih kategorij potnikov, in sicer šolarjev, otrok in oseb z zmanjšano gibljivostjo;
- (d) časa vožnje in obdobja počitka;
- (e) davka na dodano vrednost (DDV) od prevoznih storitev.

Teže in dimenzije iz točke (b) prvega pododstavka lahko, kadar je primerno, presegajo tiste, ki se uporabljajo v državi članici sedeža prevoznika, vendar pod nobenim pogojem ne smejo presegati omejitev, ki jih država članica gostiteljica določi za notranji promet, ali tehničnih značilnosti, ki so navedene v dokazilih iz člena 6(1) Direktive 96/53/ES.

2. Če ni v zakonodaji Skupnosti določeno drugače, se za kabotažo, ki tvori del prevozov iz člena 15(c), upošteva zakone in druge predpise, ki veljajo v državi članici gostiteljici za dovoljenja, razpisne postopke, proge, ki jih je treba izvrševati, in rednost, neprekinjenost in pogostost prevozov kakor tudi za načrte potovanj.

3. Obvezni tehnični standardi o konstrukciji in opremi za vozila, ki opravljajo kabotažo, so enaki kot za vozila, ki izvajajo mednarodne prevoze.

4. Uporabljajo se nacionalni zakoni in drugi predpisi iz odstavkov 1 in 2 za prevoznike nerezidente pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za prevoznike s sedežem v državi članici gostiteljici, da se prepreči vsaka diskriminacija na podlagi državljanstva ali kraja sedeža.

Člen 17

Kontrolni dokumenti za kabotažo

1. Kabotaža v obliki občasnih prevozov se izvaja s potniško spremnico, navedeno v členu 12, ki mora biti v vozilu in se na zahtevo predloži pooblaščenemu inšpektorju.
2. Naslednji podatki se vpišejo v potniško spremnico:
  - (a) točke odhoda in prihoda prevoza;
  - (b) datum odhoda in datum zaključka prevoza.
3. Potniške spremnice se dobijo v knjigah, navedenih v členu 12, ki jih overi pristojni organ ali pristojno telo v državi članici sedeža.
4. Pri posebnih linijskih prevozih služi kot kontrolni dokument pogodba, sklenjena med prevoznikom in organizatorjem prevoza, ali overjena verodostojna kopija pogodbe.

Vendar se potniška spremnica izpolnjuje v obliki mesečnega poročila.

5. Uporabljene potniške spremnice se vrnejo pristojnemu organu ali pristojnemu telesu v državi članici sedeža v skladu s postopki, ki jih bosta določila navedeni organ ali telo.

POGLAVJE VI

KONTROLE IN KAZNI

Člen 18

Vozovnice

1. Prevozniki, ki opravljajo linijski prevoz, z izjemo posebnih linijskih prevozov, izdajajo posamične ali skupne vozovnice, na katerih je navedeno:
  - (a) točke odhoda in prihoda in, če je primerno, tudi povratna vožnja;
  - (b) čas veljavnosti vozovnice;
  - (c) voznina.
2. Vozovnico iz odstavka 1 je treba na zahtevo pokazati pooblaščenemu inšpektorju.

Člen 19

Pregledi na cesti in v podjetjih

1. Dovoljenje ali kontrolni dokument mora biti med vožnjo v vozilu in se pokaže na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.
2. Prevozniki, ki upravljajo avtobuse v mednarodnem potniškem prometu, dovolijo, da se opravijo vsi pregledi, ki so namenjeni zagotovitvi, da se prevozi opravljajo pravilno, zlasti glede časov vožnje in počitka. V smislu izvajanja te uredbe imajo pooblaščen inšpektorji pravico, da:
  - (a) pregledajo poslovne knjige in drugo dokumentacijo v zvezi z obratovanjem prevoznega podjetja;
  - (b) naredijo kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig ali poslovne dokumentacije;
  - (c) vstopijo v vsak objekt, zemljišče ali vozilo podjetja;
  - (d) zahtevajo predložitev vseh podatkov iz poslovnih knjig, dokumentacije ali podatkovnih baz.

Člen 20

Vzajemna pomoč

Države članice si medsebojno pomagajo pri zagotavljanju uporabe te uredbe in nadzoru nad njeno uporabo. Informacije si izmenjujejo preko nacionalnih kontaktnih točk, vzpostavljenih na podlagi člena 18 Uredbe (ES) št. 1071/2009.

Člen 21

Odvzem licenc Skupnosti in dovoljenj

1. Pristojni organi države članice, v kateri je prevoznik ustanovljen, odvzame licenco Skupnosti, če:

- (a) imetnik ne izpolnjuje več pogojev iz člena 3(1); ali
- (b) je imetnik predložil netočne informacije v zvezi s podatki, potrebnimi za izdajo licence Skupnosti.

2. Organ, ki izda dovoljenje, dovoljenje odvzame, kadar imetnik ne izpolnjuje več pogojev, na podlagi katerih je bilo dovoljenje po tej uredbi izdano, zlasti kadar država članica, v kateri je bil prevoznik ustanovljen, tako zahteva. Navedeni organ nemudoma obvesti pristojne organe zadevne države članice.

Člen 22

Sankcioniranje kršitev s strani države članice sedeža

1. V primeru hujše kršitve zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, storjeni ali ugotovljeni v kateri koli državi članici, zlasti glede pravil, ki se uporabljajo za vozila, čas vožnje in počitka voznikov in izvajanje vzporednih ali začasnih prevozov brez dovoljenja, iz petega pododstavka člena 5(1), lahko pristojni organi države članice sedeža prevoznika, ki je kršil predpise, sprejmejo ustrezne ukrepe za nadaljnjo obravnavo zadeve, ki lahko vključujejo opomin, če je tako določeno v nacionalni zakonodaji. To lahko med drugim pripelje do tega, da naložijo naslednje upravne kazni:

- (a) začasni ali trajni odvzem nekaterih ali vseh overjenih verodostojnih kopij licence Skupnosti;
- (b) začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti.

Te kazni se lahko določijo po sprejemu končne odločitve o zadevi ob upoštevanju resnosti kršitve, ki jo je storil imetnik licence Skupnosti, in števila overjenih verodostojnih kopij te licence, s katerimi razpolaga glede mednarodnega prometa.

2. Pristojni organi države članice sedeža sporočijo pristojnim organom države članice, v kateri so bile ugotovljene kršitve, kar se da hitro in najpozneje v šestih tednih po končni odločitvi o zadevi, ali in katere od kazni iz odstavka 1 so bile naložene.

Če takšne kazni niso izrečene, pristojni organi države članice sedeža navedejo razloge za to.

3. Pristojni organi zagotovijo, da so kazni, ki so bile zadevnemu prevozniku že izrečene, kot celota sorazmerne s kršitvijo ali s kršitvami, zaradi katerih so bile takšne kazni naložene, ob upoštevanju vseh že izrečenih kazni v državi članici, v kateri je bila ugotovljena kršitev.

4. Ta člen ne posega v možnost pristojnih organov države članice sedeža prevoznika, da sprožijo postopek pred nacionalnimi sodišči. Če so taki postopki sproženi, zadevni pristojni organi obvestijo pristojne organe držav članic, v katerih so bile kršitve ugotovljene.

5. Države članice prevoznikom zagotovijo pravico do pravnega sredstva zoper vsako upravno kazen, ki jim je bila naložena v skladu s tem členom.

Člen 23

Sankcioniranje kršitev s strani države članice gostiteljice

1. Če pristojni organi države članice ugotovijo resno kršitev te uredbe ali zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, ki jo je mogoče pripisati prevozniku nerezidentu, država članica, na ozemlju katere je kršitev ugotovljena, pristojnim organom države članice sedeža prevoznika, kar se da hitro in najpozneje v šestih tednih po sprejetju končne odločitve, predloži naslednje informacije:

- (a) opis kršitve ter datum in čas, ko je bila kršitev storjena;
- (b) kategorijo, vrsto in resnost kršitve; in
- (c) naložene in izvršene kazni.

Pristojni organi države članice gostiteljice lahko od pristojnih organov države članice sedeža zahtevajo naložitev upravnih kazni v skladu s členom 22.

2. Brez poseganja v kazenski pregon lahko pristojni organi države članice gostiteljice predpišejo kazni za prevoznike nerezidente, ki so med kabotažo kršili nacionalno zakonodajo ali zakonodajo Skupnosti o prevozih na njenem ozemlju. Kazni se naložijo na nediskriminatorni podlagi in so lahko med drugim v obliki opozorila ali, ob resnih kršitvah, začasne prepovedi opravljanja kabotaže na območju države članice gostiteljice, kjer je bila kršitev storjena.

3. Države članice prevoznikom zagotovijo pravico do pravnega sredstva zoper vsako upravno kazen, ki jim je bila naložena v skladu s tem členom.

Člen 24

Vnos v nacionalne elektronske registre

Države članice zagotovijo, da se resne kršitve zakonodaje Skupnosti o cestnem prevozu, ki jih je možno pripisati prevoznikom s sedežem na njenem ozemlju in za katere so bile naložene kazni s strani katere koli države članice, ter vsi začasni ali trajni odvzemi licence Skupnosti ali overjene verodostojne kopije licence vne-sejo v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza. Vnosi v register, ki zadevajo začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti, se v zbirki podatkov hranijo vsaj dve leti po preteku obdobja odvzema licence pri časnem odvzemu in od dneva odvzema licence pri trajnem odvzemu.

POGLAVJE VII

IZVAJANJE

Člen 25

Sporazumi med državami članicami

1. Države članice lahko sklenejo dvostranske in večstranske sporazume o nadaljnji liberalizaciji prevozov, za katere velja ta uredba, zlasti glede sistema dovoljenj in poenostavitve ali odprave kontrolnih dokumentov, zlasti v obmejnih regijah.

2. Države članice obvestijo Komisijo o vseh sporazumih, sklenjenih po odstavku 1.

Člen 26

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 18(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu ⁽¹⁾.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5a(1) do (4) in (5)(b) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 27

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Tako določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o ustreznih ukrepih do 4. decembra 2011 in v najkrajšem možnem času tudi o vsaki njihovi nadaljnji spremembi.

Države članice zagotovijo, da se vsi taki ukrepi sprejmejo brez diskriminacije glede državljanstva ali kraja sedeža prevoznika.

Člen 28

Poročanje

1. Države članice vsaki dve leti Komisiji sporočijo število dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov, ki so bila izdana v predhodnem letu, in skupno število dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov, ki so bila veljavna ob koncu tega obdobja poročanja. Te informacije se predložijo ločeno za vsako namembno državo linijskega prevoza. Države članice Komisiji sporočijo tudi podatke o kabotaži v obliki posebnih linijskih prevozov in občasnih prevozov, ki so jih v obdobju poročanja opravili prevozniki rezidenti.

2. Vsaki dve leti pristojni organi v državi članici gostiteljici pošljejo Komisiji statistične podatke o številu izdanih dovoljenj za kabotažo v obliki linijskih prevozov iz člena 15(c).

3. Komisija določi obliko tabele, ki se bo uporabljala za sporočanje statističnih podatkov iz odstavka 2. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

4. Države članice vsako leto najpozneje do 31. januarja obvestijo Komisijo o številu prevoznikov, ki so imeli licenco Skupnosti na dan 31. decembra prejšnjega leta, ter o številu overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo številu vozil, ki so bila na ta datum udeležena v prometu.

Člen 29

Sprememba Uredbe (ES) št. 561/2006

V člen 8 Uredbe (ES) št. 561/2006 se vstavi naslednji odstavek:

„6a. Z odstopanjem od odstavka 6 voznik, ki občasno opravlja enkratne mednarodne storitve prevoza, kot je opredeljeno v Uredbi (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov ^(*), lahko preloži tedenski čas počitka za do 12 zaporednih 24-urnih obdobj po predhodnem rednem tedenskem času počitka, če:

(a) prevoz traja najmanj 24 zaporednih ur v državi članici ali tretji državi, za katero se uporablja ta uredba, in ki ni država, v kateri se je prevoz začel;

(b) če po uporabi odstopanja voznik vzame:

(i) dva redna tedenska časa počitka, ali

⁽¹⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8.

- (ii) en redni tedenski čas počitka in en skrajšani tedenski čas počitka, ki traja vsaj 24 ur. Vendar pa se skrajšanje nadomesti z enako dolgim neprekinjenim obdobjem počitka pred koncem tretjega tedna po koncu obdobja odstopanja;
- (c) po 1. januarju 2014, če so vozila opremljena z nadzornimi napravami v skladu z zahtevami Priloge IB k Uredbi (EGS) št. 3821/85; in
- (d) po 1. januarju 2014 za vožnjo med 22.00 in 6.00 uro, če je v vozilu več voznikov ali pa je čas vožnje iz člena 7 skrajšan na tri ure.

Komisija pozorno spremlja uporabo tega odstopanja, da se zagotovi ohranitev strogih pogojev glede varnosti v cestnem prometu, zlasti s preverjanjem, da skupni čas vožnje v obdobju, ki ga zajema odstopanje, ni čezmeren. Do 4. decembra 2012 Komisija pripravi poročilo z oceno posledic odstopanja glede na varnost v cestnem prometu ter glede družbenih vidikov. Če meni, da je primerno, Komisija s tem v zvezi predlaga spremembo te uredbe.

(*) UL L 300, 14.11.2009, str. 88.“

POGLAVJE VIII
KONČNE DOLOČBE

Člen 30

Razveljavitve

Uredbi (EGS) št. 684/92 in (ES) št. 12/98 se razveljavita.

Sklicevanja na razveljavljene uredbe se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 31

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 4. decembra 2011 razen člena 29, ki se začne uporabljati od 4. junija 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
C. MALMSTRÖM

*PRILOGA I***Zaščitni elementi licence Skupnosti**

Licenca Skupnosti mora imeti vsaj dva od naslednjih zaščitnih elementov:

- hologram,
  - posebna vlakna v papirju, ki postanejo vidna pod UV svetlobo,
  - vsaj eno vrstico mikroteksta (tisk, viden le s povečevalnim steklom in ki ga fotokopirni stroj ne more reproducirati),
  - otipljive znake, simbole ali vzorce,
  - dvojno številčenje: serijska številka in številka izdaje,
  - vzorec ozadja s tankimi vzorci giljoš in mavričnim tiskom.
-

PRILOGA II

Vzorec licence Skupnosti

EVROPSKA SKUPNOST

(a)

(Svetlo modra barva Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ali več)

(Prva stran licence)

(Besedilo v uradnem(-ih) jeziku(-ih) ali v enem od uradnih jezikov države članice, ki izdaja licenco)

Prepoznavni znak države članice ⁽¹⁾,
ki izdaja licenco

Ime pristojnega organa ali telesa

LICENCA št. ...

(ali)

OverjenA verodostojnA kopijA št.

za mednarodni avtobusni prevoz potnikov za najem ali plačilo

Imetnik te licence ⁽²⁾ .....

je pooblaščen za opravljanje mednarodnega cestnega prevoza potnikov za najem ali plačilo na ozemlju Skupnosti v skladu s pogoji, ki so določeni z Uredbo (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga, in v skladu s splošnimi pogoji te licence.

Opombe:	
.....	
Ta licenca velja od	do .....
Izdana v	dne .....
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Prepoznavni znaki držav članic so: (B) Belgija, (BG) Bolgarija, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Nemčija, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčija, (E) Španija, (F) Francija, (I) Italija, (CY) Ciper, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Madžarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Avstrija, (PL) Poljska, (P) Portugalska, (RO) Romunija, (SLO) Slovenija, (SK) Slovaška, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Združeno kraljestvo.

⁽²⁾ Polno ime prevoznika ali naziv in polni naslov podjetja prevoznika.

⁽³⁾ Podpis in žig pristojnega organa ali telesa, ki izdaja licenco.

(b)

(Druga stran licence)

(Besedilo v uradnem(-ih) jeziku(-ih) ali v enem od uradnih jezikov države članice, ki izdaja licenco)

SPLOŠNE DOLOČBE

1. Ta licenca je izdana v skladu z Uredbo (ES) št. 1073/2009.
2. To licenco je izdal pristojni organ države članice, v kateri je prevoznik za najem ali plačilo ustanovljen, ki:
  - (a) je v državi članici sedeža pooblaščen za opravljanje linijskih prevozov, skupaj s posebnimi linijskimi avtobusnimi prevozi ali občasnimi avtobusnimi prevozi;
  - (b) izpolnjuje pogoje, določene v skladu s predpisi Skupnosti o dovoljenju za opravljanje dejavnosti domačega in mednarodnega cestnega prevoza potnikov;
  - (c) izpolnjuje zakonske zahteve glede standardov za voznike in vozila.
3. Ta licenca dovoljuje mednarodni avtobusni prevoz potnikov za najem ali plačilo na vseh prometnih povezavah za vožnje na ozemlju Skupnosti:
  - (a) kadar sta točki odhoda in prihoda v dveh različnih državah članicah s tranzitom ali brez njega prek ene ali več držav članic ali tretjih držav;
  - (b) kadar sta točki odhoda in prihoda v isti državi članici, potniki pa se pobirajo ali odlagajo v drugi državi članici ali v tretji državi;
  - (c) iz države članice v tretjo državo in nazaj, s tranzitom prek ene ali več držav članic ali tretjih držav ali brez tranzita;
  - (d) med tretjimi državami s tranzitom čez ozemlje ene ali več tranzitnih držav članic,in prazne vožnje v zvezi s prevozi pod pogoji, določenimi z Uredbo (ES) št. 1073/2009.

Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno se uporablja Uredba (ES) št. 1073/2009 za del vožnje na ozemlju prečkane tranzitne države članice. Ne uporablja se za tisti del vožnje na ozemlju države članice, v kateri potniki vstopajo ali izstopajo, dokler se ne sklene potrebni sporazum med Skupnostjo in zadevno tretjo državo.
4. Ta licenca je osebna in neprenosljiva.
5. To licenco lahko pristojni organ države članice, ki jo je izdal, odvzame, zlasti kadar:
  - (a) prevoznik ne izpolnjuje več pogojev, določenih v členu 3(1) Uredbe (ES) št. 1073/2009;
  - (b) je prevoznik predložil netočne informacije glede podatkov, ki se zahtevajo za izdajo ali podaljšanje licence;
  - (c) je prevoznik hudo kršil oziroma kršil zakonodajo Skupnosti o cestnem prevozu, zlasti glede pravil, ki se uporabljajo za vozila, čas vožnje in počitek voznikov ter zagotavljanje vzporednih ali začasnih storitev iz petega pododstavka člena 5(1) Uredbe (ES) št. 1073/2009 brez dovoljenja. Pristojni organi države članice sedeža prevoznika, ki je storil kršitev, lahko med drugim odvzamejo licenco Skupnosti ali začasno ali trajno odvzamejo nekatere ali vse overjene verodostojne kopije licence Skupnosti.

Te kazni so določene v skladu z obliko kršitve, ki jo stori imetnik licence Skupnosti, in v skladu s celotnim številom overjenih verodostojnih kopij, ki jih ima na voljo za svoje mednarodne prevozne storitve.

6. Izvirnik licence mora hraniti prevoznik. Overjeno verodostojno kopijo licence je treba hraniti v vozilu, s katerim se opravlja mednarodni prevoz.
7. To licenco je treba predložiti na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.
8. Imetnik licence mora na ozemlju vsake države članice ravnati v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v tej državi, zlasti v zvezi s prevozom in prometom.
9. „Linjski prevozi“ pomenijo prevoze, s katerimi se opravlja prevoz potnikov v določenih časovnih presledkih na določenih progah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajališčih. Na voljo so vsem, vendar se zanje po potrebi zahteva obvezna rezervacija.

Na rednost linijskih prevozov ne vpliva prilagajanje pogojem za opravljanje prevozov.

Za linijske prevoze se zahteva dovoljenje.

„Posebni linijski prevozi“ pomenijo linijske prevoze, ne glede na to, kdo jih organizira, s katerimi se opravlja prevoz določenih vrst potnikov, vendar brez drugih potnikov, v določenih časovnih presledkih na določenih progah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajališčih.

Posebni linijski prevozi vključujejo:

- (a) prevoz delavcev od doma do službe;
- (b) prevoz učencev in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj.

Dejstvo, da se lahko posebni linijski prevoz razlikuje v skladu s potrebami uporabnikov, ne vpliva na uvrstitev prevoza med linijske prevoze.

Za posebne linijske prevoze se ne zahteva dovoljenje, če jih zajema pogodba med organizatorjem in prevoznikom.

Za organizacijo vzporednega ali začasnega prevoza, namenjenega isti skupini javnosti kot linijski prevozi, se zahteva dovoljenje.

„Občasni prevozi“ pomenijo prevoze, ki ne spadajo pod definicijo linijskih prevozov, vključno s posebnimi linijskimi prevozi, in katerih glavna značilnost je, da se z njimi prevažajo skupine, sestavljene na pobudo stranke ali samega prevoznika. Za organizacijo vzporednih ali začasnih prevozov, ki so primerljivi z obstoječimi linijskimi prevozi in namenjeni isti javnosti kot linijski prevozi, se zahteva dovoljenje v skladu s postopkom, določenim v poglavju III Uredbe (ES) št. 1073/2009. Ti prevozi ne prenehajo biti občasni prevozi samo na podlagi tega, ker se opravljajo v določenih časovnih presledkih.

Za občasne prevoze se ne zahteva dovoljenje.

PRILOGA III
KORELACIJSKA TABELA

Uredba (EGS) št. 684/92	Uredba (ES) št. 12/98	Ta uredba
Člen 1		Člen 1
Člen 2, točka 1.1	Člen 2(1)	Člen 2(2), člen 5(1)
Člen 2, točka 1.2	Člen 2(2)	Člen 2(3), člen 5(2)
Člen 2, točka 1.3		Člen 5(1), peti pododstavek
Člen 2, točka 3.1	Člen 2(3)	Člen 2(4), člen 5(3)
Člen 2, točka 3.3		Člen 5(3)
Člen 2, točka 3.4		Člen 5(3)
Člen 2, točka 4		Člen 2(5), člen 5(5)
Člen 3		Člen 3
Člen 3a		Člen 4
Člen 4		Člen 5
Člen 5		Člen 6
Člen 6		Člen 7
Člen 7		Člen 8
Člen 8		Člen 9
Člen 9		Člen 10
Člen 10		Člen 11
Člen 11		Člen 12
Člen 12		Člen 13
Člen 13		Člen 5(5)
	Člen 1	Člen 14
	Člen 2(4)	
	Člen 3	Člen 15
	Člen 4	Člen 16
	Člen 5	Člen 4(3)
	Člen 6	Člen 17
	Člen 7	Člen 28(3)
	Člen 8	Člen 26
	Člen 9	
Člen 14		Člen 18
Člen 15		Člen 19
	Člen 11(1)	Člen 20
Člen 16(1)		Člen 21(1)
Člen 16(2)		Člen 21(2)
Člen 16(3)		Člen 22(1)
Člen 16(4)		Člen 23(1)
Člen 16(5)		Člen 22(2)
	Člen 11(2)	Člen 23(2)
	Člen 11(3)	Člen 23(2)
	Člen 11(4)	
	Člen 12	Člen 22(5), člen 23

Uredba (EGS) št. 684/92	Uredba (ES) št. 12/98	Ta uredba
	Člen 13	
Člen 16a	Člen 10	Člen 26
Člen 17		
Člen 18		Člen 25
Člen 19	Člen 14	Člen 27
Člen 20		
Člen 21		Člen 30
Člen 22	Člen 15	Člen 31
Priloga		Priloga II

Cena naročnine 2009 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 000 EUR na leto (*)
Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na mesec (*)
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	700 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	70 EUR na mesec
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	40 EUR na mesec
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	500 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	360 EUR na leto (= 30 EUR na mesec)
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

(*) Prodaja po številki: — do 32 strani: 6 EUR
— od 33 do 64 strani: 12 EUR
— več kot 64 strani: cena se določi glede na posamezen primer

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Plačljive publikacije, ki jih izdaja Urad za publikacije, so na voljo pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. Ta spletna stran omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletno stran <http://europa.eu>

